

ODJECI

IZ ŽIVOTA PROVINCIJE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
Školskih sestara franjevnika - SPLIT, Lovret

God. 2011./XLI.

Br. 1/160

SADRŽAJ

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE.....	3
PORUKA SV. OCA	
Predlagati zvanja u mjesnoj Crkvi.....	4
IZ GENERALATA	
Članice vrhovnog kapitula 2011. godine.....	7
Okružnica vrhovne predstojnice.....	8
IZ PROVINCIJALATA	
Provincijalni kapitul	10
Pravilnik provincijalnoga kapitula	11
Sa sjednica Provincijalnoga vijeća	20
Obavijesti.....	21
ZBIVANJA I OSVRTI	
Dok sam mogla raditi i činiti dobro, to je bila pjesma!	24
Ulazak u postulaturu.....	27
Ulazak u novicijat.....	27
Prvi zavjeti.....	28

Iz naših dječjih vrtića	29
Kad bi ti znala dar Božji... ..	33
Duhovna obnova u župi Danilo.....	33
Likovi Marte i Marije u meni	35
Obiteljski susreti.....	37
Susreti za osobe starije dobi	38
JEKA IZ AFRIKE	
Ljubav je dovoljna.....	39
U misijama – kao kod kuće	39
USKRSNE ČESTITKE.....	41
NAŠI POKOJNICI	
Sestre naše Družbe	43
Rodbina sestara.....	43
Zahvale	43
IZ ŽIVOTA NAŠE DRUŽBE	
Iz Rimske regije.....	45
Iz Mariborske provincije	46
Iz Splitske provincije.....	47
Iz Tršćanske provincije	47
Iz Lemontske provincije	48
Iz Mostarske provincije	50
Iz Bosansko-hrvatske provincije	51
Iz Austrijsko-koruške provincije.....	53
Iz Paragvajске provincije	54
PRILOZI	
Zajedno u Kristu – Pismo biskupa HBK.....	55
Pismo za 800. obljetnicu utemeljenja Reda siromašnih sestara sv. Klare.....	58
Zajedno.....	64

Izdaje:

Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova školskih sestara franjevnika Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9

Uređuje: s. Marija Petra Vučemilo

tel. 021/ 319-805; faks 021/ 319-358

e-mail: skolske-sestre-franjevke@st.htnet.hr

skype: skolskesestreLovret

www.skolske-sestre-franjevke.hr

RIJEČ PROVINCIJALNE PREDSTOJNICE

Drage sestre!

Korizmena pobožnost križnoga puta potiče nas da u svjetlu Božje riječi vrednujemo svoj odnos s Bogom, dižemo se nakon padova, obraćamo se od egoizma, preispitujemo jesmo li *cirenci* onima koji trebaju našu pomoć, zalažemo li se za istinu i pravdu... Hranjenje tom riječju potiče nas na vršenje djela sestrinske ljubavi i u krugu svoje redovničke obitelji, te na izgradnju zajedništva za kojim, što smo starije, sve više čeznemo.

Naša povezanost u molitvi i u nastojanjima da činimo dobra djela daje nam za pravo da u nadi gledamo na budućnost zajednice i na poslanje koje imamo u Crkvi. To poslanje odjelotvorujemo osjećajući s Crkvom, u ovom trenutku osobito s Crkvom u našoj domovini.

Priprava na proslavu Isusova uskrsnuća, na nacionalnoj i crkvenoj razini, obilježena je željom za istinom i pravdom. Poziv naših biskupa na post i molitvu za pravednu presudu hrvatskim generalima u Haagu našao je put do maloga čovjeka, baš kao i poziv na molitvu za narod i domovinu u danima Domovinskoga rata. Činom kršćanske solidarnosti s našim sunarodnjacima, koji su bili spremni položiti svoje živote za nas, pokazat ćemo da želimo biti *cirenci* onima koji nas trebaju, a ne *silno mnoštvo svijeta* koje samo promatra ili plače (usp. Lk 23,28).

Koliko je zaboravljenih nevinih žrtava i pravednika predano zemaljskom sudu na ovaj ili onaj način za samo nekoliko novčića. Svjedoci istine i pravde ušli su u masu, stopili se s njom i povikali: *Neka se razapne*.

Isusova muka ponavlja se u povijesti čovječanstva kad ljudi jedni druge nevine osuđuju; ponizne šibaju uvredama; na tuđa leđa stavljaju breme nepravde; razapinju one za koje se nema tko zauzeti; ubijaju nečiji dobar glas; kad se zločinci puštaju na slobodu, a pravednici proglašavaju krivima; kad se peru ruke od osobne odgovornosti... I zauzimanje za Isusa patnika nastavlja se u povijesti čovječanstva kad se spremno trpi i daje život za drugoga; majčinskom ljubavlju zauzima za bližnjega u potrebi; kad netko poput Veronike iskaže svoju hrabrost u supatnji ili se poput Pilatove žene zauzima za pravednika...

Isusovo uskrsnuće temelj je naše kršćanske nade i vjere u bolji, budući svijet - u Božje kraljevstvo koje već sada uprisutnjujemo svojim zalaganjem za ljubav, mir, istinu, pravdu.

Uskrs je događaj radosti kojim Bog potvrđuje da on vodi povijest ljudskoga roda, inače bi posljednju riječ imali Pilati ovoga svijeta, izdaja velikoga četvrtka, muka velikoga petka i grobna tišine velike subote.

U snazi i svjetlu Kristova uskrsnuća živimo u nadi, poput blaženoga Stepinca u izricanju presude, prikazujući Bogu svoje osobne životne križeve, teškoće svoga naroda i Crkve. Po našim trpljenjima i križevima neka se proslavljuje Uskrsnuli.

Drage sestre i prijatelji, dobročinitelji naše zajednice i čitatelji *Odjeka*, želim vam svima sretan Uskrs.

S. Leonka Bošnjak Čovo, provinc. predstojnica

Split, Uskrs 2011.

PORUKA SV. OCA

PREDLAGATI ZVANJA U MJESNOJ CRKVI

Poruka pape Benedikta XVI. za Svjetski dan molitve za zvanja 2011.

48. Svjetski dan molitve za zvanja, koji će se slaviti 15. svibnja 2011., na Četvrtu vazmenu nedjelju, poziva nas razmišljati o temi: “Predlagati zvanja u mjesnoj Crkvi”. Prije sedamdeset godina časni sluga Božji Pio XII. osnovao je Papinsko djelo za svećenička zvanja. Kasnije su slična djela biskupi osnivali u mnogim biskupijama. Vodili su ih svećenici i laici, kao odgovor na poziv Dobrog Pastira, koji “vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira”, i reče: “Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju” (Mt 9,36-38).

Umijeće promicanja i brige za zvanja nalazi svijetlu referentnu točku na stranicama Evanđelja gdje Isus poziva svoje učenike da ga slijede te ih poučava s ljubavlju i brižnošću. Ono što posebno privlači našu pozornost jest način na koji je Isus pozvao svoje najbliže suradnike da naviještaju Kraljevstvo Božje (usp. Lk 10,9). Prije svega, jasno dolazi do izražaja da je prvi čin molitva za njih: prije nego će ih pozvati, Isus je proveo noć u osami, u molitvi, u osluškivanju Očeve volje (usp. Lk 6,12), u duhovnoj odvojenosti od svakodnevnih briga. Učenikov poziv rađa se upravo u prisnom razgovoru s Ocem. Poziv na svećeničku službu i posvećeni život je u prvom redu plod stalnoga dodira s Bogom živim i ustrajne molitve koja se uzdiže “gospodaru žetve” bilo u župnim zajednicama, bilo u kršćanskim obiteljima, bilo na molitvenim sastancima na kojima se moli za zvanja.

Gospodin je, na početku svoga javnog djelovanja, pozvao neke ribare, koji su se pripremali za ribolov na Galilejskom jezeru, obrativši im se riječima: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!” (Mt 4,19). Pokazao im je svoje misijsko poslanje brojnim “znacima” koji su pokazatelj njegove ljubavi prema ljudima i dar Očeva milosrđa; učio ih je riječju i životom da budu spremni nastaviti njegovo djelo spasenja; na kraju, znajući “da je došao njegov čas da prijede s ovoga svijeta Ocu” (Iv 13,1), povjerio im je spomen svoje smrti i uskrsnuća, i prije nego će biti uzdignut na Nebo poslao ih je u čitav svijet zapovjedi im: “Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga” (Mt 28,19). Poziv koji Isus upućuje onome kojem kaže: “Slijedi me!” je u isti mah zahtjevan i uzvišen: on ih poziva da budu njegovi prijatelji, da slušaju izbliza njegovu riječi i žive s njim; uči ih potpunom predanju Bogu i širenju Kraljevstva prema zakonu evanđelja: “ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod” (Iv 12,24); poziva ih da napuste vlastitu skučenu volju, svoju ideju o samoostvarenju i urone u drugu volju, Božju volju i puste da ih ona vodi i nadahnjuje život. Dao im je iskusiti bratstvo, koje se rađa iz te potpune otvorenosti za Boga (usp. Mt 12,49-50) i koje je prepoznatljivi znak Isusove zajednice: “Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge” (Iv 13,35).

Nasljedovanje Krista i danas je zahtjevno: to znači naučiti trajno upirati pogled u Isusa, dobro ga upoznati, slušati ga u Riječi i susretati se s njim u sakramentima; to isto tako znači naučiti suobličiti svoju volju njegovoj. To je prava škola odgoja za sve koji se pripremaju za svećeničku službu i posvećeni život, pod vodstvom mjerodavnih crkvenih vlasti. Gospodin neizostavno poziva, u svim razdobljima života, sudjelovati u njegovu poslanju i služiti Crkvi u zaredenoj službi i posvećenom životu, a Crkva “je pozvana čuvati taj dar

poziva, cijeliti ga i njegovati: ona je odgovorna za rađanje i sazrijevanje svećeničkih i redovničkih zvanja” (Ivan Pavao II., posinodska apostolska pobudnica *Pastores dabo vobis*, 41), naročito u naše doba kada se čini da je Gospodinov poziv zaglušen “drugim glasovima” i da poziv na njegovo nasljedovanje dajući vlastiti život izgleda previše težak, svaka kršćanska zajednica i svaki vjernik moraju svjesno prihvatiti obvezu promicati duhovna zvanja. Važno je hrabriti i podupirati one koji pokazuju jasne znakove poziva na svećenički poziv i redovničko posvećenje, da osjete toplinu čitave zajednice dok budu davali svoj pristanak Bogu i Crkvi. I ja sam ih potičem kao što sam to učinio onima koji su odlučili ući u sjemenište i kojima sam napisao: “I to ste dobro učinili, jer će ljudi uvijek, pa i u ovom našem vremenu u kojem je tehnologija zavladała svijetom i dobu globalizacije, trebati Boga koji se pokazao u Isusu Kristu i koji nas okuplja u sveopćoj Crkvi, da bismo s njim i po njemu naučili živjeti u istini i sačuvali i svojim životom pokazali mjerila prave ljudskosti” (Pismo sjemeništarcima, 18. listopada 2010.).

Potrebno je da čitava mjesna Crkva bude sve osjetljivija i pozornija prema pastoralu zvanja, odgajajući na obiteljskoj i župnoj razini kao i na razini udruga, napose djevojčice, dječake i mlade ljude – kao što je Isus činio s apostolima – da sazrijevaju u istinskom i prisnom prijateljstvu s Gospodinom, njegovanom u osobnoj i liturgijskoj molitvi; da se nauče pomnom i plodonosnom slušanju Božje riječi, putem sve veće prisnosti sa Svetim pismom; da shvate da prihvaćanje Božje volje ne poništava i ne uništava osobu, već omogućuje čovjeku otkriti i slijediti najdublju istinu o samome sebi; da žive besplatnost i bratstvo u odnosima s drugima, jer se samo otvarajući Božjoj ljubavi nalazi prava radost i puno ostvarenje vlastitih težnji. “Predlagati duhovna zvanja u mjesnoj Crkvi” znači imati hrabrosti pokazati, putem pomnog i primjerenog pastoralu zvanja, taj zahtjevni put nasljedovanja Krista, koje je, budući da ima duboki smisao, kadro obuhvatiti cio čovjekov život.

Obraćam se osobito vama, draga subraćo u episkopatu. Da bi poslanje spasenja u Kristu nastavili i sve više širili, važno je “[promicati] što im je više moguće svećenička i redovnička zvanja, uz osobitu skrb za misijska zvanja” (Dekr. *Christus Dominus*, 15). Gospodin treba vašu suradnju da bi njegovi pozivi mogli doprijeti do srcâ onih koje je izabrao. Pazite koga ćete izabrati za službu u dijecezanskom centru za zvanja, koji predstavlja dragocjeno sredstvo promicanja i organiziranja pastoralu zvanja i molitve kojeg ovaj podupire i jamči njegovu djelotvornost. Želim vas također, draga subraćo biskupi, podsjetiti na brigu opće Crkve za pravednu razdiobu svećenika u svijetu. Vaša raspoloživost prema biskupijama koje oskudijevaju zvanjima, postaje Božji blagoslov za vaše zajednice, a za vjernike je svjedočanstvo svećeničke službe koja se velikodušno otvara potrebama čitave Crkve.

Drugi je vatikanski koncil izrijekom podsjetio da “dužnost promicanja svećeničkih zvanja pripada svoj kršćanskoj zajednici, a to joj valja činiti ponajprije punim kršćanskim životom” (Dekr. *Optatam totius*, 2). Želim zato uputiti posebni bratski pozdrav i poticaj onima koji na razne načine surađuju u župama sa svećenicima. Na osobit se način obraćam onima koji mogu pružiti vlastiti doprinos pastoralu zvanja: svećenicima, obiteljima, katehistima, animatorima. Svećenicima poručujem da budu kadri dati svjedočanstvo zajedništva s biskupom i ostalom subraćom, da bi zajamčili plodno tlo na kojem će poniknuti svećenička zvanja. Neka obitelji budu “nadahnute duhom vjere, ljubavi i pobožnosti” (isto), kadre pomoći svojim sinovima i kćerima da velikodušno prihvate poziv na svećeništvo i posvećeni život. Katehisti i animatori katoličkih udruga i crkvenih pokreta, uvjereni u svoje odgojno poslanje, neka se trude “da tako odgajaju mlade koji su im povjereni da bi mogli osjetiti Božji poziv i rado ga slijediti” (isto).

Draga braćo i sestre, vaše zauzimanje u promicanju i u brizi za zvanja stječe puninu smisla i pastoralnu djelotvornost kada se ostvaruje u jedinstvu Crkve i upravljeno je k služenju zajednici. Zato je svaki moment života crkvene zajednice – kateheze, odgojni susreti, liturgijska molitva, hodočašća u svetišta – dragocjena mogućnost da se u Božjem narodu, osobito kod djece i mladeži, pobudi osjećaj pripadnosti Crkvi i odgovornost odgovora na poziv na svećeništvo i posvećeni život, izabran slobodno i svjesno.

Sposobnost njegovati zvanja je karakteristični znak vitalnosti neke mjesne Crkve. S pouzdanjem i ustrajno zazivajmo pomoć Djevice Marije, da se, primjerom njezina prihvaćanja Božjeg nauma spasenja i njezinim djelotvornim zagovorom, uzmogne širiti u svakoj zajednici raspoloživost reći “da” Gospodinu, koji poziva uvijek nove radnike za svoju žetvu. S tom željom, svima od srca udjeljujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 15. listopada 2010.

Papa Benedikt XVI.

IZ GENERALATA

Prot.n. 1266/2011.

Grottaferrata, 4. veljače 2011.

Predmet: Članice vrhovnog kapitula 2011. godine

Provincijalnim vijećima i svim sestrama Družbe

Drage sestre!

U vremenu od listopada 2010. do siječnja 2011. godine, sukladno čl. 114 i čl. 152 Konstitucija, u svim provincijama i u Rimskoj regiji slavljani su kapituli, na kojima su izabrane zastupnice za redoviti vrhovni kapitul 2011. godine. Prema čl. 108 Konstitucija članice XIV. vrhovnog kapitula 2011. godine su:

a) Članice po službi:

S. M. Natalija Palac, vrhovna predstojnica
S. M. Aleksandra Kuri, vrhovna zamjenica i savjetnica
S. M. Sandra Zorko, vrhovna savjetnica
S. M. Gregoria Sušnik, vrhovna savjetnica i vrhovna ekonomica
S. M. Ruža Jukić, vrhovna savjetnica

S. M. Jela Piljić, vrhovna tajnica
S. M. Natalia Alvarenga, posljednja prethodna vrhovna predstojnica

provincijalne predstojnice:

S. M. Rafaela Glasenčnik	Maribor/Ljubljana
S. M. Leonka Bošnjak Čovo	Split
S. M. Doroteja Rupnik	Trst
S. M. Therese Ann Quigney	Lemont
S. M. Franka Bagarić	Mostar
S. M. Graciela Pereiro	Argentina/Uruguay
S. M. Ivanka Mihaljević	Sarajevo
S. M. Veronika Supan	Austrija
S. M. Margarita González G.	Paraguay

b) Izabrane zastupnice:

S. M. Angela Zanjковиć	Provincija Maribor
S. M. Ivanka Tadina	
S. M. Klaudija Todorić	Provincija Split
S. M. Klara Šimunović	
S. M. Marija Petra Vučemilo	

S. M. Alojzija Kutin	Provincija Trst
S. M. Maryann Dosen	Provincija Lemont
S. M. Mila Mikulić (ml)	Provincija Mostar
S. M. Petra Bagarić	
S. M. Magdalena Šarić	
S. M. Alejandra Barrera	Provincija Argentina/Uruguay
S. M. Ana Antolović	Provincija Sarajevo
S. M. Celina Vidak	
S. M. Kata Karadža	
S. M. Andrea Starz	Provincija Austria
S. M. Fátima Dittrich Salinas	Provincija Paraguay
S. M. Maristella Palac	Rimska regija

Ovom prigodom svima vama iskreno zahvaljujem za doprinos u pripremi kapitula, a osobito za molitvu kojom nas pratite.

Podsjećam vas da ćemo kapitul slaviti u Grottaferrati, od 29. svibnja do 12. lipnja ove godine i najavljujem da je dan 10. lipnja predviđen za izbor novog vrhovnog vodstva.

Sestrinski pozdrav svima

S. M. Natalija Palac vrhovna predstojnica

Prot. n. 313c/2011

Svim sestrama Kongregacije

Drage sestre,

U nadi radosni (Rim 12,12)

Evo nas još jednom u liturgijskom vremenu koje nas snažno poziva da srcem iznova prionemo uz Gospodina. To je vrijeme u kojem propitujemo vlastiti život – ono što ga pokreće, čemu teži, na što oslanja svoju nadu. Korizma je milosno vrijeme da se upitamo: živi li zaista u meni kršćanska nada ili je ona u meni samo prazna riječ?

Temelj kršćanske nade je uskrsnuće Isusovo. Isus je ne samo “prvenac od umrlih” nego je on osobno “Uskrsnuće i Život” (Iv 11,25). Tko vjeruje u nj, živjet će. Kršćanska nada u biti i jest goruća želja ljubavi živjeti trajno u njegovoj prisutnosti. Sadržaj kršćanske nade ono je čime nas Bog ispunjava i čime će nas ispuniti, ako se potpuno pouzdajemo u njega, a to je ono što srce ljudsko nikada nije iskusilo (usp. 1 Kor 2,9). Zato, kršćanska se nada ne razvija iz naših računica, predviđanja, istraživanja, nego je darovana od Gospodina. Utemeljena je na vjeri u Božju ljubav i milosrđe, na njegovoj vjernosti. Vjernik se nada

zato što se Bog uključio u hod svijeta, premda se često čini da je odsutan, da ne vidi sva zla koja se događaju oko nas sa smrtima nedužnih, s patnjom obespravljenih. Ipak, mi smo iskusili toliko puta da hodi s nama, da pozna naše zabrinutosti i razočaranja; uvijek iznova otkriva nam se u “Pismima i lomljenju kruha” da bi nam otvorio oči (usp. Lk 24,13-35).

Ako Bog ima ikakvu strast, onda je to da se pouzdava u čovjeka. Nismo nikad beskorisna glina za Gospodina, nikad za baciti (E. Ronchi). Svatko od nas je glinena vaza koja iziđe bezbroj puta loše, ali koju Lončar uvijek iznova uzima u ruke i popravlja. Nadu nam daje skrb koju Isus ima za našu krhkost i nedovršenost, to što nas ljubi. Nadati se znači vjerovati da će vaza uspjeti i da će se Gospodin njome poslužiti.

Nada je krepost za vrijeme “hodočašćenja” i proroštva, za naše vrijeme. Ona nas potiče da u svakom vremenu i u svemu prihvatimo vlastitu odgovornost ovdje i sada. Onaj tko se nada, živi budno nastojeći otkriti volju Božju i dobro bližnjih u kojima prepoznaje Kristovo lice. Prepoznaje dolazak Gospodnji i njegovu prisutnost u svim događajima svagdanjeg života i ustrajno se stavlja u službu Kraljevstva Božjeg koje je zemlja koju Bog želi – utemeljena na pravednosti, sazdana na miru. To je velika nada. Isus u evanđelju uzima na se, kao svoje, male nade ljudi (ozdravlja, razumije strahove, skrbi da ne uzmanjka vina na svadbi, brižan je za učenike koji se umorni vraćaju iz svoje “misije” itd.) Mi smo pozvane činiti što i on: zapažati oko sebe nade i potrebe tolikih ljudi i izići im u susret, dati odgovor, barem početak odgovora. U hodu prema ostvarenju velike nade, potrebno nam je u svagdanjem životu cijiniti mudrost malih koraka, otkriti vrijednost pažljivih gesta i riječi te sućutne blizine koji mogu dati radosti, probuditi nadu i smisao u životnom hodu.

M. L. King rekao bi:

Ako ne možeš biti bor u gori, budi trska u dolini.

Ako ne možeš biti stablo, budi grm.

Ali budi najbolja trska na obali potoka.

I najbolji mali grm u dolini.

Ako ne možeš biti autocesta, budi staza.

Ako ne možeš biti sunce, budi malena zvijezda.

*Ali budi uvijek najbolje od tog što možeš biti.**

Na ovaj način živjet ćemo uskrsnuće svakog dana i činiti da drugi uskrsavaju na život. Iz zrnca gorušice koju zasijemo izrastat će stablo Kraljevstva Božjeg u mnogostrukoj pojavnosti.

Neka nam Gospodin uskrsli daruje milost da budemo *uvijek spremni na odgovor svakom tko od nas zatraži razlog nade koja je u nama* (1 Pt 3,15). Želim, sestre, svakoj napose i svima zajedno blagoslovljene dane korizme i dar Mira za Uskrs.

s. M. Natalija Palac, vrhovna predstojnica

Grottaferrata, Korizma 2011.

* Citirano prema: Ronchi E, Al mercato della speranza, str. 37

IZ PROVINCIJALATA

PROVINCIJALNI KAPITUL

Dana 7. i 8. siječnja 2011. godine u provincijalnom središtu u Splitu, Lovretska 9, održan je izvanredni provincijalni kapitul. Slavlje kapitula započelo je jutarnjim euharistijskim slavljem u čast Duhu Svetome.

Kapitul je otvorila i njime predsjedala provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo. Kao poticaj za rad s. Leonka je istaknula misao sv. Pavla Timoteju: Krist je naša nada (usp. 1 Tim 1,1) i pozvala sve da unatoč poteškoćama s kojima se susrećemo ne gubimo nadu, te revnošću u apostolskoj djelatnosti budemo uzor drugima u riječi, vladanju, ljubavi, vjeri i čistoći (usp. 1 Tim 4,12).

U radu kapitula sudjelovalo je 30 sestara članica kapitula. Pisanu ispriku za svoj izostanak uputile su s. Mirjam Penić, zastupnica sestara u DR Kongu, s. Erika Dadić, odgojiteljica novakinja u DR Kongu i s. Dominika Grgat.

Za tajnicu kapitula izabrana je s. Klara Šimunović, a za pomoćnu tajnicu s. Danijela Kovačević. Za brojačice glasova izabrane su s. Filipa Smoljo i s. Luca Petrović. Voditeljica dvodnevnog zasjedanja kapitula bila je s. Natanaela Radinović. U radnoj skupini za oblikovanje prijedloga i zaključaka kapitula bile su: s. Klara Šimunović, s. Klaudija Todorčić i s. Rita Maržić. Molitvu je pripremila i animirala s. Karolina Bašić.

U radnom dijelu kapitula, uz stručno vodstvo crkvenoga pravника dr. fra Jure Brkana, članice kapitula su radile na Nacrtu pravilnika provincijalnoga kapitula. Nakon iscrpnog rada na cjelokupnom tekstu, Pravilnik kapitula je jednoglasno usvojen.

Provincijalna predstojnica je iznijela kratko izvješće o aktualnom stanju Provincije, s posebnim osvrtom na ostvarivanje prijedloga i zadataka prethodnoga provincijalnoga kapitula 2010. godine.

U otvorenoj komunikaciji raspravljalo se o aktualnim pitanjima u Provinciji. Veći dio rasprave odnosio se na pitanja vezana uz zastupljenost i angažiranost sestara naše Provincije u različitim udrugama, te na utjecaje koje ta angažiranost ima na život u zajednici i na život pojedine sestre, osobito kad su sestre osnivateljice i voditeljice udruga. Nezaobilazna je bila tema poteškoća u zajedničkom životu, osobito poteškoća s obzirom na međusobnu komunikaciju i vrednovanja rada sestara.

Izneseni su neki prijedlozi za poboljšanje osobnoga i zajedničkoga života te za djelovanje sestara: potreba intenzivnijeg rada na osobnoj, ljudskoj i kršćanskoj izgradnji; poboljšanje zajedničkoga života u kućnim zajednicama; nadvladavanje poteškoća iz prošlosti koje nas opterećuju i u sadašnjosti; zauzimanje za opće dobro Provincije; vrednovanje našega zakonodavstva i usklađivanje života i djelovanja prema njemu; zauzetost u projektima zajednice; izrada provincijskoga plana; poboljšanje rada provincijskih vijeća, osobito oživjeti susrete sestara po apostolskim djelatnostima; seminari za sve sestre na temu komunikacije.

Nakon opširne rasprave i dotaknutih brojnih područja našega života, usvojen je prioritetni zadatak kapitula: *Za sve sestre Provincije organizirati vježbe komunikacije pod vodstvom stručnih osoba.*

U izbornom dijelu provincijalnoga kapitula tajnim glasovanjem i apsolutnom većinom glasova izabrane su tri zastupnice Provincije za vrhovni kapitul: s. Klaudija Todorčić, s. Klara Šimunović i s. Marija Petra Vučemilo. U slučaju spriječenosti neke od izabranih zastupnica mijenjat će ih s. Rita Maržić. Kapitul će se slaviti od 29. svibnja do 12. lipnja u Grottaferrati na temu *U nadi budite radosni* (Rim 12,12).

Zaključujući rad kapitula provincijalna predstojnica s. Leonka je zahvalila svim sestrama za sudjelovanje i doprinos u radu. Istaknula je da smo pozvane riječima i djelima doprinostiti izgradnji zajednice, predano raditi za opće dobro Provincije i promicati trajnu obnovu u skladu s karizmom Družbe i naukom Crkve, imajući u vidu znakove vremena.

s. Klara Šimunović, tajnica kapitula

PRAVILNIK PROVINCIJALNOGA KAPITULA PROVINCIJE PRESVETOG SRCA ISUSOVA ŠKOLSKIH SESTARA FRANJEVAKA KRISTA KRALJA

I. OPĆE ODREDBE

- Čl. 1. Ovaj Pravilnik provincijalnoga kapitula Provincije Presvetog Srca Isusova školskih sestara franjevaka Krista Kralja (dalje: Pravilnik provincijalnoga kapitula) donosi posebne propise Provincije Presvetog Srca Isusova (dalje: Provincije) prema kojemu se ravna priprema, sastav, saziv i održavanje Provincijalnoga kapitula. Pravilnik kapitula se temelji na Zakoniku kanonskoga prava (dalje: ZKP), Pravilu i Konstitucijama Družbe školskih sestara franjevaka Krista Kralja (dalje: Konstitucije), Odredbama Družbe školskih sestara franjevaka Krista Kralja (dalje: Odredbe), Statutima Provincije Presvetog Srca Isusova školskih sestara franjevaka Krista Kralja (dalje: Statuti Provincije) i Pravilniku vrhovnoga kapitula Družbe školskih sestara franjevaka Krista Kralja (dalje: Pravilnik vrhovnoga kapitula).
- Čl. 2. Provincijalni kapitul, zakonito sazvan na izvanredan način vrši najvišu vlast u Provinciji prema ZKP, Konstitucijama, Odredbama i Statutima Provincije (Konstitucije čl. 142).
- Čl. 3. Na provincijalni kapitul spada:
- a) čuvati narav, duh, značaj i zdravu predaju Provincije te promicati njezinu trajnu obnovu u skladu s karizmom Družbe i naukom Crkve, imajući u vidu znakove vremena;
 - b) poticati sestre da dublje žive svoj poziv te da u duhu franjevačke raspoloživosti prihvaćaju poslanje koje im se povjerava u skladu s potrebama Provincije;

- c) poticati sestre na skladan suživot i uzajamnu pomoć te promicati jedinstvo Provincije;
- d) vrednovati život i djelovanje Provincije, razmatrajući najvažnija pitanja, kao i odredbe s obzirom na duhovnost i apostolsku djelatnost;
- e) birati članice provincijalne uprave, zastupnice Provincije za vrhovni kapitul te zastupnicu Provincije za plenarno vijeće Družbe;
- f) donositi i mijenjati Statute Provincije prema Konstitucijama i Odredbama Družbe, uzimajući u obzir mišljenja sestara, te usvojiti Pravilnik provincijalnoga kapitula (usp. Konstitucije čl. 143).

Čl. 4. Prema Konstitucijama, čl. 148, provincijalni kapitul može biti redoviti i izvanredni. Redoviti provincijalni kapitul slavi se nakon završetka službe provincijalne predstojnice ili kada je to mjesto iz bilo kojeg razloga ispražnjeno; izvanredni se kapitul saziva zbog osobitog razloga Provincije ili na pisani zahtjev 1/3 sveukupnog broja sestara Provincije.

II. REDOVITI PROVINCIJALNI KAPITUL

Čl. 5. Redoviti provincijalni kapitul saziva se u određenim vremenskim razmacima ili u određenim situacijama predviđenim Konstitucijama (usp. Konstitucije čl. 148, 166 i 173).

Čl. 6. Prije slavljenja redovitoga provincijalnoga kapitula treba:

- a) moliti da Duh Božji vodi zajednicu;
- b) izabrati zastupnice za provincijalni kapitul;
- c) zatražiti od sestara prijedloge za izbor provincijalne predstojnice.

Izbor zastupnica za provincijalni kapitul

Čl. 7. Šest mjeseci prije redovitoga provincijalnoga kapitula sve zavjetovane sestre Provincije tajnim glasovanjem biraju zastupnice za kapitul (usp. Konstitucije čl. 143-145).

Čl. 8. Broj zastupnica za provincijalni kapitul određen je Statutima Provincije (usp. Konstitucije čl. 146 i 147; Odredbe čl. 108f).

Čl. 9. Za izbor zastupnica, uz okružnicu provincijalne predstojnice potrebno je svakoj sestri dostaviti popis imena sestara Provincije s doživotnim zavjetima pa i onih koje imaju službeno dopuštenje izbjivanja iz redovničke zajednice. Sestre u eksklaustraciji i one koje su prešle u druge ustanove i još se u njima nalaze u pokusnom razdoblju nemaju pravo glasa; njihova se imena ne donose na popisu, jer nemaju pravo birati niti biti izabrane. Na popisu se izostavlja ime provincijalne predstojnice koja je u tijeku službe. Popis se ovjeri pečatom Provincije.

Čl. 10. Zastupnice za provincijalni kapitul izabiru se tako da se na glasovnici s popisom imena sestara zaokruži onoliko brojeva ispred imena sestara koliko zastupnica

treba biti birano. Preporučuje se da se u izboru zastupnica vodi računa da budu zastupljene sestre razne životne dobi i iz različitih područja djelovanja.

- Čl. 11. Za izbor zastupnica za provincijalni kapitul dovoljna je relativna većina, tako da će biti izabrane one koje dobiju najviše glasova (usp. Konstitucije čl. 145; Odredbe čl. 106).
- Čl. 12. U okružnici treba:
- a) naznačiti broj zastupnica za provincijalni kapitul;
 - b) odrediti način, mjesto i vrijeme do kada glasovnice treba dostaviti provincijalnom tajništvu;
 - c) pojasniti da je glasovnica nevažeća ako je na njoj zaokruženo više imena nego što je propisano.
- Čl. 13. Nakon otvaranja glasovnica i prebrojavanja glasova, prema Statutima Provincije t. 58, provincijalna predstojnica treba posebnom okružnicom objaviti popis imena svih sestara s naznakom broja dobivenih glasova, od manjega broja prema većemu.
- Čl. 14. Članice provincijalnoga vijeća, provincijalna tajnica, provincijalna ekonomica, odgojiteljice novakinja, zastupnica sestara u DR Kongu i vrhovna savjetnica ako je članica Provincije ne mogu se smatrati izabranim zastupnicama za provincijalni kapitul koji je u pripremi, jer su članice provincijalnoga kapitula po službi iako se mogu naći među onima koje su dobile najviše glasova (usp. Konstitucije čl. 144).
- Čl. 15. Konačni popis zastupnica za provincijalni kapitul kroz idućih šest godina određuje se nakon izbora novoga provincijalnoga vijeća i nakon imenovanja provincijalne tajnice, provincijalne ekonomice, odgojiteljica novakinja i zastupnice sestara u DR Kongu (usp. Konstitucije čl. 144). O tome se obavijeste sve sestre Provincije.
- Čl. 16. Vrhovnom vijeću treba dostaviti:
- a) popis imena pravno izabranih zastupnica za provincijalni kapitul;
 - b) popis imena svih sestara koje su bile birane i broj glasova koji su dobile.
- Čl. 17. Članice provincijalnoga kapitula su dužne:
- a) sudjelovati u pripremi i radu kapitula;
 - b) oslušivati mišljenja i promišljati o prijedlozima sestara;
 - c) poticati sestre na prihvaćanje i ostvarenje zaključaka kapitula.
- Čl. 18. Provincijalni kapitul se saziva prema Konstitucijama čl. 149. Uz saziv kapitula provincijalna predstojnica potakne sestre na molitvu, a predloži i obrazac molitve za uspjeh kapitula.
- Čl. 19. Provincijalna predstojnica treba poslati poziv na provincijalni kapitul svim novoizabranim zastupnicama, članicama provincijalnoga kapitula po službi i vrhovnoj predstojnici.

Savjetovanje za izbor provincijalne predstojnice

- Čl. 20. Tri mjeseca prije provincijalnoga kapitula provincijalna predstojnica dostavlja svakoj zavjetovanoj sestri u Provinciji glasovnicu s pečatom Provincije na kojoj treba napisati imena sestara (ime i prezime), ne više od triju sestara, koje po savjesti smatra sposobnima za službu provincijalne predstojnice (usp. Odredbe čl. 108g).
- Čl. 21. Glasovnica za izbor provincijalne predstojnice sadrži:
- duhovnu misao;
 - datum do kada glasovnicu treba dostaviti provincijalnom tajništvu;
 - datum i mjesto prebrojavanja glasovnica za izbor provincijalne predstojnice.
- Čl. 22. Važeće su one glasovnice na kojima je pečat Provincije i imena (čitljivo ime i prezime) ne više od triju sestara, uzevši u obzir 163. čl. Konstitucija.

Odvijanje redovitoga provincijalnoga kapitula

- Čl. 23. Provincijalni kapitul započinje slavljenjem sv. mise u čast Duhu Svetom, u kojoj sudjeluju sve članice kapitula.
- Čl. 24. Tijek otvaranja provincijalnoga kapitula u dvorani:
- prigodna molitva;
 - prozivanje članica kapitula – proziva provincijalna tajnica;
 - čitanje Konstitucija čl. 102 o pravnoj valjanosti izbora;
 - pozdrav provincijalne predstojnice;
 - pozdrav vrhovne predstojnice ili njezine izaslanice i otvaranje kapitula;
 - čitanje Konstitucija čl. 151 i Odredaba čl. 102-105.
- Čl. 25. Relativnom većinom glasova pomoću glasačkih listića biraju se:
- tajnica kapitula (do njezina izbora zapisnik vodi provincijalna tajnica);
 - jedna ili dvije pomoćne tajnice;
 - dvije brojačice glasova.
- Čl. 26. Sve članice na kapitolu daju prisegu: *"Prisežem i obećavam Bogu svemogućemu da ću vjerno vršiti svoju dužnost kao članica kapitula, prema uputama Zakonika kanonskoga prava i naših Pravila. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen."*
- Čl. 27. Provincijalna predstojnica podnosi izvješće o životu i djelovanju Provincije u proteklom šestogodištu.
- Provincijalno će vijeće odlučiti kojim će još izvješćima i na koji način biti predstavljeno cjelokupno stanje Provincije. Osvrt i rasprava o podnesenim izvješćima mogu se učiniti neposredno nakon pojedinih ili na kraju svih izvješća.
- Čl. 28. Dan uoči izbora provincijalne uprave neka se, po mogućnosti, za članice kapitula upriliči duhovna obnova.

Izbor provincijalne predstojnice

- Čl. 29. Izbor provincijalne predstojnice odvija se na sljedeći način:
- a) brojačice glasova otvaraju pristigle glasovnice pred članicama kapitula;
 - b) brojačice glasno broje glasovnice;
 - c) čitanje Konstitucija čl. 163, Odredaba čl. 108g i Pravilnika provincijalnog kapitula čl. 23 i 24 o valjanosti glasovnica;
 - d) jedna brojačica otvara glasovnicu jednu po jednu i daje drugoj da provjeri valjanost glasovnice, čita ime i prezime predložene sestre i glasovnicu preda predsjednici kapitula;
 - e) pomoćna tajnica zapisuje ime i prezime sestre te broj glasova;
 - f) tajnica kapitula bilježi koliko je sestara glasovalo, koliko je glasovnica važećih a koliko nevažećih, koliko praznih, te na koncu pročita pred članicama kapitula;
 - g) čitanje Konstitucija čl. 165;
 - h) molitva u kapeli.
- Čl. 30. Nakon molitve, po povratku u dvoranu, slijedi:
- a) čitanje Konstitucija čl. 102 i 103;
 - b) utvrđivanje apsolutne većine od prisutnih članica kapitula;
 - b) brojačice dijele glasačke listiće.
- Čl. 31. Na znak predsjednice brojačice pakuje glasovnice i glasnim prebrojavanjem provjere odgovara li broj glasovnica broju prisutnih članica kapitula. Ako glasovnicâ ima više od broja prisutnih članica kapitula, glasovanje se ponavlja.
- Čl. 32. Jedna brojačica otvara glasačke listiće. Jedan po jedan listić daje drugoj brojačici koja glasno čita napisano ime i prezime sestre te ga preda predsjednici kapitula.
- Čl. 33. Kada se nakon čitanja svih glasovnica postigne apsolutna većina glasova, predsjednica kapitula pita izabranu sestru prihvaća li izbor. Ako prihvaća, izbor je završen.
- Čl. 34. Predsjednica kapitula izjavi da je sestra N.N. kanonski izabrana za provincijalnu predstojnicu i da će po ZKP i Konstitucijama Družbe biti pismeno potvrđena od Vrhovnoga vijeća.
- Čl. 35. Nakon izbora provincijalne predstojnice, a prije izbora provincijalnih savjetnica potrebno je napraviti stanku.

Izbor provincijalnih savjetnica

- Čl. 36. Pri izboru provincijalnih savjetnica članice kapitula neka vode računa o potrebama Provincije.
- Čl. 37. Neposredno prije izbora moli se pred Presvetim Otajstvom u kapeli.

- Čl. 38. Nakon povratka u dvoranu čitaju se Konstitucije čl. 157-158, 168, 171-172.
- Čl. 39. Postupak glasovanja, dijeljenja glasačkih listića i prebrojavanja glasova isti je kao u prethodnom izboru.
- Čl. 40. Prva se izabere provincijalna zamjenica, koja je ujedno i prva provincijalna savjetnica. Slijedi izbor ostalih savjetnica.
- Čl. 41. Nakon izbora provincijalnih savjetnica predsjednica kapitula pročita imena novoizabranoga provincijalnoga vijeća.
- Čl. 42. Za bolje shvaćanje uloge provincijalnoga vijeća čitaju se Konstitucije čl. 160.
- Čl. 43. Provincijalna predstojnica koja završava službu, prema običaju Provincije, preda novoizabranoj provincijalnoj predstojnici ključeve arhiva i pečat Provincije.
- Čl. 44. Novoizabrana provincijalna predstojnica, okružena novoizabranim savjetnicama, daje prisegu. Stavivši desnu ruku na Sveto pismo, pročita obrazac: "*Prisežem i obećavam Bogu svemogućemu da ću s Njegovom pomoću i uz sudjelovanje svojih savjetnica upravljati Provincijom prema svetom Evanđelju, Pravilu i Konstitucijama i da ću biti u službi sestrama u duhu sestrinske ljubavi.*" Ako je moguće, neka se to obavi svečano u kapeli pred sestrama.
- Čl. 45. U kapeli sa zajednicom sestara zapjeva se *Tebe Boga hvalimo*.
- Čl. 46. Brojačice glasova nakon izbora spale glasovnice.
- Čl. 47. Tajnica kapitula sastavi zapisnik, a potpišu ga predsjednica kapitula, brojačice glasova i tajnica kapitula. Zapisnik se ovjeri pečatom Provincije.
- Čl. 48. Provincijalna predstojnica koja završava službu i novoizabrana provincijalna predstojnica dogovore se za datum primopredaje službe. Neka to vrijeme ne bude duže od dva mjeseca.
- Čl. 49. Poslije kapitula novo provincijalno vijeće, u skladu s Konstitucijama, imenuje:
- a) provincijalnu tajnicu,
 - b) provincijalnu ekonomu,
 - c) odgojiteljice novakinja,
 - d) povjerenicu sestara u DR Kongu.
- Čl. 50. Nakon imenovanja provincijalne tajnice, provincijalne ekonomice, odgojiteljica novakinja i povjerenice sestara u DR Kongu, napravi se popis članica provincijalnoga kapitula po službi i izabranih zastupnica za sljedećih šest godina.
- Čl. 51. Popis članica provincijalnoga kapitula treba dostaviti Vrhovnom vijeću.

III. IZVANREDNI PROVINCIJALNI KAPITUL

- Čl. 52. Izvanredni provincijalni kapitul saziva se prema potrebama Provincije (usp. Konstitucije čl. 148). Na izvanrednom provincijalnom kapitolu:
- a) donose se smjernice za daljnji život Provincije,
 - b) biraju se zastupnice za vrhovni kapitul,
 - c) bira se zastupnica za plenarno vijeće Družbe.

Priprava izvanrednoga provincijalnoga kapitula

- Čl. 53. Prije zasjedanja izvanrednoga provincijalnoga kapitula članice provincijalnoga vijeća odrede temu kapitula na temelju:
- a) prijedloga i mišljenja sestara o važnim događajima,
 - b) praćenja i vrjednovanja duhovnog života i apostolata,
 - c) prijedloga vrhovnoga vijeća, plenarnoga vijeća i prijedloga drugih sastanaka na razini Družbe.
- Čl. 54. Provincijalna predstojnica treba pravodobno okružnicom najaviti svim sestrama održavanje izvanrednoga provincijalnoga kapitula i pozvati ih na suradnju. U okružnici treba naznačiti predmet rada kapitula, mjesto i vrijeme održavanja (usp. Konstitucije čl. 143 b,c,d i čl. 149; Odredbe čl. 108h).
- Čl. 55. Provincijalno vijeće potiče sestre Provincije da u zajednicama raspravljaju o temi, odnosno predmetu rada kapitula i sažetak dostave provincijalnom vijeću.
- Ako se čini potrebnim, može se odrediti povjerenstvo na razini Provincije koje bi imalo dužnost poticati sve sestre da sudjeluju u pripremi provincijalnoga kapitula i dadu svoj vrijedan udio. Provincijalno vijeće zajedno s povjerenstvom izradi tekst na kojem će se temeljiti rad provincijalnoga kapitula.
- Čl. 56. Provincijalno vijeće, smatra li potrebnim, može pozvati stručnu osobu koja će pomoći u pripremi i obradi teme kapitula.
- Čl. 57. Prije izvanrednoga provincijalnoga kapitula neka se članice kapitula pripreme:
- a) osobnom i zajedničkom molitvom,
 - b) osobnim razmišljanjem o predmetu rada kapitula.

Rad izvanrednoga provincijalnoga kapitula

- Čl. 58. Izvanredni provincijalni kapitul započinje:
- a) slavljem sv. mise u čast Duhu Svetomu;
 - b) prozivanjem članica kapitula;
 - c) pozdravom provincijalne predstojnice;
 - d) obaviješću o rasporedu i načinu rada te usvajanjem dnevnoga reda.

- Čl. 59. Tajnica/e izvanrednoga provincijalnoga kapitula i brojačice glasova biraju se kao i kod redovitoga provincijalnoga kapitula (vidi: Pravilnik provincijalnoga kapitula čl. 25).
- Čl. 60. Rad se može odvijati na sjednicama ili u skupinama.
- Rad na sjednici usmjerava i njime ravna predsjednica kapitula ili voditeljica koju predsjednica odredi.
- Ako se radi u skupinama, kapitul prema prijedlogu provincijalne predstojnice odredi voditeljice skupina. Svaka skupina izabere zapisničarku koja bilježi i na sjednici čita izvješće o radu skupine.
- Čl. 61. Rad na sjednicama odvija se prema sljedećim pravilima:
- a) u raspravama imaju pravo sudjelovati sve članice kapitula;
 - b) predsjednica kapitula ili voditeljica plenuma daje i oduzima riječ;
 - c) pojedinačni udio u raspravi neka ne traje dulje od 3 minute, a ako bi se koji produžio, voditeljica ga može prekinuti;
 - d) u raspravi treba imati u vidu dobro Provincije;
 - e) u raspravi se treba držati zadane teme ili predmeta, a ako se koja od njega udalji, voditeljica će na to skrenuti pozornost ili joj oduzeti riječ;
 - f) ne smije se nikada prozivati ili vrijeđati bilo koju osobu;
 - g) svaka sestra može govoriti u svoje ime ili nastupiti u ime više članica kapitula koje dijele isto mišljenje, i to treba istaknuti;
 - h) ako se radi o prijedlogu izmjene nekoga teksta u dokumentu koji kapitul priprema, potrebno je tajnici kapitula dati napisan novosročeni prijedlog izmjene i potpisati se;
 - i) za ponovnu raspravu ili moguću izmjenu već izglasanoga teksta nekoga dokumenta kapitula potrebno je podnijeti zahtjev potpisan barem od jedne trećine sveukupnog broja članica kapitula;
 - j) članice kapitula koje iz bilo kojeg razloga ne žele javno istupiti mogu u pisanom obliku iznijeti svoje mišljenje i vlastoručno potpisano predati tajnici kapitula, koja će s predsjednicom odlučiti što dalje činiti.
- Čl. 62. Prije svake sjednice čita se zapisnik od prošle sjednice, tj. zapisnik rada prethodnoga dana.
- Čl. 63. Na kapitolu treba preispitati što se napravilo od posljednjega kapitula, a što nije i zašto. Uz to mora se donijeti plan i program za budućnost kao i način kako ostvariti planirano. U tu svrhu mogu se odrediti povjerenstva koja bi pomagala da se prijedlozi ili programi odjelotvore.
- Čl. 64. Neka se na kraju kapitula donesu i oblikuju zaključci i preporuke kapitula. Taj se zadatak povjerava radnoj skupini, koju uz tajnicu kapitula tvore još dvije članice kapitula koje imenuje predsjednica kapitula.

Izbor zastupnica za vrhovni kapitul i plenarno vijeće Družbe

- Čl. 65. Zastupnice za vrhovni kapitul i plenarno vijeće Družbe izabiru se prema Konstitucijama čl. 152, 153 i Odredbama čl. 108b,c,d imajući u vidu temu koja će se obrađivati (usp. Odredbe čl. 108e). Postupak glasovanja je isti kao pri izborima redovitoga kapitula.

IV. USVAJANJE ZAKLJUČAKA I ZAVRŠAVANJE KAPITULA

- Čl. 66. O usvajanju pripremljenih zaključaka odlučuje se dizanjem ruke apsolutnom većinom glasova.
- Čl. 67. Neka provincijalni kapitul preporuči vremenski rok za provjeravanje, vrednovanje i provođenje preporuka, smjernica i zaključaka.
- Čl. 68. Rad kapitula ne može se zaključiti dok nisu usvojeni zaključci i zapisnik kapitula.
- Čl. 69. Kad je obavljeno što je programom bilo predviđeno, predsjednica kapitula proglašava kapitul završenim; zajedno s tajnicom kapitula potpisuje zapisnik o radu kapitula.
- Čl. 70. Sva dokumentacija provincijalnoga kapitula dostavlja se vrhovnom vijeću. Zaključci kapitula podnose se vrhovnom vijeću na odobrenje (usp. Konstitucije čl. 154).
- Čl. 71. Zaključke odobrene od vrhovnog vijeća treba priopćiti svim sestrama Provincije (usp. Konstitucije čl. 155).
- Čl. 72. Na kraju kapitula sve se članice kapitula trebaju potpisati na čisti papir u dva primjerka; jedan ostaje u arhivu Provincije, a jedan se dostavlja vrhovnom vijeću s ostalom dokumentacijom kapitula.

V. PRIJELAZNA ODREDBA

Stupanje na snagu

- Čl. 73. Ovaj Pravilnik stupa na snagu danom objave u provincijskom glasilu *Odjecima*.

Split, 10. veljače 2011.

s. Leonka Bošnjak Čovo, provincijalna predstojnica

SA SJEDNICA PROVINCIJALNOGA VIJEĆA

Split, 8. siječnja 2011.

Budući da se sjednica održavala neposredno nakon završetka izvanrednoga provincijalnoga kapitula, učinjen je osvrt na tijek i ishod dvodnevna rada kapitula.

S. Leonka je izvijestila o događajima, životu i djelovanju Provincije od protekle sjednice te o skorim događanjima u zajednici. Najavila je plan godišnjeg pohoda zajednicama sestara.

Split, 19. veljače 2011.

Učinjen je osvrt na događaje od prethodne sjednice, susrete sestara, sastanke na razini HUVRP i VFZ, na pristigle dopise vrhovne uprave te dopise i molbe sestara.

Razmotrene su i povoljno riješene molbe: s. Nade Dolić za obnovu zavjeta, s. Mirjane Puljiz za polaganje prvih privremenih zavjeta i postulantkinje Dragice Karlić za ulazak u novicijat.

Na temelju niza telefonskih razgovora sa sestrama u DR Kongu, s. Leonka je izvijestila o stanju u tim našim zajednicama. Prema kazivanju sestara Crkva u Kongu proživljava težu krizu, od koje ni naša zajednica nije pošteđena.

S. Leonka je izvijestila o stanju u zajednicama koje je od zadnje sjednice pohodila: Sinj, Omiš, Zagreb – franjevački samostan na Ksaveru i samostan Majke Božje Lurdske, Split – franjevački samostan na Poljudu i franjevački samostan Gospe od Zdravlja, Knin, Kaštel Lukšić, Dubrovnik, Trpanj.

Članicama provincijalnoga vijeća dan je na uvid godišnji obračun 2010. godine: obračun provincijalne blagajne, obračuni svih podružnica u Hrvatskoj i Njemačkoj te obračun misijske ekonomije i zajednica sestara u DR Kongu. Razmotrena su i tekuća gospodarska pitanja.

U odnosu na zadatak provincijalnoga kapitula - *Za sve sestre Provincije organizirati vježbe komunikacije pod vodstvom stručnih osoba* - razmišljalo se kako što bolje seminar ostvariti i o onom što je već poduzeto za njegovo ostvarenje.

Split, 26. ožujka 2011.

Sjednica je održana neposredno nakon slavlja prvih redovničkih zavjeta. Kratko se osvrnulo na slavlja u zajednici u posljednja tri dana: 24. ožujka primanje u novicijat; 25. ožujka obnova privremenih zavjeta; 26. ožujka polaganje prvih privremenih zavjeta.

Učinjen je osvrt na događaje od prethodne sjednice i sudjelovanje sestara na seminarima na razini HUVRP i drugim skupovima i hodočašćima. S. Leonka je izvijestila o svom pohodu sestrinskim zajednicama: Imotski, Pag, Zadar - samostan sv. Mihovila, Split - Glagoljaška 1.

Razmotrena je molba s. Fabijane Balajić za boravak izvan redovničke zajednice. S. Fabijani se odobrava boravak izvan zajednice na godinu dana zbog pomoći majci.

Razmotrena je molba s. Anolite Kavira Pendeza za razrješenje privremenih zavjeta. Njezina molba će se proslijediti vrhovnom vijeću uz preporuku za razrješenje zavjeta.

s. Marija Petra Vučemilo, provinc. tajnica

OBAVIJESTI

Plenarna sjednica Vijeća franjevačkih zajednica

U samostanu sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu 28. siječnja održana je Plenarna sjednica Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Sudjelovali su provincijali i provincijalke franjevačkih zajednica na području HR i BiH, kao i pročelnici povjerenstva koji djeluju pri Vijeću. Na sjednici je sudjelovala i naša provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo. S. Leonka je izabrana za članicu Upravnog vijeća Franjevačkog instituta za kulturu mira.

Seminar za više poglavarice

Seminar za više poglavarice na razini HUVRP održan je od 28. veljače do 4. ožujka u Karmelu svetog Ilije u Buškom Blatu na temu *Služenje autoriteta i posluš.* Voditelj je bio o. Jakov Mamić, karmelićanin. Na seminaru je sudjelovala naša provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo.

Susret sestara katehistkinja, voditeljica liturgijskoga pjevanja i sakristanka

Godišnji susret naših sestara katehistkinja, voditeljica liturgijskoga pjevanja i sakristanka, održan je 5. veljače na Lovretu. Sudjelovalo je dvadeset sestara. Na početku je sve prisutne pozdravila provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo, istaknuvši važnost njihove službe koju obavljaju u Provinciji i u Crkvi. Pozvala je sestre na zauzetiji i odgovorniji rad na vlastitom rastu kako bi njihovo redovničko svjedočenje bilo plodonosnije. Susret na temu *Nade*, u skladu s ovogodišnjom temom trajnog odgoja, animirala je s. Stela Mijić.

Početak postulature

Uoči blagdana Svijećnice i Dana posvećenoga života, 1. veljače 2011. godine u Splitu, uz molitvu Večernje u kapeli provincijalne kuće, vrijeme postulature započela je Marina Fuštar.

Početak novicijata

Uoči svetkovine Navještenja Gospodinova, 24. ožujka 2011. godine, u kapeli provincijalne kuće u Splitu, uz molitvu Večernje u novicijat je primljena s. Dragica Karlić.

S. Dragica imendan slavi 4. studenoga.

Prvi zavjeti

Uz svetkovinu Navještenja Gospodinova, 26. ožujka 2011. godine, u kapeli provincijalne kuće u Splitu, za vrijeme euharistijskoga slavlja koje je u zajedništvu s pet svećenika predvodio generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Ivan Čubelić, prve redovničke zavjete položila je s. Mirjana Puljiz u ruke provincijalne predstojnice s. Leonke Bošnjak Čovo.

Napustile zajednicu

S. Fidélie Naweza Bisimwa je od Kongregacije za ustanove posvećenoga života i Družbe apostolskoga života dobila indult za napuštanje Ustanove. Indult je potpisala 19. siječnja u Bukavu. Time je oslobođena zavjeta i svih obveza koje su je vezala za našu Ustanovu (Kan. 692).

S. Anoalite Kavira Pendeza, sestra s privremenim zavjetima, napustila je našu zajednicu u Nyantende 5. ožujka 2011. godine.

Postulantkinja u Bukavu Neema Nzanzu Hangi je 16. veljače 2011. napustila našu zajednicu.

Ponovni izbor u zvanje

S. Katarina Čotić, vjeroučiteljica u OŠ Manuš u Splitu, ponovno je izabrana u zvanje *učitelj mentor*. Na svečanoj promociji 11. veljače u Zagrebu, u dvorani Vatroslava Lisinskog, promovirano je 895 odgajatelja, učitelja, nastavnika i stručnih suradnika iz predškolskih ustanova, osnovnih i srednjih škola te učeničkih domova u zvanje mentora i savjetnika. Uz s. Katarinu na promociji su bile s. Jelena Lončar u ime provincijalnoga vijeća, te s. Margarita Marušić i s. Anka Cvitković iz zajednice u Zagrebu.

Školovanje sestara

S. Nada Dolić je na Suvremenom učilištu u Splitu 14. siječnja 2011. godine završila njegovateljski tečaj. S. Nada zdušno radi u njezi starijih i bolesnih sestara na bolesničkom katu provincijalne kuće.

S. Diana Dolić je 6. travnja 2011. godine završila studij *Hrvatskog jezika i književnosti i Pedagogije* na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Na katedri *Hrvatskog standardnog jezika* izradila je radnju *Jezik fra Bone Benića i Ljetopis sutješkog samostana* pod vodstvom mentora prof. dr. Ive Pranjkovića i stekla stručno zvanje prof. hrvatskog jezika i književnosti i pedagogije.

Bolesne sestre

Uz puno sestara koje podnose zdravstvene poteškoće, u posljednje vrijeme više sestara bilo je potrebno liječničke pomoći i bolničkog liječenja: s. Dionizija Balajić, s. Miljenka Biošić, s. Silvija Vrdoljak, s. Jelena Štrbac, s. Ana Vidić, s. Tihomira Zorica, s. Trpimira Penić, s. Pija Padjen i s. Katarina Čotić.

Seminar za kućne poglavarice

U organizaciji HUVRP i HKVRP u samostanu karmelićana u Buškom Blatu održan je od 9. do 12. ožujka seminar za kućne poglavarice na temu *Redovnički autoritet i animiranje zajednice*. Voditelj je bio o. Jakov Mamić, karmelićanin. Iz naše Provincije sudjelovale su: s. Ilinka Lovrić, s. Sidonija Radić i s. Natalija Vučković.

Biskupsko ređenje

U dubrovačkoj katedrali Marijina Uznesenja na svetkovinu sv. Josipa, 19. ožujka, za biskupa je zaređen mons. Mate Uzinić. Sv. misi s obredom ređenja nazočile su provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo, zamjenica s. Jozefa Lučić, tajnica s. Marija Petra Vučemilo, naše sestre rodom iz Dubrave, rodne župe biskupa Uzinića, te sestre iz zajednice u Dubrovniku.

Naše misionarke na odmoru

S. Blaženka Barun je 24. ožujka stigla u Rim. Nakon obavljenih liječničkih pregleda dolazi u Hrvatsku na odmor.

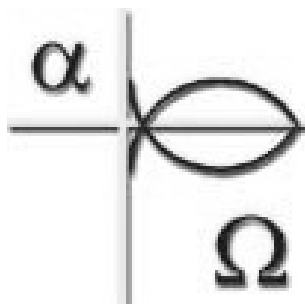
S. Erika Dadić 26. svibnja dolazi u Rim. Sudjelovat će u radnom dijelu Redovitoga vrhovnoga kapitula kao predstavnica sestara u DR Kongu. Nakon toga stiže na redoviti odmor u Domovinu.

Seminar za juniorke

Seminar za sestre s privremenim zavjetima u organizaciji HUVRP održat će se 20. i 21. svibnja 2011. godine u Duhovnom centru sestara Kćeri Božje ljubavi u Granešini. Tema seminara je *Teologija tijela i zavjet čistoće*, a voditelj je don Damir Stojić.

Vijećanje redovničkih odgojiteljica

Vijećanje redovničkih odgojiteljica i odgojitelja u organizaciji HUVRP i HKVRP bit će 26. i 27. svibnja o. g. u duhovnom centru Marijin dvor u Lužnici na temu *Odgoj u suvremenim društvenim i redovničkim prilikama*.

ZBIVANJA I OSVRTI

DOK SAM MOGLA RADITI I ČINITI DOBRO, TO JE BILA PJESMA!

U ozračju božićnih blagdana, 5. siječnja, naša s. Vladimira Runje navršila je 70 godina redovničkoga života. U visokoj životnoj dobi, 91. godini, veoma je svježeg sjećanja i razgovorljiva, unatoč oslabljenog sluha. Tom prigodom, zamoljena za razgovor, rado je pripovijedala o nekim događajima iz svoga života.

Recite nam nešto o sebi i svojoj obitelji.

Rođena sam 24. listopada 1920. godine u Karakašici (Sinj). Bilo nas je osmero djece, četiri brata i četiri sestre, ja sam najstarija. Pučku sam školu završila kod sestara milosrdnica u Sinju. Išla sam pješice 2 km, nije mi bilo teško. Mater su pitali, zašto me šalje u školu, zar ću ići u vojsku pa joj pisati pisma iz vojske? Ona je u selu bila jako uvažena žena, i nije slušala njihove priče. I ona je u svoje vrijeme išla u školu.

Kako to da niste išla u milosrdnice budući da ste kod njih pohađali školu?

A, što ja znam. Njihova mi se roba nije sviđala, 'ono' na glavi mi se nije sviđalo. Onda sam odlučila ići u naše, u franjevke. Zapravo, u Livnu sam imala tetu, to je bila s. Ljuba Boko. Zvala me da dođem malo k njoj. Onda sam ja išla k njoj u Livno. Ona me upitala: *Mogla bi i ti doći u samostan?* Ja sam prihvatila. Bilo mi je tada 17 godina. Jedno vrijeme ostala sam u Livnu, bit će jednu godinu dana. Tada su u Livnu bile sestre naše Provincije. Onda su me sestre poslane u Knin za pomoć sestrama u bolnici.

Dakle, u kandidaturu ste stupili već u Livnu. Zanimljivo je da ste doživotne zavjete položili u Zagrebu? Kako to?

Doživotne zavjete sam položila u Zagrebu, jer se zbog rata nije moglo doći u Split. Bilo je to 6. siječnja 1945. godine. Trebalo je prihvatiti situaciju jednostavno kakva jest.

Što vam je u vašem dugom redovničkom životu bilo povjereno raditi?

Uglavnom sam radila po bolnicama, najprije u Kninu od 1943. do 1946. godine. Bila sam čistačica i pomagala sam s. Emerencijani Žunko u laboratoriju. Onda sam godinu dana bila u Zagrebu u vojnoj bolnici u Krajiškoj ulici i kroz to vrijeme pohađala bolničku školu kod sestara milosrdnica u Vinogradskoj bolnici. Kasnije sam došla u Split i zajedno sa sestrama milosrdnicama radila u vojnoj bolnici, koja se tada nalazila u prostorijama biskupskog sjemeništa. Uz posao sam završavala osmogodišnju školu.

Kada ste završili medicinsku školu?

Završila sam je u Zadru, uz posao. U vojnoj bolnici u Splitu sa mnom je radila jedna inženjerica koja mi je rekla: "Ti sve radiš dobro i precizno, svi donose tebi da napraviš nalaz, ali nemaš 'crno na bijelu' i to ti ne vrijedi ništa. U Zadru se otvara medicinska škola, mogla bi Ti poći u Zadar. Nikom ništa ne govori, jer će željeti ići i drugi, ali ustanova ne može pustiti sve. Ja ću ići u komandu pitati da te puste." Došla je navečer i rekla da su me

pustili i da mogu ići. Tako sam otišla u Zadar 1958. godine i išla u medicinsku školu. S. Karmela Runje se također tada upisala u školu. Školu sam pohađala uz posao u laboratoriju. U Zadru sam radila u bolnici sve do odlaska u mirovinu 1981. godine.

Bilo je to vrijeme komunizma, kako ste usklađivali svoj redovnički život s tim sistemom?

Tamo gdje smo mi sestre spavale imale smo svoj pretinac gdje smo mogle držati posteljину. Ja sam tu također držala *Glas Koncila* pa su me jednom zvali u upravu da širim *Glas Koncila*, da to ne bi smjela činiti. Ja sam samo odgovorila da ga nikom ne dajem niti što govorim, nego ga stavim u svoj pretinac, a ako ga netko uzme čitati, ja s tim nemam ništa. Tako je to prošlo.

Cijelo ste vrijeme radila u civilnom odijelu?

Da. Ali, svi su znali da sam redovnica, osoblje i pacijenti. Nisam imala nikakvog problema. Nisam doživljavala nikakve neugodnosti. Kad bi nedjeljom trebala ići na misu, onda bi zamolila kolegice da dođu ranije, i ja bih išla na misu.

Za bolesnike ste uvijek bili spremni sve učiniti i žrtvovati se da im pomognete. Tako ste bili i na križnom putu. Spasili ste jednog sjemeništara, kako je to bilo?

Odmah poslije rata sam radila u Zagrebu u vojnoj bolnici u Krajiškoj ulici. I kada su bolesnici krenuli na križni put, onda sam rekla: Idem i ja s bolesnicima. Išli smo svi, samo nije išla s. Benedikta Rako. Ona je ostala. Išla je s. Salezija Šimunović, s. Jeronima Škarica, bile su i dvije mostarske sestre, s. Eugenija i s. Marinka. Kad smo došli u Maribor, išli smo dalje prema Dravogradu, gdje su nas trebali primiti Englezi. Nije nas nitko primio i vratili smo se natrag, ali bez onih ljudi koji su bili s nama. Bili su skroz drugi ljudi. Sve mladi, studenti. Onda smo opet došli do Maribora. Tu smo ostali dva do tri dana. Bili smo gladni, iznemogli. Onda smo išli do biskupa. Biskup je poslao hrane, pa su se ljudi nahranili. Vraćali smo se natrag u Zagreb. Kad smo došli u Zagreb na Zapadni kolodvor, meni su rekli: "Vi možete ići, a mi ćemo njih staviti u bolnicu". Gdje su završili?! To je bila sama mladost. Ja sam pošla. Onda mi jedan mali reče da je sjemeništara, da je iz Bosne, da će ići sa mnom ako prođemo. Uzeo mi je koferić, a ja sam mu stavila petokraku na glavu. Kada smo došli do straže, stražar je rekao: "Vi možete, ali mali ne može". A ja kažem: "Kako ću ja ovaj kofer nositi?" Kaže: "Ajde, neka vas odvede do tramvaja, ali neka se brzo vrati. Ako se ne vrati odmah, neće moći proći natrag." Mali je otišao sa mnom i ukrcao se u tramvaj. Došli smo u samostan na Sv. Duhu. Lijepo su nas primili. Mali je ostao na Sv. Duhu, a s. Eugenija je rekla da će ona upraviti s njim. Dalje ne znam što je s njime završilo.

Jesu li vas partizani maltretirali na križnom putu?

Nisu. Ali nismo znali ni gdje idemo, ni što će se dogoditi. Tada mi je bilo najvažnije da se ljudi spase, drugo ništa nisam razmišljala. To mi je inače bilo važno u mom poslu – da pomognem čovjeku. Uvijek sam gledala da što god mi na put dođe da to riješim kako najbolje mogu.

Bili ste točna i precizna. Je li vam smetalo kad drugi takvi nisu bili?

Ja sam gledala da radim svoj posao kako sam znala točnije. Kad god je u laboratoriju trebalo nešto važnijega napraviti, davali su to meni. Onda nije bilo aparata, samo mikroskop. Sve se radilo ručno i trebalo je znati prepoznati što je što.

Kako ste prihvatili odlazak u mirovinu?

Došlo vrijeme da se ide, godine su došle. Trebalo je ići, iako sam voljela još ostati. Onda sam se dala poglavarima na raspolaganje. Oni su me pozvali na Lovret. S. Martu Knez i mene. Bile smo spremne na vozačke usluge u svako doba dana i noći. Bilo je tako puno zahtijeva da ona i ja nismo mogle na sve stići. Kako bilo da bilo, išlo se.

Bila sam vozačica skoro do svoje osamdesete godine. Prestala sam voziti, jer su se drugi vozači na cesti počeli ljutiti što sporo vozim, svirali su mi pa sam se morala uklanjati na stranu da oni prođu. Shvatila sam da se ne mogu više uključivati u promet, jer druge stavljam u nepriliku.

Rado pratite događanja u društvu, Crkvi i zajednici?

Volim pratiti događanja, volim čitati. To je rehabilitacija mozga. Tisak pogledam svaki dan. Više ne mogu pamtit, ali barem na trenutak osvježim mozak. Rado čitam papine knjige. Njegove su knjige dobre.

Kako se nosite sa starošću?

Oh, Bože! To je najteži period života. Teži i od križnog puta i od svih smjena u bolnici, od svega. Ne očajavam! Sve stavljam u Božje ruke. Bog je tu koji upravlja i sve vodi.

Kad gledate život u cijelosti, bi li nešto promijenila?

A što ću ja promijeniti? Što se dogodi, ne može se promijeniti. Zadovoljna sam sa svojim životom. Zadovoljna sam što sam uvijek nastojala drugom napraviti sve što sam mogla. Kad bi se ponovo rodila, opet bi bila zdravstveni djelatnik, jer mislim da je to najbolje – pomagati drugome. S posebnim žarom sam pratila kad bi se koja mlađa sestra zaposlila u bolnici.

Ima li neka crtica koje se posebno sjećate?

Bolest me je pratila. Tuberkuloza. Dobila sam je u vojnoj bolnici u Splitu. Vojska je imala puno brige za mene. Poslali su me u svoju bolnicu u Pulu, gdje sam se liječila skoro godinu dana. Tamo su me posjećivale neke sestre, kojima me je preporučio o. Ante Antić. One su dolazile k meni, nešto bi mi donijele.

Kako gledate na smrt, umiranje? Je li vas strah?

A Bože, u tvoje ruke! Strah? Što ću se strašiti. Ja sam dala Bogu taj strah, pa on neka misli.

70 godina redovništva, je li to prošlo brzo?

Dok sam mogla raditi i činiti dobro, to je bilo lijepo, to je bila pjesma. Puno mi je Bog dao! Činila sam bolničke i laborantske usluge susjedima, sestrama benediktinkama u Zadru sam odlazila u samostan kada je trebalo izvaditi krv ili nešto drugo. Važno mi je bilo pomoći drugome, naročito bolesniku, kako bolje mogu!

Pada li vam teško samoća?

Nije. Molim krunice. Razgovaram s Bogom, Gospom. Čitam. To me spasi.

Što biste poželjela zajednici?

Da imamo dobrih sestara i da budemo dobre. Da nam Bog dade dobrih zvanja.

Razgovarala s. Andrea Nazlić

ULAZAK U POSTULATURU

Nakon kraćeg vremena kandidature, na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu – Svijećnice, dopušten mi je ulazak u postulaturu. Svijećnica je ujedno, kao što znamo i Dan osoba posvećenoga života, onih koji su se prikazali, darovali za druge.

Što sebičnu ljudsku narav može nagnati da zaboravi samu sebe i daruje se bezuvjetno? Jedino i samo susret sa Svjetlom toliko privlačnim da se slijedi bez pitanja i garancija, bez objašnjenja i kalkulacija, susret u kojem se pali svjetlo u dubini našega bića i čini da sagorijevamo u samozaboravu želeći se davati sve više.

Što god činila, bez svjetla Kristova, duša je hladna i mračna, a takav je i svijet bez onih koji ga pronose i svjedoče. Ne zna kuda ide.

Na početku ovog puta, tek naslućujući njegovu širinu, zahvaljujem Gospodinu što me je pozvao na potpunu posvećenost njemu. Zahvaljujem svim sestrama na iskazanoj pažnji, dobrim željama i molitvama kojima prate moje urastanje u ovu Zajednicu.

Marina Fuštar, postulantkinja

ULAZAK U NOVICIJAT

Kako pisati o mom ulasku u novicijat, kako pisati o nečem što je ispred mene i što mi se otkriva dan po dan, nečemu za mene tako divnom i ozbiljnom u isti mah?

Je li dovoljno reći da je bilo svečano, da su sestre lijepo pjevale i molile, da je s. Mirja pročitala tekst iz životopisa sv. Franje (Bonaventura XI,1), u kojem sam se malčice prepoznala, a koji se tako lijepo uklapao u sam čin mog ulaska u novicijat? Kako posložiti sve te emocije

koje su me obuzele pred tim kratkim, a za mene tako značajnim činom, činom koji me vodi dalje u franjevački život i u poslanje ove Zajednice, a u koju me Bog izdaleka doveo!?

Je li zato djetinje napisati kako su mi se svidjele riječi “mi smo suradnici vaše radosti” (2 Kor 1,24) i “od danas ti si naša draga sestra, s. Dragica”, koje je izgovorila provincijalna predstojnica s. Leonka u svom nagovoru meni i sestrama!? Možda i jest, netko će se možda i nasmijati, ali mislim da u godini koja je ispred mene, baš u tim riječima leži sve, da mi one budu smjernice i poticaji za potpunije predanje Kristu i Zajednici koja me je prihvatila.

Hvala cijeloj zajednici koja je dijelila moju radost, molila za mene i dala mi da osjetim “od danas ti si naša”. Druge sestre, molim da budemo suradnice iste radosti.

s. Dragica Karlić, novakinja

PRVI ZAVJETI

Vjieran je Gospodin u svim svojim riječima i svet u svim svojim djelima (Ps 145,13).

Dana 26. ožujka položila sam prve redovničke zavjete. Dugo sam se pripremala za ovaj veliki događaj. Razmišljala sam kako dolazim pred Gospodina i dajem mu tako veliko obećanje, zavjetujem se da ću živjeti prema danom obećanju. Svjesna sam i svojih ljudskih slabosti i da moj razum ne može sve to dohvatiti. Kroz Isusa i Mariju sam prepoznala da je to milost i dar koji Bog daje ne samo meni nego svakoj osobi koja je pozvana da se na poseban način posveti Gospodinu. Bog nam daje milost da zavjete možemo živjeti i tako svoj život njemu posvetiti.

Na dan mojih zavjeta u mislima sam prošla cijeli svoj život. Obuzela me je radost jer sam osjetila prisutnost Božje milosti. Ruka Božja me je doista vodila kroz život, a taj dan sam osjećala neku

blagost, mir, ispunjenje – kao da sam bila nagrađena Božjom milosti. Činilo mi se kao da vidim Boga u sebi, u sestrama, u njihovim riječima i osmijesima, u svećenicima, rodbini, prijateljima.

Najvažniji i najljepši susret s Isusom bio je u sv. misi. Krenula sam sa sestrama u procesiji prema kapeli, gdje je misno slavlje predvodio mons. Ivan Čubelić zajedno sa svećenicima i bogoslovima koji su posluživali kod oltara. Don Ivan je u homiliji rekao puno poticajnih riječi, kako se cijelo nebo raduje s nama, kako je redovnički duh jako potreban za Crkvu, ljude i njihovo spasenje. Današnjem svijetu nisu toliko potrebne lijepe crkve, procesije, svečanosti, nego redovnički duh i život posvećenih osoba. Oni koji žive po zavjetima, svjedoče da postoji nešto iznad ovoga života, da postoji vječnost. Potrebno je da nastavimo djelo spasenja na koje nas poziva Gospodin, da ljudima približimo Isusa, da se preko nas mnogi spase. Pozvani smo poput Djevice Marije i sv. Franje odlučno prihvatiti volju Božju i reći svoj DA Gospodinu. Zavjete koje ću položiti, bit će veliki blagoslov. Oni imaju veliku važnost i putokaz u životu. Zavjeti čistoće, siromaštva i poslušnosti su “zaštita” za moj daljnji život.

U nadi i vjeri rekla sam svoj DA Gospodinu i obećala da ću prema zavjetima živjeti u zajednici školskih sestara franjevnika. Sve je bilo svečano. Bila sam radosna. Zahvalila sam Bogu na daru redovničkoga poziva. Vjerujem da će me i nadalje pratiti njegova milost i zagovor Djevice Marije.

Želim se zahvaliti svima vama, drage sestre, osobito provincijalnoj predstojnici s. Leonki i kućnoj predstojnici s. Mihelini za sve što su velikodušno učinile i omogućile meni i mojim uzvanicima ovako radosno slavlje. Nemam dovoljno riječi da se zahvalim za vaše molitve, lijepe riječi, blagoslove, čestitke, podršku, naporan i težak rad, prelijepo pjevanje, srdačno druženje, stisak ruke, osmijeh lica i želje srca. Ne samo ja, nego i svi moji su to osjetili. I oni se zahvaljuju. Hvala don Ivanu, svećenicima, bogoslovima i svima.

Molite i dalje za mene. Neka vas Gospodin blagoslovi i vodi. Želim vam mir i dobro!

Vaša s. Mirjana Puljiz

IZ NAŠIH DJEČJIH VRTIĆA

Događanja u dječjem vrtiću Jordanovac u Zagrebu

U Godini obitelji *komunikacija* je glavna zadaća našega pedagoškog rada. Na tu temu je 3. ožujka predavanje za roditelje održao fra Vlatko Badurina. Potaknuo je roditelje na promišljanje postavljajući im zanimljiva pitanja: “Je li dijete projekt? Kako se roditelji nose u ovo vrijeme opće nesigurnosti?” Ako dijete nije u centru pozornosti roditelja ono osjeti da je objekt i tada se teško može koncentrirati na rad i red. Pravo je umijeće pozitivno utjecati na djecu i sukladno tome ih odgajati. Dijete će poslušati ukoliko vidi da nam je stalo do njegove osobnosti, tj. ako ga uvažavamo. Roditelji će na ovakvo ponašanje dobiti pozitivne povratne informacije. Sigurni roditelji – stabilna djeca.

Za dobru komunikaciju potrebno je naučiti slušati. Povećati sposobnost razgovora, naučiti biti prisutan s drugim dok govori; kontakt - pronaći valnu dužinu - podržavanje onakvog kakav jesi - prihvaćam te ali se u svemu s tobom neću složiti; empatija - imati iste osjećaje kao i drugi, i na koncu diplomacija.

Roditelji su bili oduševljeni izlaganjem i spoznajama da iz dana u dana trebaju učiti kako biti dobri roditelji. Fra Vlatko ih je ohrabrio u njihovoj roditeljskoj ulozi i posvijestio da nema savršena roditelja – savršen samo može biti put svih njihovih nastojanja koje svoje uporište imaju u Bogu.

Na Pepelnicu, 3. ožujka, započeli smo korizmeno vrijeme. Sv. misu i pepeljanje u našoj kapeli predslavio je fra Marko Medo, trećoredac. Djeca su pjesmom, molitvom i čistim srcem obećala da će kroz ovo vrijeme do Uskrsa pomagati jedni drugima i svojim ponašanjem postati Isusovi prijatelji. Fra Marko ih je potaknuo na svakodnevnu molitvu, što su djeca rado prihvatila. Slavlju su se pridružili roditelji i sestre.

U srijedu, 16. ožujka, u našem vrtiću je gostovala pjesnikinja Ljubica Kolarić-Dumić. Za njezin dolazak pripremili smo se čitajući njezine tekstove i pjesme iz objavljenih knjiga i slikovnica. Djeca su svoje doživljaje iskazivali riječima i likovnim ostvarajima, prikazanim na plakatima u predvorju vrtića i u dvorani s kojima su ujedno zaželjeli dobrodošlicu pjesnikinji. Najljepši trenutak je bio sam susret književnice i djece. Svojom neposrednošću i jednostavnošću obogatila je sve nazočne. Uživali smo u stihovima, pjesmi i plesu. Svi smo se radovali. Nakon gostovanja na adresu vrtića stiglo je pismo zahvale od pjesnikinje iz Rijeke u kojem se s radošću osvrće na lijepe trenutke gostovanja i druženja s djecom u našem vrtiću.

Nezaboravno iskustvo doživjeli su predškolci s odgajateljicama 25. ožujka u Hrvatskom državnom arhivu, u kojem je zaposlena majka gđa Mirjana Jurić. Djelatnici državnog arhiva zajedno s našom mamom Mirjanom osmislili su djeci prilagođene radionice, a jedna od njih tematizirala je i obiteljsko stablo. Djeca su pokazala veliko zanimanje i uključivala se u komunikaciju s voditeljicom programa, oduševljeni i obogaćeni novim saznanjima.

U utorak, 5. travnja, fra Ante Babić je održao duhovnu obnovu za roditelje. Tema je bila *Ljubav u braku i obitelji*. Na zanimljiv i duhovni način prenio je roditeljima poruku važnosti ljubavi među supružnicima. Na završetku su najhrabriji bili nagrađeni za znanje i iznošenje vlastitih iskustava. Zadovoljni roditelji su poželjeli još koji susret s fra Antom radi produbljanja iste teme.

U petak i subotu, 8. i 9. travnja, u Zagrebu Jordanovac 110, održao se nacionalni skup za odgojiteljice u katoličkim vrtićima. Većina odgojiteljica je sudjelovala na skupu. Teme izlaganja su bile: *Kako biti čovjek, naučio sam još u vrtiću*, koje je održao prof. Borna Lulić, *Osobnost odgojitelja i suradnja s roditeljima*, prof. dr. Vladimir Gruđen i *Implikacije konzumerizma na djecu i obiteljske odnose*, koje je održala prof. Katarina Krešić.

Na kraju su slijedili prikazi rada iz katoličkih vrtića. Naš vrtić predstavila je odgojiteljica Martina Duh sa zadaćom: *Događanja u vrtiću u suradnji s roditeljima*.

Svima želimo sretan Uskrs! Radujemo se susretu u Zagrebu prigodom dolaska pape Benedikta XVI.

s. Anka Cvitković, ravnateljica

Obilježen Svjetski dan braka

Svjetski dan braka obilježava se diljem svijeta druge nedjelje u mjesecu veljači. Taj Dan je posvećen bračnom paru, mužu i ženi, kao stupu obitelji. Tim danom želi se proslaviti sakrament braka i naglasiti ljepota bračne vjernosti, žrtve i radosti u svakodnevnom bračnom životu. Naziv Svjetski dan braka uveden je 1983. godine, a zamisao o obilježavanju Dana braka započela je još ranije, 1981. godine, u Luisiani, SAD. Papa Ivan Pavao II. podijelio je svoj apostolski blagoslov Svjetskom danu braka 1993. godine.

Simbol Svjetskog dana braka su dvije svijeće koje predstavljaju muža i ženu i podsjećaju da su kao bračni par pozvani da budu svjetlo u svijetu. Par je spojen srcem koje pokazuje da je ljubav snaga koja čuva bračno jedinstvo, pojačava spremnost za darivanje života te nadahnjuje druge na vjernost i jedinstvo. Misao vodilja Svjetskog dana braka su evanđeoske riječi Ljubite jedni druge (Iv 15,12).

Svjetski dan braka u Hrvatskoj se ove godine obilježio i slavio tek treći put. Tom obilježavanju željeli smo, makar skromno, doprinijeti i mi u našem dječjem vrtiću u Zadru. Od 14. do 18. veljače 2011., s djecom i roditeljima nastojali smo na različite načine posvijestiti poslanje i ulogu bračnih parova, kako unutar vlastitih obitelji tako i u Crkvi i društvu. Roditelji su s djecom odabrali i pripremili fotografije s vjenčanja, koje su potom bile postavljene u izložbenom prostoru u vrtiću.

S djecom smo razgovarali o braku, obitelji, ljubavi i prijateljstvu. Na svoj jednostavan i djetinji način, svoje misli o braku djeca su izrazila crtežima i zanimljivim izjavama od kojih izdvajamo samo neke:

“Brak je kada nekoga voliš i živiš zajedno do kraja života.” (Martina 6,5)

“Brak je ljubav. Mama i tata se vole i zaljubljeni su, i tako će ostati do kraja života.” (Lovre 5,5)

“Brak, to je ljubav, ljubav je sreća, a sreća je radost.” (Ena 4,5)

Vrhunac našega obilježavanja Svjetskog dana braka bilo je euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli u četvrtak, 17. veljače. Sudjelovao je velik broj roditelja, djece i ostalih članova njihovih obitelji.

Euharistijsko slavlje je predvodio fra Diego Deklić. Između ostaloga, naglasio je: “Svaki čovjek stvoren je kao pola kruga. Čovjek kroz život traži drugu polovicu kruga, da bude

potpun, to je slika braka, zajedništva između muža i žene. Važno je da muž i žena budu dvije polovice koje će se pred Gospodinom i pred njegovim oltarom stopiti u jednu cjelinu, potpunost. Bog nam daje dragocjenost, daje nas jedne drugima. Čovjek je najveća vrednota, čak ni svijet nije toliko vrijedan koliko je vrijedan jedan jedini čovjek. Tu prepoznavamo koliko je važno ono što smo nazvali brakom, iz kojega nastaje drugi život, iz čega crpimo sve ono što u životu imamo. Zapravo na neki način sve nosimo iz te prve zajednice, zajednice naše obitelji. (...) Današnje evanđelje nam poručuje: nemojmo graditi kuću, tj. život, brak, obitelj na nečemu što nas može vrlo brzo razočarati, tj. na pijesku. Gradimo je na Isusu koji je temelj i čvrsta stijena, na njegovim riječima. Neka nam Isus bude stijena, čvrsti oslonac na kojem ćemo graditi našu obitelj, brak.”

Bračni parovi su aktivno sudjelovali u liturgijskim čitanjima i vjerničkoj molitvi, te su svi zajednički molili molitvu: “Nebeski Oče, dok se pripremamo za Svjetski dan braka, zahvaljujemo ti za tvoj neizmjerni dar sakramenta braka. Pomozi nam da posvjedočimo njegovu veličinu živeći životom sve veće bliskosti. Uči nas ljepoti praštanja kako bismo sve više postajali jedno srce, um i tijelo. Ojačaj našu komunikaciju i pomozi nam da postanemo živi znak Tvoje ljubavi. Učini da naša ljubav prema Crkvi raste kako bi obnavljali Kristovo tijelo. Učini nas znakom jedinstva po Isusu, našem Gospodinu i Bratu. Amen.”

s. Lucija Bilokapić

S obiteljima za obitelj

U Godini obitelji i u pripremi za dolazak sv. Oca u našu Domovinu, dva zadarska vjerska vrtića, *Blagovijest* - vrtić sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog i naš vrtić *Jordanovac*, organizirali smo korizmu duhovnu obnovu za roditelje djece koja pohađaju naše vrtiće. Obnova je bila 9. travnja 2011., a voditelj i domaćin bio je fra Andrija Bilokapić, koji nam je širom otvorio vrata samostana sv. Duje u Kraju na otoku Pašmanu. Osjećali smo se kao kod svoje kuće, svi smo bili jedna velika obitelj.

Odaziv roditelja je bio podjednak, po dvadesetak odraslih, isto toliko bilo je i djece iz svakoga vrtića; sveukupno osamdeset sudionika. Dok su roditelji sudjelovali u katehezi na temu *Obitelj*, a zatim i u radionici, odgojiteljice su brinule o djeci. Roditelji su se tako mogli odvojiti i posvetiti sebi u ozračju mira i tišine koja se osjećala posvuda na otoku. Poslijepodne je bilo pokorničko bogoslužje i ispovijed, a zatim smo svi zajedno sudjelovali u euharistijskom slavlju.

Osvrt na taj događaj zabilježila je jedna mama:

“Veselo društvo je u 8.30 krenulo trajektom iz Zadra prema otoku Ugljanu. Autobusom smo prosljedili prema otoku Pašmanu, gdje nas je dočeka fra Andrija Bilokapić. Nakon srdačnog dočeka i dogovora oko rasporeda našeg susreta krenuli smo u razgledavanje samostana i okoliša.

Doručak i kava u dvorištu samostana bili su pravo osvježenje i doživljaj za sve nas. Djeca su nastavila s igrom dok su roditelji slušali izlaganje o obitelji. Fra Andrija je na svojstven i zanimljiv način razradio tu temu. Posebno je naglasio kako iznad svega trebamo biti svjesni sebe i svega onoga što nam je dano od Boga, prirode, a nadasve ljudi oko sebe.

Zanimljivo je bilo njegovo tumačenje odnosa muža i žene. Poslužio se riječima sv. Augustina: "Moja lijeva ruka nema prsten, moja desna ruka ima prsten, moja lijeva ruka ima prsten na desnoj ruci." Mislim da je svima, i to bez ikakvog objašnjenja, bilo dovoljno jasno da shvati kakav bi trebao biti odnos supružnikā i njihova povezanost. Svakidašnja molitva i razgovor u obitelji, temelj je svega. Tu je višestruka povezanost obitelji međusobno i s Bogom. Svi smo svjesni da današnji način života udaljava od takve slike obitelji. Ono čega mi često nismo svjesni jest to da sliku obitelji kakvu mi stvaramo svojoj djeci oni nose dalje i vrlo je vjerojatno da će tu sliku obitelji naša djeca sutra imati.

Mislim da smo svi nakon fra Andrijinih riječi ostali u razmišljanju, koliko ljubavi dobivamo od svoje djece i kako uistinu zaslužuju da im vratimo makar dio te ljubavi. Djeca zaslužuju biti sretna i ljubljena, a takvi će biti jedino ako je obitelj povezana međusobno i u molitvi s Bogom.

Puno bi se još moglo iznijeti misli, jer se dosta toga rojilo u glavama nakon izlaganja. Djeca su se neopterećeno rastrčala. Boćali su, naganjali loptu, moćili noge u moru, hranili koke s fra Andrijom, dok smo mi odrasli, u međusobnim razgovorima i osobnim razmišljanjima ipak pokušali posložiti neke stvari. Vjerujem da nam je uvelike pomogla ispovijed i razgovor s fra Andrijom. U 15.30 smo imali sv. misu s koje smo otišli ispunjeni.

Zanimljivo je bilo fra Andrijino pitanje upućeno djeci, zašto su danas ovdje. Između ostaloga, jedan je odgovor bio, da smo se došli igrati. Na to je on odgovorio da se igrati možemo samo s onima koje volimo. Opet mi se rodila misao kako neizmjerljivo volimo svoju djecu, a kako se malo igramo s njima.

U 16.10 smo se uputili prema autobusu, a fra Andrija nas je ispratio. Put Zadra smo krenuli trajektom u 17.20 s odlukom: "Igrajmo se sa svojom djecom!" (Mama Bubić, D.V. Jordanovac, Zadar)

Želja svih nas je da ovaj susret donese u naše obitelji novu snagu i hrabrost za kršćansko življenje.

s. Lucija Bilokapić

KAD BI TI ZNALA DAR BOŽJI...

U rano subotnje poslijepodne, 12. veljače 2011., okupili smo se u samostanu školskih sestara franjevnika u Arbanasima. Sestre su nas ljubazno i s velikom srdačnošću primile da sam se spontano zapitala čime smo zaslužili toliku pažnju i dobrodošlicu.

Na samom početku upoznali smo s. Klaru Šimunović koja je predvodila duhovnu obnovu. U kratkom uvodu pojasnila nam je temu i tijek popodneve obnove. Zatim smo se svi prisutni predstavili i međusobno bolje upoznali. Potom smo iz dvorane prešli u samostansku kapelu. Zadržali smo se u polusatnoj meditaciji Božje riječi o žeđi i izvoru. U sabranosti, miru i tišini prostora bili smo svjesni Božje prisutnosti i Božjega dara izvora žive vode. Slijedio je radni nastavak u dvorani o tri vrste punine života i o prepoznavanju življene punine u vlastitom životu: punine posude, punine kanala, punine izvora. Nakon uvoda, o temi smo razgovarali u trima skupinama. Punina posude nam je ukazala da sve što imamo, bilo materijalno bilo duhovno, ako nismo dijelili i podarili tamo gdje je potrebno, ostaje prazno, neostvareno. Ne kaže se uzaludno: “Besplatno primiste, besplatno dajte!” (Mt 10,8) Punina kanala se jednostavno treba pretočiti i naći željeni cilj prema kojem je usmjerena. Sve ono lijepo što izlazi iz ljudskog srca prelijeva se u milinu koja oplemenjuje nekoga ili nešto i obogaćuje sve do čega stiže. Punina izvora bi zaista trebala biti istinska i čista, kako to i izričemo: čisti izvor, pravi izvor, vječni izvor, izvor života. Tako na primjer, dok u sabranosti molimo dušu nam prožima milina, mi se oplemenjujemo i ta molitva koja izvire iz dubine duše i srca, ispunja nas dobrotom. Doista, voda koju nam Gospodin daje postaje u nama “izvorom one vode koja struji u život vječni” (Iv 4,14).

Nakon izvješća iz rada u skupinama slijedila je kratka stanka i druženje u opuštenom razgovoru. Potom nam je s. Klara postupno, temeljito i veoma slikovito prikazala i približila susret Isusa i Samarijanke na zdencu, prema evanđeoskom tekstu Iv 4,1-34. U svima nama to je pobudilo dublju čežnju za puninom života, puninom izvora, i želju da to ostvarujemo u svakodnevnom životu.

Uvečer, dok se našoj obnovi bližio kraj, izrazili smo zahvalnost dragom Bogu i s. Klari na uloženom trudu. Svima nama ostat će to nezaboravan dan. Mislim da smo svi dobili nešto što se nigdje, ni u kojem marketu ne može kupiti ili novcem platiti. Mi smo to dobili zabadava, baš kako smo u uvodnoj meditaciji meditirali: Tko je žedan, neka dođe. Svi koji hoće mogu dobiti vodu života i to badava (usp. Otk 22,17).

Alma Kardum, sudionica

DUHOVNA OBNOVA U ŽUPI DANILO

Na poziv fra Stanka Dotura, župnika župe sv. Danijela, u subotu 5. ožujka 2011. godine, s. Karolina Bašić je predvodila duhovnu obnovu za roditelje krizmanika i prvopričesnika, a s. Andrea Nazlić za krizmanike.

Prisustvovalo je više od četrdeset roditelja. Razmišljali su o *Riječi Božjoj*, koju je potrebno staviti u središte svoga života, dopustiti joj da nas prosvjetljuje, čisti, hrani, preobražava, donosi plod. Bog nam se uvijek daruje, on nas uvijek traži, govori nam, a na nama je kako ga slušamo. Njegove zapovijedi su smjernice za naš život. Onaj tko ih ne vrši, sam se

isključuje iz obilja Božjeg života, sam se osuđuje na smrt. Onaj pak tko prima Božju riječ i sluša je, bira život.

U osobnom meditiranju evanđeoskog teksta, uz laganu glazbu, svatko je za sebe tražio riječ koja ga se najviše dojmila i u njezinu svjetlu promatrao vlastiti život. To je ono plodno oslušivanje riječi, to je ono biti Isusov učenik: oslušivati što Isus progovara upravo meni, što od mene traži. Susret s Riječju Božjom postaje susret sa živim Bogom koji mi dolazi u susret i prebiva u meni.

Evo jednog svjedočanstva: “Dolazeći na sastanak u župni ured gdje smo se trebali sastati s ostalim roditeljima, nisam ni znala što nas čeka i što se od nas traži. Sastankom i druženjem sam oduševljena, i bilo mi je lijepo, kako meni tako i mome suprugu. U nekoj posebnoj atmosferi osjećala sam da smo svi djeca Božja. I zato se zahvaljujem u ime svoje i svoga muža što nam je to bilo omogućeno.”

Tema susreta za krizmanike bila je *Opraštanje - kako oprostiti i kako prihvatiti oprostjenje?* Na susretu je sudjelovalo devetnaest krizmanika. Početni strah i nesigurnost brzo su nestali nakon predstavljanja kroz sliku kojom se svatko od njih predstavio. Zajedno smo razmišljali nad biblijskim tekstom iz Lukina Evanđelja, prispodobi o milosrdnom ocu. Nakon toga su nastavili rad u tri skupine. Svaka je skupina promatrala jedan lik iz prispodobe. Zanimljiva su njihova razmišljanja u kojima su objašnjavali, opravdavali i izvlačili svoje zaključke o liku Oca, te mlađeg i starijeg sina. U nekim odgovorima se i nisu složili, te su živo raspravljali, ali su ipak zaključili da se svi možemo naći u navedenim likovima i postupati poput njih. Bez opraštanja i traženja oprostjenja naš život postaje težak i izgubljen, bez smisla i s puno gorčine. Kako je vrijeme pred korizmu, razmišljali smo čega ćemo se odreći kroz to milosno vrijeme. Na kraju susreta posvjedočili su da su otkrili puno pojedinosti o sebi te da su se međusobno bolje upoznali.

s. Andrea Nazlić

LIKOVİ MARTE I MARIJE U MENI

Korizmena duhovna obnova, Vepric, 27. ožujka 2011.

Povodom dolaska pape Benedikta XVI. u našu Domovinu, ujedno u Godini obitelji, pokrenuli smo projekt na razini škole, za učenike nižih razreda osnovne škole pod naslovom: *Obitelj - izvor života*. Projekt se odvija u sedam faza. U sedmoj je fazi predviđena *Radionica za mame*. S tim ciljem održan je u Vepricu susret na temu *Likovi Marte i Marije u meni*. Tema je razrađena u više točaka tako da se razmatranjem nastoji što dublje zaći u vlastiti i u obiteljski život. Sudionice susreta bile su članice crkvenoga zbora župe Grab kod Trilja, sa selima Jabuka i Velić, te majke ovogodišnjih prvopričesnika.

Dvije sudionice, članice zbora, opisale su svoj doživljaj susreta:

“Crkveni zbor župe Grab kod Trilja, uključujući sela Jabuku i Velić, broji oko 40 članova. Kao i svake godine, mi članice crkvenoga zbora i ove smo korizme imale duhovnu obnovu zahvaljujući našoj s. Vedrani Ivišić koja je organizirala i vodila obnovu. Pridružile su nam se i majke ovogodišnjih prvopričesnika. S. Vedrana nas je odvela u Vepric. Prije polaska predočila nam je plan puta i program koji nas očekuje. Dobile smo zatim tekstove prigodnih pjesama. Cijelim putem smo pjevale.

Kad smo stigle na odredište, najprije smo se pred špiljom pomolile našoj nebeskoj Majci. Slijedila je duhovna obnova na temu likova Marte i Marije. To su dvije žene koje su primile Isusa u svoju kuću. Marta je željela ugoditi Isusu tako što ga je stalno posluživala, a Marija je sjedila do Isusovih nogu i samo ga promatrala i slušala Njegovu riječ. Uz meditativnu glazbu zaronile smo u sebe pronalazeći vrline tih dviju žena, Marte koja želi na sve moguće načine ugoditi Isusu i Marije koja Ga samo sluša i promatra. Nastojale smo zatim, poistovjećujući se s njima, sagledati pojedinačno članove svoje obitelji i pronaći u njima sve vrjednote koje posjeduju. Uz pjesmu *Zapali svjetlo u meni* uputile smo se prema špilji, moleći našu nebesku Majku Mariju da sve više osluškujući i slijedeći Isusa, molitvom i primjerom, uz Božju pomoć, izgrađujemo svoju obitelj. Susret smo završile obiteljskom molitvom sastavljenom povodom dolaska Pape Benedikta XVI. u Hrvatsku.

Nakon kratkoga predaha i okrijepe obavile smo pobožnost Križnoga puta te i pjevajući sudjelovale u svetoj misi.

Vratile smo se radosne svojim kućama uz obećanje s. Vedrane da će nas opet tako okupiti. Zahvaljujemo dragom Bogu na sestri koja poput svijeće izgara za sve nas. Jedva čekamo iduću duhovnu obnovu.” (Marija, članica zbora)

“Uvijek sam čeznula za susretom u Gospodinu. Znala sam: tu je. Osluškivala, žedala, tražila i konačno spoznala.

Klečeći pred Majkom otvaram vrata svoga srca. Kristu Isusu. Mir, tišina, vrijeme kao da je stalo. Grč, strah, ne mogu razaznati što je. S čime ću se sve susresti u dubini svoga srca. Hoću li sebi priznati samu sebe? Hoću li se uplašiti? Hoću li se uopće prepoznati? Tko sam ja? Ona izvana ili ona druga? Kako ću dalje živjeti s tim? Pitanje za pitanjem navire. Razmišljam, idem dublje i susrećem se s tamom, svjetlom, sumrakom. Da odustanem? - pitam se. Da se vratim na sam početak? Ne, sad je pravo vrijeme, pravi trenutak. U tom trenutku sjetih se meni drage pjesme “Oči u oči” i pitam samu sebe: Što ću sada ja reći? Imam li snage i riječi? Hoću li priznati njemu i sebi? On sve zna. Hoće li mi oprostiti? Znam, Bog je samo ljubav i vjerujem u njegov oprost. Lagano prolazim svoj životni vijek. Prolazim djetinjstvo, mladost i zrelu dob. Ima tu svega. Svi mi se osjećaju miješaju. Ne znam kuda sa svom tom dubinom boli, tugom, križevima života, tjeskobom, kušnjama, nejasnoćama i prazninom koju nosim u sebi.

Trgnem se. Pred Isusom sam i Njegovom Majkom. Zar mi još tko treba? Tu je moj Učitelj. Želim biti njegova učenica. Sjest ću do njegovih nogu i slušati, baš kao što učenici slušaju svog učitelja. On je tu. Osjećam Njegovu prisutnost. Želi me ohrabriti, podići, uputiti mi pravu riječ. Riječ života.... Slušam. Predajem se. Što dalje?

Ne usudim se ni pitati. Shvatila sam da je vrijeme ne da odškrinem vrata, nego da ih širom otvorim i dopustim da me Njegova milost u potpunosti zahvati. U prvom trenutku nisam znala hoću li plakati, vikati ili moliti. Tek kad sam širom otvorila vrata svoga srca osjetila sam veliko olakšanje, mir i spoznaju. Teret je pao, nestao. Srce je bar na trenutak ostalo potpuno čisto. Kakve li radosti! Čista sam. Osjećam se sretnom. Kako ga takvog očuvati, nameće mi se pitanje. Hoću li uspjeti? Da, hoću ako Krista prihvatim kao Oca, brata, prijatelja da me prati u mom životu i predam Mu sve svoje... Da ga ne ostavljam da ide za mnom ili prolazi pokraj mene, nego da On živi u meni i ja u Njemu. Kad padnem, da mi pruži očinsku ruku da se lakše podignem. Ostajem neko vrijeme sama s Njim. Ja i moj Gospodin. Oči u oči. Osjećam mir. Mir duše i tijela.

Malo zatim čujem glas iza sebe. Požuri se! Zakasnit ćeš na Put križa. Sasvim polako u sabranosti uputim se svojoj skupini. Svaku postaju nastojala sam proživjeti sada, tu i upravo ovdje. U Isusovom križnom putu prepoznala sam svoju patnju, bol, poniženje, ostavljene i zaboravljene. Nakratko se sjetih svoga životnoga puta i svojih križeva. Kroz misli mi prođe i psalam 23: *Gospodin je pastir moj ni u čemu ne oskudijevam. Koga da se bojim?* Navire mi sljedeća misao: tu sam s Isusom i njegovom Majkom; nemam se koga bojati. Razmišljajući tako pripremala sam se za sudjelovanje u sv. misi.

Pomno sam slušala svaku riječ. Kao članica skupine koja je hodočastila Gospi u Vepric i sudjelovala u duhovnoj obnovi, pjevala sam u našem zboru na sv. misi. Pjevala sam kao nikada do tada. Slavila Gospodina. Ispunjena radošću. Beznađe je nestalo.

Nošena sam nadom i pouzdanjem u Gospodina da sam oslobođena tereta koji me je gušio, progonio, a ponekad i do očaja dovodio.

Ti, Učitelju života, molim te nadahni me da budem poučljiva Tvojim riječima i da Tvoje lice prepoznam u malenima, bližnjima, napuštenima, odbačenima, radnim kolegama, bolesnima, potrebitima, gladnima, gladnima Tvoje riječi, Isuse, i svima koje si mi darovao u mojoj obitelji i mom okruženju.

Radujem se novom susretu u Gospodinu! Hvaljen Isus i Marija!” (Anđa, članica zбора)

Ovim susretom, kao i dosadašnjima, pokazuje se da naše pastoralno djelovanje uključuje slične susrete s roditeljima naše djece te našu odgovornost da im to omogućimo.

s. Vedrana Ivišić

OBITELJSKI SUSRETI

Već duže vremena s. Pavlimira Šimunović, pastoralna suradnica hrvatske župe Frankfurt i ujedno voditeljica župnih zborova, organizira redovite mjesečne susrete srijedom u kojima sudionici imaju priliku zajedno razmatrati različite teme ili jednostavno sresti se u molitvi.

Ponukana odlukom domovinske Crkve da 2011. godina bude u znaku obitelji i obiteljskih vrijednosti, odlučila je u dogovoru sa sudionicima susreta da teme navedenih susreta u ovoj godinu budu u prvom redu posvećene obitelji.

Tema prvog ovogodišnjeg susreta bila je “Kršćanski brak”. Prigodno predavanje pripremio je mladi bračni par Božica i Domagoj Bilobrk, koji su se u svom zalaganju osvrnuli na temeljne vrijednosti kršćanskog braka.

Nakon predavanja razvila se živa diskusija u kojoj je sudjelovao i župni kapelan fra Ivan Čikara. On je vrlo duhovito, ali prije svega stručno odgovarao na pitanja sudionika.

Budući da su u susretu sudjelovali i bračni parovi različite dobi i različitog „bračnog staža“, diskusija je uistinu bila zanimljiva i poučna.

Vrhunac susreta bilo je zajedničko misno slavlje i klanjanje pred Presvetim. Na kraju što drugo reći doli: Ponovilo se!

Ivanka Puljić

SUSRETI ZA OSOBE STARIJE DOBI

Već nekoliko godina mala skupina žena naše župe organizira redovite susrete za osobe starije dobi. Susreti se održavaju svakog zadnjeg ponedjeljka u mjesecu u prostorijama hrvatske župe Frankfurt, a pod pokroviteljstvom iste kao i Caritasove socijalne službe za strance.

Na početku su ti susreti bili neformalni i njihova organizacija dobra volja volonterki, no od nedavno se grupa i službeno vodi kao dobrovoljna organizacija priznata od biskupije Limburg.

Grupu čine gospođe Božena Bralo, Vesna Lažeta, Bernarda Oyntzen i Ivanka Puljić, a njihov rad vrlo aktivno potpomažu s. Pavlimira Šimunović, kao predstavnica hrvatske župe Frankfurt, i gospođa Dražena Brešić, socijalna radnica pri Caritasu.

Ideja za ove susrete rodila se iz spoznaje da u velikom i bogatom Frankfurtu živi jako puno naših ljudi starije dobi koji su osamljeni, narušenog zdravlja i u pravilu s jako malim primanjima.

Susreti su različite tematike prilagođene dobi i interesima sudionika, ali u prvom redu imaju za cilj bar donekle umanjiti njihovu samoću, kao i potaknuti ih na zajednička druženja izvan ovih organiziranih susreta.

Imajući ovo u vidu bitno je napomenuti da se prvi rezultati rada vide i veseli nas zapaziti kako se polako rađaju prva prijateljstva.

Važno je napomenuti da u ovim susretima u jednakoj mjeri “profitiraju” kako suradnici tako i organizatori, a izraz “profit” u ovom kontekstu dobiva neko drugo, dublje, značenje.

Koliko zahvalnosti stane u jedan stisak ruke za samo mrvicu darovanog vremena teško je pretočiti u riječi.

Dao Bog da susreti potraju, volonterke ne posustaju (i dobiju pojačanje), a grupi se pridruže i svojim životnim iskustvom je obogati još pokoja osamljena duša.

Ivanka Puljić

JEKA IZ AFRIKE

LJUBAV JE DOVOLJNA

Emanuel je bio pravi siromah. U njemu smo susrele Isusa siromašnoga i bez sigurnosti, potrebna naše ljubavi.

Naša utemeljiteljica majka Margareta Puchar nam je ostavila primjer kako se odnositi prema siromašnima i napuštenima. Po njezinu primjeru i mi, gdje god jesmo, nastojimo se približiti našoj braći koji su potrebni naše ljubavi. Među mnogim siromasima u našem gradu Bukavu, to je sudbina i Emmanuela. Emmanuel je bio pravi Božji siromah. Bolovao je od epilepsije i napušten bio od svih, bez ikoga od svoje obitelji. O njemu smo malo znale. Pripovjedio nam je kako je došao iz susjedne Ruande i u Bukavu kao nosač tereta zarađivao za život. Već onemoćao, a posebno poslije jedne nezgode, kad je zbog bolesti upao u vatru i zadobio velike opekotine, dane je provodio sjedeći uz cestu. Noćivao je kod jedne siromašne žene. Jeo je ono što je od samilosti drugih siromaha dobivao. Sestre su ga pozvale da dođe jesti kod nas. Svako jutro po povratku s mise pozdravile bismo ga i pozvale k nama. Zanimljivo je to da prvih nekoliko mjeseci nikad nije sam došao, bez da ga se pozdravi i pozove. Poslije se naučio na nas i redovito je dolazio, svako jutro. Ako slučajno ne bi došao, pošle bismo ga tražit uz put, gdje bi obično sjedio. Oprao bi se i jeo u našem samostanu. Povremeno smo mu davale lijekove i odjeću. Osjećao se kao da ima dom. Bile smo sva njegova obitelj. Za proslavu prvih zavjeta naših dviju sestara uoči blagdana sv. Franje i njemu smo uručile pozivnicu za svečanost. Lijepo smo ga obukle za taj dan. Bio je presretan i ponosan. Osjećao se čovjekom, zahvaljujući ljubavi sestara.

Samo nekoliko dana poslije naš Emmanuel se preselio u vječnost. Svi susjedi su znali da je on naš prijatelj. Onog dana kad je umro, siromašna žena, kod koje bi prenoćio, u džepu njegove jakne je našla našu pozivnicu, i tako pronašla naš samostan. Sudjelovale smo u siromašnom obredu pokopa. Naime, osim nas iz naše zajednice i siromašne žene, nije bilo drugih ljudi na pokopu. Dok su dva dječaka iskopali grob, mi smo uz pokojnog Emmanuela molile krunicu.

Emmanuel je doista bio pravi siromah, bez obitelji, prijatelja, kuće, odbačen od društva, živio je osamljen. U njenu smo susrele Isusa siromašnog i bez sigurnosti, koji je potreban naše ljubavi.

s. Brigitte Ciza Ntumwa, novakinja

U MISIJAMA – KAO KOD KUĆE

Naša najstarija misionarka s. Blaženka Barun navršila je 75 godina života. Tom prigodom zamolile smo je za razgovor, što je rado prihvatila.

- *Nedavno ste sa zajednicom proslavili 75 godišnjicu života. Željete bismo čuti kako ste se tada osjećali, koja je misao vodilja te svečanosti.*

Misao vodilja bila je zahvalnost Bogu za život, i mojim roditeljima po kojima mi je život darovan. Svečana sv. misa je bila za njih. Ljubav i pažnja sestara bila je na vrhuncu. Za sve sam zahvalna.

Osjećala sam se kao dijete u smislu riječi moga dida Jure: „Stari i djeca su slični.“ Ja mislim, osjećam, zato govorim: Starost je lijepo doba i u tome slično djetinjstvu. Djeca sanjaju o ovom životu, starci o budućem. Kako je to lijepo!

- *Recite nam kada ste i gdje stupili u kandidaturu i što ste zapamtili kao prvi događaj u našoj Zajednici.*

U samostan sam stupila u Splitu na Lovretu 22. srpnja 1951. godine. Odmah sam poslana u Makarsku da vidim tetku s. Barbaru, koju još nisam poznavala. Prvi su mi događaji bili: susret s morem i oluja na njemu, susret sa s. Barbarom. Bila je prava vrtlarica u svojoj uniformi. Sestre su često ulazile u kapelu, molile zajedno, a ja ništa nisam razumijela (molilo se latinski). Bože moj, kad ću biti sestra da razumijem? - pitala sam se.

- *Koliko vas je bilo u novicijatu, a koliko sada, jer znamo da ste već davno slavile 50 godina redovničkoga života.*

Nas pet: s. Konzolata, s. Marinka, s. Nevenka, s. Anđelka i ja ušle smo u novicijat 8. rujna 1954. Tada je bila 50. godišnjica dolaska prvih sestara u Split. Za našu 50. godišnjicu redovništva slavila se 100. godišnjica.

- *Što vam se najviše sviđa u životu školske sestre franjevke?*

Volim redovnički život pa mi je teško izabrati što mi se najviše sviđa. Franjevaštvo volim na poseban način, duh otvorenosti i bliskost s ljudima.

- *Veliki dio svog redovničkoga života provodite u misijama u DR Kongu. Koje biste vrijednosti željeli istaknuti koje ste sreli i srećete među tim narodom?*

Moje misijsko zvanje je iz ranog djetinjstva. Već sam o tome pisala u Odjecima pod naslovom “Svako stablo ima svoj korijen”. U misijama sam se odmah osjećala da sam došla kući k svojim. I susret s ljudima mi je dao povoda da se tako osjećam. Zapravo, oni su djeca prirode, imaju smisao za realnost, duboku religioznost iako opterećenu mnogobožačkom maglom. Znaju se radovati, podnositi teške uvjete života, snalaziti se i nadati. Evanđeoske pripadnosti su našle plodno tlo. Crkva je uhvatila duboki korijen.

- *Kako vidite budućnost naše zajednice na tom dijelu svijeta?*

Afrika ima svoju budućnost jer voli i cijeni život, djeca su bezbrojna. Obitelj im je svetinja, ona je kolijevka za svako zvanje pa i redovničko. Ima duhovnih zvanja. Općenito gledam optimistički, tako i na budućnost naših zajednica. Ne isključujem brigu, povjeravam je Bogu i svima u molitve. Osjećam također svojevrstu zabrinutost jer je globalizacija zahvatila Afriku koja je još u povojima u mnogo čemu. I to je poznato Gospodinu, On će upraviti!

- *Što biste željela poručiti našim čitateljima i prijateljima?*

Svima želim reći što i sebi govorim: Sve činimo iz ljubavi pa će i najmanje stvari biti velike. Naučit ćemo evanđeoske veličine i sudbinu “pšeničnog zrna” (Iv 12,24).

Razgovarala s. Mirabilis Višić

Bukavu - Muhungu, 19. ožujka 2011.

USKRSNE ČESTITKE

Drage sestre!

Kroz ovu svetu pripravu mislimo jedna na drugu, kako bi bile ispunjenije i radosnije služile Onomu koji nas neizmjerljivo ljubi. Okrenimo se više Kristu i jedne drugima u sebedarju, da doživimo radost u srcu, a mir u duši.

Sretan Uskrs i vesele uskrsne blagdane svim sestrama u Lijepoj našoj i svim našim sestrama na raznim kontinentima. Neka svaku prati Božji blagoslov.

Srdačne sestrinske pozdrave svima i svakoj osobno

vaše sestre iz Sv. Mihovila, Zadar

U RANU ZORU GROB JE BIO PRAZAN

Isuse, kamen je odvaljen.

Grob je ostao prazan.

Uzalud su ga pečatili ljudi; uzalud su postavljali straže.

Petar i Ivan trče prema grobu, jer začudila ih je vijest koju su im donijele žene.

Požurili su se.

Ivan, ljubljani učenik, trčao je brže, ali Petar je ušao prvi u grob.

Žurilo mu se. Htio se uvjeriti da se žene nisu prevarile; htio je vidjeti prazan grob.

To je polazište vjere. Ljubljani učenik svjedoči: "Vidjeh i povjerovah!"

Nije vidio Tebe, Isuse, ali je vidio prazan grob i uredno složena platna u koja si bio umotan i na posebnom mjestu ono kojim Ti je bila povezana glava. To mu je bilo dosta! On je živ!

Isuse, radujemo se Tvome uskrsnuću.

To je pobjeda Ljubavi.

To je pobjeda nad mržnjom, pobjeda nad grijehom, nad ljudskom zloćom, pobjeda nad đavlom.

Želiš da apostoli šire svijetom tu Radosnu vijest uskrsnuća. Šalješ i nas i želiš da nosimo

Tvoj uskrsni mir svim ljudima!

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

U ovom razmišljanju, svim našim sestrama, prijateljima i dobročiniteljima, sretan i blagoslovljen Uskrs - blagdan Nade i Života, blagdan trajnog Mira i Radosti, žele

sestre iz Sigurate, Dubrovnik

Drage sestre!

Uskrsnu Krist nada naša. U toj nadi želimo svima sretan i radostan uskrs.

Vaše sestre iz Zadra, Arbanasi

Doista uskrsnu Gospodin, aleluja!

Molimo ga da i nas obdari novim uskrsnim životom i udijeli nam uskrsnu radost i mir.

Svim sestrama i čitateljima *Odjeka* žele sretan Uskrs

sestre iz Kaštel Lukšića

Neka nam uskrsno jutro donese radost i učvrsti nadu nad otajstvom praznoga groba.

Svim sestrama Provincije sretan i blagoslovljen Uskrs žele

novakinja, s. Dragica, postulantkinja Marina i s. Karolina

“Uskrsnu kako je rekao... One otiđoše žurno... i s velikom radošću otrče javiti njegovim učenicima.” (Iv 28,6.8)

Drage sestre i prijatelji naše Zajednice!

Radost i nada, utemeljene na događaju Isusova uskrsnuća, neka budu djelatne u našem životu i radu. Sretne uskrsne blagdane žele vam

sestre iz Sinja

Drage sestre !

Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se.... Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. (Lk. 24,34-35)

Neka se Gospodin ukaže i nama te ga i mi prepoznamo u našem zajedništvu.

Sretan Uskrs svim sestrama i čitateljima *Odjeka* žele

sestre s Jordanovca, Zagreb

NAŠI POKOJNICI

SESTRE NAŠE DRUŽBE

- S. M. Viktorina Pucelj**, živjela 92 godine, u Družbi 73 godine
preminula 2. veljače 2011. u Brezju
- S. M. Renee Pfeiffer**, živjela 68 godina, u Družbi 50 godina
preminula 14. veljače 2011. u Jolietu
- S. M. Julia Fernández**, živjela 74 godine, u Družbi 54 godine
preminula 14. veljače 2011. u Formosi
- S. M. Josefina García López**, živjela 90 godina, u Družbi 57 godina
preminula 18. veljače u San Lorenzu
- S. M. Klara Krmec**, živjela 85 godina, u Družbi 65 godina
preminula 23. ožujka 2011. u Trstu

RODBINA SESTARA

- Miroslav Čotić**, otac s. Katarine, preminuo 26. prosinca 2010.
- Jozo Masnić**, brat s. Verene, preminuo 7. siječnja 2011.
- Šima Penić**, sestra s. Mirjam, preminula 26. siječnja 2011.
- Ana Bralo**, sestra s. Radoslave, preminula 27. ožujka 2011.
- Joso Karlić**, otac novakinje s. Dragice Karlić, preminuo 30. ožujka 2011.

ZAHVALE

Moj brat pok. Mirko je u tuđini živio. Osjetio je da mu sa zdravljem nešto nije u redu. Liječnici su mu u Kanadi rekli da mu preostaje još malo života, čak koliko će još mjeseci živjeti. On je želio doći i umrijeti u svojoj domovini, u svojoj kući. I došao je. Normalno je živio i radio u kući i oko kuće. Ja nisam znala da je tako teško bolestan. Od mene su to krili. Bolest je nakon nekoliko mjeseci uznapredovala i za kratko vrijeme ga oborila. Ja sam priskočila da mu pomognem i budem uz njega u tim teškim trenucima. I sestre moje zajednice su mi izlazile u susret i pokazale puno ljubavi i suosjećanja. Zato im puno zahvaljujem. I kako mu samo ime Mirko, kaže okrijepljen svetim sakramentima, prekrižio se te tiho i mirno u Gospodinu izdahnuo. Zahvaljujem svim sestrama koje su mi iskazale sućut. Zahvaljujem sestrama koje su u velikom broju došle na ispraćaj.

Zahvalna s. Zdravka Marić

Drage moje sestre!

Ovim bih se htjela najsrdačnije zahvaliti osobno svakoj od vas za izraze sućuti, za ispraćaj i za riječi utjehe upućene mojoj obitelji i meni pri odlasku mog brata.

Molimo zajedno, da nam Gospodin dadne dovoljno snage i vjere prihvatiti sve ono što nam daje i dati sve ono što oduzima!

S nadom u Uskrsnuće i vječni život

vaša s. Mirabilis Višić

Dok su se oglašavala zvona naše Gospe Sinjske, pomalo se gasio život moga dragoga brata Joze. Gospodinu je predao svoju dušu 7. siječnja 2011. u 12.30 sati, u mojoj prisutnosti, u 91. godini života. Žalosna sam ja, a i ostali moji. On je bio najstariji. Bio nam je otac i mati. Prošao je teški križni put. Svidio se Gospodinu i on ga je oslobodio ovozemnih muka.

Pošao si u visine, Kristu svome, sretna dušo. On te čeka, on te voli, da se s tobom razgovori. Kada sam te pitala, rekao si mi: Kada ja ne spavam, ja se sestrom razgovaram. Brate sada ćeš mnogo više, jer si došao k njemu bliže.

Posljednji ispraćaj bio je 8. siječnja na groblju Šatrinica u Glavicama. Ovim putem zahvaljujem svim svećenicima, našim sestrama, vjernicima, koji su časno ispratili i molili za pokoj njegovu duše i izrazili sućut. Sestrama veliko hvala za lijepo pjevanje.

Još jednom veliko hvala svima koji su usmeno i pismeno izrazili sućut našoj obitelji. Našem dragom bratu Jozi, želim da uživa mir u kraljevstvu nebeskom i neka moli za sve nas.

Pokoj vječni daruj mu Gospodine i svjetlost vječna svijetlila njemu!

S. Verena Masnić

Sada više na zemlji nemam kome reći „tata“.

Hvala svim sestrama na toplim i utješnim riječima, na izrazima sućuti i na molitvama kojima su pratile mene i moju obitelj u teškim trenucima ovozemnoga rastanka. Hvala sestrama koje su prešle dalek put i tjelesno bile prisutne na sprovodu moga dragog tate u Domaljevcu, kao i svima onima koje su to željele a nisu mogle.

Drage sestre, svoga tatu, sebe i sve moje preporučam u vaše molitve.

Vaša s. Dragica Karlić

Drage sestre!

U utorak 29. ožujka 2011. godine ispraćena je i pokopana na groblju Čuklić-Lipa moja sestra Ana. Srdačno zahvaljujem svim sestrama, kojih je bio veliki broj na ispraćaju, pogrebu i sv. misi zadušnici, na suosjećanju i sestrijskoj ljubavi. Iskreno hvala i svim sestrama koje su mi usmeno i pismeno izrazile sućut.

Dragu pokojnu sestru Anu preporučam u vaše molitve. Gospodin joj dao vječni mir i mjesto u svom Nebeskom kraljevstvu.

Vaša s. Radoslava Bralo

IZ ŽIVOTA NAŠE DRUŽBE

Iz Rimske regije

Drage sestre!

Vjerojatno ste preko medija saznale da u Rimu doživljavamo sibirsku hladnoću. Ove godine temperature su padale ispod nule. To je vrlo neobično za nas koji smo navikli na blagu klimu Rima. Nadamo se da će ožujak donijeti iščekivano proljeće.

U vremenu smo poklada. Naši učenici iz osnovne škole zabavljaju se na snijegu. S roditeljima su otišli na skijanje od 28. veljače do 5. ožujka, koliko traje *bijeli tjedan* (*settimana bianca*). Djeca iz vrtića proslavit će poklade u školi, obučeni u najrazličitija maskirna odijelca.

Sve sestre Rimske regije dobile su u ruke tiskane Statute i Pravilnik regionalnog i kućnog kapitula, obnovljen i usvojen na regionalnom kapitulju 2010. godine.

Iako smo i ove godine organizirale dvodnevnu duhovnu obnovu za sve sestre Rimske regije, predviđenu za 30. travnja i 1. svibnja, obnovu ćemo svesti samo na jedan dan – 30. travnja. Naime 1. svibnja je beatifikacija pape Ivana Pavla II., na kojoj i mi, uz mnoštvo ljudi iz cijeloga svijeta, želimo sudjelovati. Svi su hoteli i prenoćišta u Rimu već popunjeni, uključujući i našu kuću na Piazza Capreri.

Velikim slavljinama u Rimu pridružiti ćemo se i mi svojom proslavom 70. obljetnice dolaska naših sestara u Rim. Budući da je kuća u Via dei Colli 10 bila prva naša kuća otvorena u Rimu i sjedište vrhovne predstojnice, proslava je zakazana za 14. svibnja u Rimu, Piazza Caprera – Via dei Colli 10. Pozivamo sve sestre da nam se pridruže duhom i molitvom, sjećajući se s. Terezije Hanželič i svih sestara iz prvih godina njihova boravka u Rimu.

Ovih dana u izdanju RAI-a iz tiska izlazi knjiga kuhinjskih recepata koju je pripremila naša s. Stella Okadar. Već nekoliko godina na poziv uredništva RAI-a, s. Stella sudjeluje u emisiji *Jutro u obitelji* u rubrici *Quel che passa il Convento* (Što nudi samostan). Prezentirala je recepte iz bosanske kuhinje. Uskoro ćemo knjigu imati u rukama, a time i priliku primijeniti recepte u našim kuhinjama.

Naša s. Paola D'Auria, uz pomoć brojnih dobročinitelja, gradonačelnika Rima g. Giannia Alemanna te mnogih volontera, otvorila je 11. veljače novu kuću u Rimu – *Casa Santa Maria dei Bambini* – za djecu s poteškoćama u razvoju. Dosad je funkcionirala *Casa Famiglia* za prihvata djece i djevojaka-majki, a sada je djelatnost proširena. S. Paoli želimo da bude na visini zadatka i da svojim suradnicima bude primjer vjere, ljubavi i franjevačke jednostavnosti.

Ujedinjene u duhu sa svim sestrama u Družbi, sestrinski vas pozdravljamo.

S. Celina Sarić

Iz Mariborske provincije

Drage sestre!

Minulo je nekoliko mjeseci od posljednjega Kongregacijskog lista i evo nas opet k vama s nekoliko vijesti iz naše Provincije.

Sestre su sudjelovale na sastancima koje je organizirala Konferencija redovničkih ustanova Slovenije. Počnimo s najmlađima. S. Ema Alič i s. Marija Šeme bile su od 8. do 12. studenoga 2010. na seminaru za novakinje i novake u Cistercitskom samostanu u Stični. Predavači su predstavili različite teme: poziv, lijepo ponašanje, glazba i liturgija, Sveto pismo, zajednica. Novakinje su napisale: "S drugim novacima i novakinjama izmijenile smo iskustva duhovnog života, života u zajednici i osobnog rasta. Mi smo na ovom susretu produbile zahvalnost za pripadnost redovničkoj zajednici, u koju je svaka ponaosob pozvana od Gospodina, i za radost življenja karizme."

Od 12. do 14. studenoga 2010. u samostanu sestara uršulinki u Mekinjama sabrala su se na redoviti susret mlada braća i sestre, među kojima i naše tri juniorke. Produbili su zanimljivu temu: *Moje tijelo – hram Duha Svetoga*. Otkrivali su raznolikost i vrijednost ljudskog tijela, dragocjenost i ljepotu pokreta, odnos između duhovnosti i sporta, razlike između muške i ženske prirode. Osobit dojam na sudionike susreta ostavila je činjenica da nam Krist u svetoj misi daruje svoje tijelo te i nas poziva na cjelovito darivanje.

Jesenski susret kućnih predstojnica i provincijalnoga vijeća bio je 6. studenoga 2010. u Repnju. Susret je obogatio o. Andrej Feguš, OFMconv. Govorio je o knjizi Umberta Galimbertija – *Strašan gost*, u kojoj autor opisuje moderne devalvacije vrijednosti. Stanje suvremenog društva ima odveć upliva na naše zajednice. Sestre su čule mnogo više od samog sadržaja knjige: iskustvo o. Feguša u radu s mladima. Govorio je o svojim zapažanjima u susretu s mladima te o izazovima redovničkoga života i života u zajednici.

Od 26. do 28. studenoga 2010. u Repnju smo slavile provincijalni kapitul. Glavna zadaća kapitula bila je izabrati zastupnice za Vrhovni kapitul. Trebalo je izabrati i kandidatkinje za novo Vrhovno vijeće. Kapitul je glasovanjem usvojio obnovljene Provincijske statute i preuređeni Pravilnik provincijalnog i kućnog kapitula. Sestre kapitularki su se upoznale s rezultatima ankete o znacima nade i zabrinutostima među nama. Provincijalna predstojnica s. Rafaela Glasenčnik izvijestila je o zbivanjima u Provinciji u posljednjem trogodištu, a provincijalna ekonomica s. Mihaela Berčom o radovima na ekonomskom području. U razgovoru smo dotaknule i niz drugih pitanja.

U subotu, 22. siječnja 2011. u Kući matici u Mariboru održano je zborovanje Provincije. Okupilo se oko 50 sestara. S o. Milanom Bizantom, DI, razmišljale smo o biblijskim likovima: o Marti i Mariji, o ženi uhvaćenoj u preljubu, te o autentičnosti u izražavanju misli i želja među generacijama. Nakon mise i ručka, u skupinama smo razgovarale o tome što nas je dodirnulo iz razmišljanja o. Bizanta. Ovakvi su susreti obogaćujući, jačaju svijest sestrinstva i izgrađuju jedinstvo u različitosti.

Pastoralna skupina sestara sastala se 5. veljače u Mariboru. Novi mariborski nadbiskup dr. Marjan Turnšek slikovito im je pokazao razliku između novoga doba (New Age) i kršćanskog pogleda na život. Sestre su gospodinu nadbiskupu, zajedno sa sestrama iz Kuće matice, čestitale na preuzimanju nadbiskupske službe. Moleći na Slomšekovu grobu, preporučile su mu potrebe Mariborske metropolije i cijele Crkve u Sloveniji. U popodnevnim satima skupina je planirala pastoralno djelovanje.

Ostanimo povezane u molitvi. Svim sestrama želimo milosti punu korizmu i radostan Uskrs te vas sve srdačno pozdravljamo!

S. Mira Rožanc

Iz Splitske provincije

U provincijalnom središtu u Splitu slavljen je 7. i 8. siječnja izvanredni provincijalni kapitul, na kojem je usvojen obnovljeni *Pravilnik provincijalnoga kapitula*, izabrane zastupnice Provincije za Vrhovni kapitul te razmotrena aktualna pitanja u Provinciji. Rad kapitula odvijao se prema poticajnoj misli Sv. Pavla Timoteju: *Krist je naša nada* (usp. 1Tim 1,1). Tim riječima provincijalna predstojnica s. Leonka Bošnjak Čovo pozvala je sve sestre da unatoč poteškoćama s kojima se susrećemo ne gubimo nadu, nego da revnošću u apostolskoj djelatnosti budemo uzor drugima u riječi, vladanju, ljubavi, vjeri i čistoći (usp. 1Tim 4,12), te da riječima i djelima doprinosimo izgradnji zajednice radeći predano za opće dobro Provincije, Crkve i društva imajući u vidu znakove vremena.

Uoči Svijećnice, uz svečanu Večernju, u kapeli provincijalne kuće postulaturu je započela Marina Fuštar. Okupljena zajednica sestara molila je za nju, da joj Gospodin obasjava put, rasvjetljuje um i zagrijava srce, a nas da učini potporom na tom putu. Uz blagdan Blagovijesti radujemo se polaganju prvih zavjeta naše novakinje s. Mirjane Puljiz i početku novicijata postulantkinje Dragice Karlić.

Dana 5. veljače u Splitu je održan godišnji susret naših sestara katehistkinja, voditeljica liturgijskoga pjevanja i sakristanka. Susret na temu *Nada*, u skladu s ovogodišnjom temom trajnog odgoja, animirala je naša s. Stela Mijić. Svoje izlaganje i nadahnuće za rad u skupinama temeljila je na biblijskim tekstovima prožetim nadom promatrajući biblijske likove žena. Polazeći od našeg, ženskog, identiteta i svetopisamskih riječi: *Ženo, velika je tvoja vjera* (Mt 15,28), *budi uvijek spremna na obrazloženje nade koja je u tebi* (1Pt 3,15), potaknula je nazočne na promišljanje, življenje i svjedočenje nade kao božanskoga dara koji obuhvaća, pročišćuje, čuva, podržava i širi horizonte vjere vodeći čovjeka k radosti ljubavi i punini života u Bogu.

S. Marija Petra Vučemilo

Iz Tršćanske provincije

Stalna događanja u našoj Provinciji znak su da živimo i da se mičemo u krilu Crkve pod okriljem Božjim.

U božićnom vremenu doživjele smo lijepe trenutke. Božićnom priredbom djeca i mladi u Trstu razveselili su naše štice (umirovljene gospođe), svoje roditelje i nas sestre, koje želimo da učenici nama povjereni dožive i njeguju kršćansko ozračje Božića. U Gorici su pred Božić sestre i štice posjetila djeca iz Osnovne škole Standrež i sve ih razveselila božićnim pjesama i darovima (njihovim rukotvorinama).

Na blagdan Svete Obitelji, zaštitnika naše kuće, u Zavodu smo slavile svečanu svetu misu, koju je predvodio koparski biskup mons. Metod Pirih, a na objed je stigao i naš nadbiskup mons. Dino De Antoni. Na Tri kralja sestre su se pridružile procesiji na putu od Gorice do Kostanjevice, putem kojim su prije 200 godina u ovo marijansko svetište, zajedno s Presvetim sakramentom, prvi put došla Mala braća.

Dana 28. prosinca 2010. u provincijalnoj kući u Trstu slavile smo provincijalni kapitul na kojem smo izabrale zastupnicu za Vrhovni kapitul: s. Alojziju Kutin. U radnom dijelu

kapitula glasovanjem smo usvojile tekst Statuta naše Provincije. Na kapitolu je bila prisutna vrhovna zamjenica s. Aleksandra Kuri. Ostala je s nama i sljedeća dva dana, 29. i 30. prosinca, i vodila božićni duhovni susret, najprije u Trstu, zatim u Gorici. S njom smo produbile temu nade sagledavši u čemu u našim zajednicama vidimo pomanjkanje nade, ali i njezine klice. Zahvalne smo s. Aleksandri što je mudro i blago vodila ove susrete.

Na Dan posvećenoga života, 2. veljače, u provincijalnoj kući u Trstu proslavile smo 60. obljetnicu redovničkoga života s. Geme Scheriau. Bilo je jednostavno, srdačno i svečano.

Posljednjih mjeseci pohađala nas je sestra bolest, koja nas je još tješnje uzajamno povezala u molitvi i pozornosti za potrebe sestara. Provincijalna predstojnica s. Doroteja Rupnik i druge sestre otpremale su u bolnicu naše bolesnice i svakodnevno ih posjećivale. Bile smo zabrinute za s. Klaru Krmec, s. Amabilis Štranj i postulantkinju Amal, ali hvala Bogu, sve su prebrodile kritično stanje i ponovno su kod kuće.

Od 17. do 26. veljače u Žabnicama (Camporosso) sestre su ugostile nekoliko skupina obitelji s brojnom djecom. Skupine su se izmjenjivale svaka tri dana. Najveća je bila skupina iz župe Polhov Gradec, koju je vodio župnik don Bogdan Oražem.

Znamo da molitvom i zanimanjem pratite naše sestre u Egiptu u ovim teškim danima straha i nesigurnosti zbog ratnog stanja u toj zemlji. Studentice koje stanuju u našoj kući u Kairu poslone su svojim kućama, a u Aleksandriju su se konačno uspjele vratiti s. Ahlem i s. Lavrenca, koje su zbog prekinutih prometnih veza čekale jedna u Trstu, a druga u Gornjem Egiptu, kod roditelja.

I na kraju još jedna radosna vijest: dana 7. i 8. svibnja u našu pokrajinu doći će papa Benedikt XVI. da nas *utvrdi u vjeri*. Prvi dan zadržat će se u Akvileji, koja je *majka* današnjih 26 biskupija, a drugi u Veneciji, gdje će se okupiti vjernici iz Triveneta.

S. Gabrijela Koncilja

Iz Lemontske provincije

Naše sestre upućuju tople pozdrave svim sestrama u Kongregaciji sa snijegom pokrivenog i vrlo hladnog brežuljka u Lemontu. Bog je stvorio čudesnu zimu ovdje, kao i u mnogim dijelovima SAD-a!

Dana 23. listopada novi kandidati koji žele postati pridruženim članovima naše Zajednice imali su svoj prvi susret, dan formacije. Prikazana im je prezentacija o povijesti našega programa za pridružene članove (*Associate*), s njegovim sastavnim dijelovima i s onim što ga razlikuje od programa drugih redovničkih zajednica. Kandidati će imati nekoliko vikend-susreta na kojima će se pripremiti za preuzimanje *obaveza* na proljeće.

Nadbiskupija Chicago i sav vjernički puk VI. vikarije (kojoj pripada Lemont) oprostili su se 1. studenoga 2010. od nadbiskupa Gustava Garcia-Sillera, M. Sp. S., posebnim liturgijskim slavljem. Uzoriti gospodin Franjo kardinal George, OMI, predslavio je euharistiju i propovijedao, a suslavili su mnogobrojni svećenici. Slavlju sv. mise i, kasnije, oproštajnom domjenku u St. Rita u Cascia High School u Chicagu prisustvovala su i provincijalna predstojnica s. Therese Ann Quigney, s. Ann Barbara Plavac i s. Cynthia Ann Drozd. Nadbiskup Gustavo bio je omiljen u narodu, uključujući i nas sestre, i svima će nam

nedostajati. Dodijeljena mu je biskupija Sv. Ante u Texasu, udaljena od Lemonta više od 790 milja, odnosno 1.276 km.

Kućne predstojnice naše Provincije imale su 6. studenoga svoj godišnji susret. S. Therese Ann im je u kratkim crtama izložila temu: *Preporuke provincijskoga kapitula održanog u travnju 2010. godine*. Podsjetila je da je glavna svrha ovih susreta pomoć predstojnicama u njihovoj službi vođenja sestara i pozvala ih da se ne umore uvijek iznova započinjati.

Od 13. do 14. studenoga u Lemontu se okupilo 34 naših pridruženih članova radi duhovne obnove. Voditeljice susreta, s. Therese Ann Quigney i s. Kathryn Frankovich, zajedno s ostalim članicama tima, s. Barbarom Markovich, s. Annette Shircel i s. Jimene Alviani, izabrale su temu *Euharistija kao središte života*. Vrijeme osobnog klanjanja pred Presvetim sakramentom u kapeli sv. Franje omogućilo je sudionicima da u tišini promišljaju o onome što su čuli i vidjeli te o načinu kako to primijeniti u konkretnome životu.

Druga sjednica našega provincijskog kapitula održana je 20. studenoga. Cilj je bio dvojak: izabrati zastupnicu za Vrhovni kapitul i tri kandidatkinje za novo Vrhovno vijeće, te pregledati Statute Provincije.

Dana 21. studenoga proslavili smo blagdan Krista Kralja svečanom liturgijom i večerom. Taj blagdan ne samo da označava početak nove liturgijske godine nego nas podsjeća da smo malen ali značajan dio Kongregacije.

Od 10. do 12. prosinca 8 naših kandidata za pridružene članove imali su svoj drugi susret. Tema je bila iz duhovnosti sv. Franje i sv. Klare. Večer je počela u kapelici, a zatim se pošlo do blagovaonice gdje je svatko izabrao objekt koji simbolizira naš život, pokazujući da smo svi uzajamno povezani i da su nam srca franjevačka. Uz pomoć jedne vježbe s. Therese Ann pripremila je kandidate za trenutak kada će postati pridruženim članovima naše Zajednice.

U školskoj dvorani 17. prosinca uvečer *Mt. Assisi Academy* predstavila se svojim božićnim koncertom i izložbom likovnog stvaralaštva. Studenti, obitelji, prijatelji, učenice te brojne prisutne sestre pozorno su slušali izvedbe solista i zbora. Glasovir i vokalni solisti uveli su publiku u svečarsko raspoloženje pjevanjem tradicionalnih božićnih pjesama. Mali zbor naših sestara otpjevao je pjesmu *Ovo je noć*. Svojim likovnim ostvarenjima učenice su, na radost svih nas, pokazale svoje umjetničke sposobnosti.

Posljednji susret naših kandidata održan je od 4. do 6. veljače. Toga vikenda na programu je bila povijest naše Kongregacije, životopisi naših prvih sestra koje su došle iz Maribora, s posebnim osvrtom na vrednote koje su očitovale svojim životom i koje su im bile zajedničke. Molitva, Sv. pismo, franjevačka slavija i naša karizma također su bili dio vikenda, kao i obilazak i objašnjenje *Sobe baštine*.

Nakon hrabre borbe s rijetkom bolešću, u 68. godini života i 50. redovništva preselila se 14. veljače u ruke Očeve s. Renee Pfeiffer. U vrijeme dugotrajne bolesti teško je disala. Iako je trpjela tešku bol, nikada se nije žalila. Sačuvala je radost i predanje volji Božjoj. Ispraćena je i pokopana 18. veljače na groblju Sv. Alfonza. Nedostajat će sestrama i svojoj obitelji. Počivala u Božjem miru.

Neka vas sve prati Božji blagoslov!

S. Jimene Alviani

Iz Mostarske provincije

Sa svima vama, drage sestre diljem Družbe, želimo podijeliti nekoliko važnijih događaja iz naše Provincije od posljednjih vijesti u *Kongregacijskom listu*.

Blagdan Svete Obitelji – zaštitnika naše Provincije, prema tradiciji, svečano smo obilježile u našem samostanu u Franjevačkoj 88 u Mostaru. U zahvalnosti i molitvi za potrebe Provincije, sestrama u mostarskom samostanu pridružile su se i sestre iz Bijeloga Polja te zajednica iz provincijalne kuće s provincijskom predstojnicom s. Frankom Bagarić. Misno slavlje predvodio je provincijal hercegovačkih franjevac fra Ivan Sesar u zajedništvu s prov. tajnikom fra Božom Milićem. Razmišljajući u prigodnoj homiliji o otajstvu *Betlehenskog događaja*, otac provincijal osvrnuo se na stvarnost Božjeg sebedarja i Njegove čudesne čežnje za čovjekom. “U toj Božjoj *okrenutosti* čovjeku i naš je redovnički život božanski vrijedan. Ljubav i patnja, žrtva i radost, bratstvo i sestrinstvo, strah od neizvjesnosti; sve osim grijeha ima smisla,” istaknuo je fra Ivan. Čestitajući nam blagdan, izrazio je želju da nam kreposni život svete obitelji Isusa, Marije i Josipa bude poticaj na izgradnju zajedništva koje će pred svima svjedočiti ljepotu redovničkoga života.

Od 13. do 15. siječnja proslavljen je izvanredni provincijalni kapitul. U radnome dijelu kapitula, na temelju prijedloga sestara iz cijele Provincije i uz stručno vodstvo crkvenoga pravника fra Velimira Blaževića, člana Provincije Bosne Srebrene, temeljito smo pregledale Provincijalne statute uskladivši ih s obnovljenim Konstitucijama i Odredbama Družbe. Sagledale smo i trenutno stanje Provincije razmotrivši što možemo učiniti u sljedećem razdoblju na duhovnom planu i zajedničkom životu. S pogledom u budućnost otkrivale smo kamo usmjeriti život i rad sestara, kojim djelatnostima dati prednost... Tako je razrađen i usvojen Provincijalni plan i program rada za sljedeće petogodište. U izbornome dijelu kapitula izabrane su zastupnice za Vrhovni kapitul naše Družbe. Zahvaljujemo Gospodinu za prisutnost vrhovne predstojnice s. Natalije Palac među nama i za njezine korisne poticaje i doprinos radu Kapitula.

Na blagdan Prikazanja Gospodinova okupile smo se u mostarskoj prvostolnici s ostalim redovnicama i redovnicima koji djeluju u Hercegovini da u zajedništvu s mjesnim biskupom mons. Ratkom Perićem proslavimo *Dan posvećenoga života*. Nakon prigode za sakrament pomirenja uslijedila je euharistija koju je predvodio otac biskup uz suslavlje novoimenovanoga vojnog ordinarija u BiH, mons. don Tome Vukšića i prisutnih redovnika. Tumačeći u propovijedi evanđeoski odlomak o pismoznancu koji je odlučio slijediti Isusa, a koji je apostol Matej smjestio među izvješća o Isusovim čudesima, biskup nas je pokrenuo na razmišljanje o vlastitome pozivu i na duboku zahvalnost za to *čudo* Božje ljubavi i dara u nama. Gledajući sebe pozvane i propitkujući se kako živimo naš način života, uz zapaljene smo svijeće zajednički obnovili svoje zavjete Gospodinu. U svečanoj i dostojanstvenoj artikulaciji obrasca zavjetovanja dala se naslutiti ne toliko sigurnost u vlastite snage i neporočan život nego svjedočanstvo nezaslužene ljubavi Boga koji nas *zamilova, predodredi, sebi izabra i posveti...* unatoč tome što nema među nama *mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih* (Usp. 1Kor 1,26).

Održana su i dva kruga duhovnih vježbi u ovoj godini: prvi krug je vodio o. Mirko Nikolić, DI, iz Zagreba, a drugi fra Danimir Pezer, OFM, iz Sarajeva. Tako je pedeset sestara razmatrajući na temu *Ustat ću i poći Ocu* obnovilo radost povratka u Očevu kuću. Duhovne obnove za obitelji i mlade, promocija knjige i susret župljana s mjesnim biskupom, zasjedanje *Skupštine KVRPP-a BiH*, završni radovi na zgradi Dječjeg vrtića, samo su neki od sadržaja kojima je samostan u Bijelome Polju živahno zakoračio u drugo stoljeća života.

Vrijeme od posljednjeg javljanja obilježeno je i zajedničkim susretima skupina sestara ovisno o apostolatu koji obavljaju. S provincijalnom predstojnicom s. Frankom Bagarić susrele su se medicinske sestre i one koje rade u dječjim vrtićima, sestre zaposlene u kućanstvu te katehistice, glazbenice i sestre koje rade u školi. Početkom veljače započeo je i godišnji službeni pohod provincijalne predstojnice svim sestrama Provincije. Svi ovi susreti odvijaju su se u ozračju otvorenosti i traženja kako osobni i zajednički život učiniti plodonosnijim, radosnijim.

Nije izostao ni susret starijih i nemoćnih sestara u prigodi obilježavanja Dana bolesnika. Upriličen je u sestarskome samostanu u Međugorju (Baraći bb), u kojemu žive i naše najstarije sestre. Misao vodilja susreta bila je *Starost – vrijeme služenja evanđelju “mudrošću srca”*. Posvemašnju povezanost koja postoji među naraštajima na duhovit su način predstavile sestre i najmlađe iz Bijeloga Polja u rekreativnom dijelu susreta nazvanom *Nekad i sad*. Ističući pozitivne odlike naraštaja sestara koje su nam prethodile, pokazale su starijim sestrama da nisu u opasnosti da ih se smatra *teretom*, nego, dapače, blagoslovom i učiteljicama životne mudrosti.

U zajedništvu s Crkvom u Hrvatskoj radosno iščekujemo pohod svetoga oca Benedikta XVI. Pripremu ovoga povijesnog događaja podupiremo molitvama i otvorenošću za blagoslov i poruku ohrabrenja i nade u obnovi kršćanskih obitelji i skladnoga mira našega hrvatskog naroda.

Pred nama je i obilježavanje pedesete obljetnice podružnice u Sarajevu i četrdesete godine djelovanja naših sestara među hrvatskim iseljenicima u New Yorku. Zahvaljujemo Bogu za sve sestre koje su snagama ruku i srca podupirale život i kršćanske vrednote onih kojima su bile poslone.

Ovih dana Gospodin nas je pohodio i križem bolesti. Nakon višegodišnjih bubrežnih tegoba naša s. Bazilija Galić primorana je poći na dijalizu. Molimo da taj križ koji strpljivo nosi bude blagoslov za sve nas, a nju i druge bolesne sestre preporučamo u vaše molitve.

U zajednicama se svaki dan molimo Mariji, majci nade za uspjeh Vrhovnoga kapitula i izbor nove vrhovne uprave. Neka nas i u korizmenom hodu prati njezin zagovor i neka nam pomogne u stvaranju ozračja mira, radosti i uskrsne nade međusobno i u svijetu. Uz dobre želje sve vas odsrca pozdravljamo i želimo blagoslovljen Uskrs!

S. Zdenka Kozina

Iz Bosansko-hrvatske provincije

Mir vam i dobro, drage sestre!

Odmah nakon božićnih i novogodišnjih blagdana naša pozornost bila je usmjerena na slavlje provincijskoga izbornog kapitula, koji smo slavile 3. siječnja 2011. u našoj kući u Zagrebu (Držićeva 31/2). Provincijski izborni kapitul započeo je jutarnjom molitvom i euharistijskim slavljem na čast Duhu Svetom koje je predvodio fra Anto Gavrić, provincijal Hrvatske dominikanske provincije.

Pri otvaranju kapitula provincijska predstojnica s. Ivanka Mihaljević pozdravila je sudionice i izrazila im dobrodošlicu te svima poželjela mirnu i blagoslovljenu 2011. godinu. Rad provincijskoga izbornog kapitula bio je podijeljen u tri dijela. U prvom dijelu

usredotočile smo se na temu *Nadom se veselite* te u tom duhu promišljale uz predavanje *Svjedočanstvo nade i redovničko poslanje*, koje je priredila s. Kata Karadža, zamjenica provincijske predstojnice i provincijska tajnica. Nakon predavanja provincijska predstojnica s. Ivanka Mihaljević osvrnula se na život naše Provincije. U izbornom dijelu kapitula izabrale smo kandidatkinje za Vrhovno vijeće i zastupnice za Vrhovni kapitul. U trećem dijelu razmatrale smo aktualna pitanja iz života naše Provincije.

Sredinom siječnja s. Ivanka je započela kanonsku vizitaciju. Zajedničke i osobne susrete upriredit će u svakoj zajednici, pri čemu će posebnu pozornost usmjeriti na kvalitetu zajedništva i pastoral zvanja. S obzirom da je pred nama Vrhovni kapitul, posebnu pažnju posvetit će i tome događaju.

Što se tiče događanja izvan Provincije, spomenut ćemo ona koja će na poseban način obilježiti povijest Crkve u Bosni i Hercegovini te u Republici Hrvatskoj, a o kojima će biti govora i tijekom cijele godine.

S posebnom radošću primile smo vijest da će papa Benedikt XVI. svojim pohodom okupiti hrvatski narod u Zagrebačkoj prvostolnici 4. i 5. lipnja te nas tako sve ohrabriti, a posebno naše obitelji kojima je ovaj susret i posvećen.

Radosna vijest za Crkvu u Bosni i Hercegovini je da će u Sarajevu 24. rujna pet sestara družbe Kćeri Božje ljubavi biti proglašene blaženima. *Drinske mučenice* su u teškim ratnim vremenima vlastitim životom i mučeničkom smrću posvjedočile vjernost Kristu.

Sveti Otac je ovih dana imenovao dva biskupa: mons. Matu Uzinića, (dosadašnji rektor Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu), koji je imenovan dubrovačkim biskupom, te mons. Tomu Vukšića (dosadašnji generalni vikar Mostarsko-duvanjske biskupije), koji je imenovan prvim biskupom Vojnog ordinarijata u Bosni i Hercegovini. Svi ti događaji bogatstvo su svima nama i našoj Crkvi.

Naše sestre u Sarajevu i Zagrebu pridružile su se na Dan posvećenoga života, 2. veljače, slavljenima na planu nadbiskupija. Sudjelovale su na euharistijskim slavljenima u katedralama, gdje su uzoriti Vinko kardinal Puljić, vrhbosanski nadbiskup, i mons. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, svojom pastirskom riječi ohrabрили redovnice i redovnike. Na svečanoj akademiji održanoj na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu pozdravnu riječ uputila je s. Ivanka Mihaljević, predsjednica Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Bosni i Hercegovini.

Dana 3. prosinca u Kliničkoj bolnici *Dubrava* u Zagrebu preminula je naša s. Kazimira Nedić u 73. godini života i 51. godini redovništva. Pokopana je 7. prosinca na mjesnom groblju u Kloštru Ivaniću.

Sve vas srdačno pozdravljamo!

S. Kata Karadža

Iz Austrijsko-koruške provincije

Sve sestre naše Družbe pozdravljamo franjevačkim pozdravom *Mir i dobro!*

Prošlo je prilično vremena od zadnjega javljanja pa nam je drago što vam ponovno možemo posredovati nekoliko vijesti iz naše Provincije i na taj se način uzajamno povezati.

Od jesenas s. Valentina Rupnik pohađa *Pflegeheimleitungschule* u Grazu, kamo odlazi nekoliko dana u mjesecu radi usavršavanja u struci medicinske sestre.

U vrijeme došašća naši krizmanici u Klagenfurtu zajedno sa s. Martom Gregari posjetili su starije i bolesne osobe u župi: u bolnicama, privatnim kućama, domovima i obradovali ih svojim božićnim čestitkama i pažnjom. Bolesne šticienice našega domu u Bleiburgu oduševili su učenici iz mjesne škole. Bilo je to lijepo iskustvo i za jedne i za druge.

U prosincu smo proslavile 50. rođendan naše provincijalne predstojnice s. Veronike Supan, dan kad je susrela *Abrahama*. U Klagenfurtu smo joj čestitale jutarnjom sv. misom i blagdanskim stolom, a u Št. Petru molitvom Večernje i proslavom Božića, koje su organizirali nastavnici.

Dana 29. prosinca 2010. imale smo božićni susret na temu ovogodišnjega vrhovnog kapitula: *U nadi budite radosni*. O tome smo razmišljale u prijepodnevnim satima.

Poslije ručka imale smo provincijski kapitul na kojem smo usvojile obnovljene Statute i izabrale zastupnicu za Vrhovni kapitul.

U siječnju je bio *Dan otvorenih vrata* u našoj školi u Št. Petru, gdje su učenice sa svojim nastavnicima imale priliku pokazati svoje vještine na svim područjima. Bilo je mnogo posjetitelja i zanimanja za našu školu.

Veljača je obilovala događanjima. Prigodom Dana posvećenoga života pozvani su svi redovnici i redovnice Klagenfurtske biskupije na popodnevni susret s našim biskupom u Št. Juriju na Dugom jezeru. Svojim nagovorom biskup nas je ohrabrio da ne gubimo nadu, nego da svojim životom, radom i molitvom radosno svjedočimo Boga. Neka naša vrata budu otvorena svima koji traže razgovor ili savjet, bez obzira na etničku pripadnost, vjeru i društveni položaj. Svi smo mi Božja djeca i crkvena vrata moraju biti otvorena svima.

U Tinju je 3. veljače bio dan molitve za duhovna zvanja koju su pripremile s. Andreja Starz i s. Valentina Rupnik. Iste večeri u Št. Petru igrala se misijska tombola. Bilo je mnogo vrijednih nagrada. Glavni zgoditak bio je *iPad*, a pripao je s. Serafini Roblek. Prihod od tombole namijenjen je o. Mihi Drevenšku, misionaru u Zambiji.

Na svršetku prvog semestra u kapeli Školskih sestara u Št. Petru izvedena je *Glazbena misa tisuću zvona*, koja je prvi put izvedena 1987. Posjećenost je bila velika, oduševljenje još veće.

Sredinom veljače većina sestara sudjelovala je na duhovnim vježbama u Št. Petru. Vodio ih je o. Lavrencij Anžel, OFM. Duhovno su se obnovile i skupile snage za daljnje vršenje svoga poslanja.

S. Andreja Starz

Iz Paragvajske provincije

S radošću i zahvalnošću Ocu, Sinu i Duhu Svetomu, u zajedništvu s Blaženom Djevicom Marijom i sv. Franjom, želimo podijeliti sa svima vama, drage sestre, događaje s početka 2011. godine.

Dana 21. siječnja, na godišnjicu osnivanja naše Provincije i na blagdan sv. Agneze, djevice i mučenice, čije ime nosi naša kuća, proslavile smo velik i značajan događaj za našu redovničku obitelj: za vrijeme euharistijskoga slavlja u kapeli provincijalne kuće s. Evanilda Ramirez Cabrera položila je doživotne zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti u nazočnosti susestara, rodbine i prijatelja. Nakon sv. mise, dok smo bili pri obiteljskom stolu, prolomio se silovit pljusak, koji smo svi interpretirali kao posebnu milost Božju, izlivenu na Provinciju.

Dana 2. veljače, na spomen Prikazanja Gospodinova u hramu, radosno smo zahvalile dobrom Bogu za dar zvanja i za 25 godina velikodušne predanosti naše s. Irme Velazquez Britez.

I kao da ovo nije bilo dovoljno, istoga dana proslavile smo i 50. obljetnicu redovničkoga života, bezuvjetne predanosti i vjernosti Gospodinu naših sestara: s. Carmelite Villalba Acosta, s. Adeline Cuttier i s. Delie Espinola Meden. One su se odazvale pozivu Očevu i u vjeri pošle sklopiti vječni Savez s Onim koji ih je prvi ljubio te slijediti Isusa, siromašnog i raspetog. Povijest je to ljubavi i iskušenja, uspjeha i vjernog predanja, koja zahvaljujući stalnom svjetlu i nadahnuću Duha Svetoga, korak po korak, dovodi do smisljena života.

U ovom zahvalnom slavlju, vrlo znakovitom za našu redovničku obitelj, pridružili su nam se svećenici, redovnici, obitelji, prijatelji i dobročinitelji slavljena te s velikom zahvalnošću i radošću proslavili 25. i 50. obljetnicu njihova hoda za stopama Ljubljenoga.

Svakoj sestri u svim provincijama naše drage Kongregacije, koja po milosti i prisutnosti Očevoj hodi prema nebeskoj domovini, sestrijski pozdrav!

S. Lourdes López G.

PRILOZI

ZAJEDNO U KRISTU

Pismo biskupa Hrvatske biskupske konferencije
prigodom pastoralnog pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj

Draga braćo i sestre!

1. Crkva i narod koje pohodi nasljednik sv. Petra Apostola blagoslovljeni su. Zbog toga nas je velikom radošću ispunila vijest da je papa Benedikt XVI. prihvatio naš poziv da dođe u Hrvatsku i da će biti s nama u Zagrebu 4. i 5. lipnja ove godine.

Čuvajući spomen na tri pohoda sluge Božjega pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj, nije teško oživjeti sjećanja na ljepotu tih susreta. Oni su se događali u važnim trenucima naše crkvene i nacionalne povijesti, a u sebi su uvijek nosili sadržaj i smisao koji ne ostaju na prolaznosti doživljaja.

Tako je i ovaj put s papom Benediktom. On dobro poznaje prilike u kojima živi Crkva u Hrvatskoj i okolnosti u kojima se nalaze hrvatski ljudi. Susreti u vjeri predvođeni Svetim Ocem povezuju prošlost i sadašnjost, prolaznost i vječnost, primanje i darivanje, otkrivajući im značenje za konkretno življenje. U njihovu je središtu vjera, razmatranje Božje riječi, euharistija, molitva za zagovor Blažene Djevice Marije i svetih, a glas se apostolskoga učiteljstva iz jedne mjesne Crkve proširuje na cijeli svijet.

Kao narod i kao pripadnici Katoličke Crkve povezani smo s Petrovim nasljednicima brojnim nitima koje često i rado ističemo. Oni su nam bili najbliži i najvjerniji u najtežim trenucima naše povijesti. Zahvaljujući toj blizini, oblikovana je naša bogata kulturno-povijesna, odnosno duhovna baština po kojoj smo lako prepoznatljivi kao graditelji i baštinici europske kulture. Ta nas povezanost obvezuje na oslušivanje onoga što danas Duh Sveti po Benediktu XVI. govori našoj Crkvi i narodu.

Ovaj nam put Sveti Otac dolazi u ozračju ozbiljne kulturalne, gospodarske i političke krize, iza koje se zapravo nalazi duboka kriza duha. Ta kriza širi malodušnost, produbljuje ideološke i ine podjele, pojačava nezadovoljstvo, s teško vidljivim putovima izlaska. Papa dolazi u vrijeme kada se Hrvatska nalazi pred ulaskom u Europsku Uniju, što nas stavlja pred nova pitanja i izazove, bremenite očekivanjima i nesigurnostima.

I dok smo s jedne strane svjesni svega toga, s druge strane iz prijašnjih smo pohoda iskusili da svaki papin pastirski pohod ljudima donosi nadu, vraća ponos, budi nutarnju snagu, daje ohrabrenje i učvršćuje samosvijest o vlastitim vrijednostima i plemenitosti koja postoji u našem narodu.

2. U svome odgovoru na naš poziv Papa je kao glavni povod dolaska k nama naveo proslavu Nacionalnoga susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji se prvi put organizira u našoj domovinskoj Crkvi, kao i molitvu na grobu bl. Alojzija Stepinca. Time je naznačio i ključ čitanja cjelokupnoga pohoda.

Bračna zajednica je izvor i temelj, a obitelj prva i životna stanica ljudskoga društva. Obitelj je i prva škola društvenih kreposti bez kojih ljudsko društvo ne može opstati, jer se sve one vrline koje ono cijeni i treba rađaju i nadahnjuju poglavito u obitelji. Iskonsko i odgovorno zajedništvo koje se njeguje u obitelji temelj je i škola društvenoga zajedništva i solidarnosti. Obiteljski je odgoj, stoga, od presudnoga značenja i za život čitavoga društva.

Crkva se od svojih početaka oblikuje kao obitelj i živi ozračje doma, kućne Crkve. Osim toga, od najranijih vremena ona raste iz najizvršnijega svjedočanstva vjere: mučeništva, viđenoga kao ostvarenje dara ljubavi i nasljedovanja Krista. Stavimo li te dvije teme zajedno, naći ćemo se pred odrednicama otajstva Crkve, Kristove ljubavi prema njoj po utjelovljenju i vazmu.

Ne možemo, zato, zaobići tako očite, ujedno i tako žalosne poteškoće kroz koje prolazi hrvatska obitelj danas, a koje posljedično ugrožavaju i budućnost čitavoga naroda. Spominjemo velik broj mladih koji zbog nezaposlenosti i neriješenoga stambenog pitanja odgađaju ulazak u brak, nezaposlenost i socijalne probleme, porast rastava, ovisnosti i obiteljskoga nasilja, sve rasprostranjeniji zajednički život "na probu", na određeno vrijeme, bez obveza, kao ni snažne pritiske koji niječu, pa i otvoreno napadaju vrijednost braka i obitelji.

Odlučili smo, zbog toga, započeti sa slavljenjem nacionalnih susreta kojima želimo promicati bračne i obiteljske vrijednosti, snažiti zdravu samosvijest hrvatskih katoličkih obitelji, pokazujući im da nisu osamljene i prepuštene sebi.

3. Sveti Otac, osim što će predvoditi svečano euharistijsko slavlje na zagrebačkome hipodromu u nedjelju 5. lipnja 2011, dan prije, u subotu 4. lipnja, susrest će se i progovoriti predstavnicima svijeta kulture, znanosti, umjetnosti, gospodarstva, politike, sporta, zatim predstavnicima vjerskih zajednica te diplomatima. Nakon toga susreta bit će u zajedništvu s mladima na zagrebačkome Trgu bana Josipa Jelačića. U nedjelju popodne u zagrebačkoj će prvostolnici predvoditi časoslovnu molitvu Večernje, u zajedništvu sa svećenicima, redovnicima, redovnicama, bogoslovima, sjemeništarcima, redovničkim kandidatima i kandidaticama. Gledajući program pohoda, mogli bismo reći da ti pastoralni susreti zadiru u sva područja crkvenoga i društvenoga djelovanja.

Nadamo se da će ti susreti uroditi ponajprije plodom zajedništva, u skladu s izabranim geslom: "Zajedno u Kristu". Odrednica zajedništva iz toga gesla nije poglavito društvene naravi okupljanja, nego teološke naravi sakramentalne sjedinjenosti i pripadnosti koja se ne može do kraja objasniti društvenim procesima, ali se tiče cjelokupnoga društvenog života. Stoga bi nam bilo drago da ljudi iz svijeta kulture, znanosti i umjetnosti, gospodarstva i politike čuju otvorena srca i duha poruke Svetoga Oca i glas Crkve.

Osobito pak očekujemo da će mladi još oduševljenije upoznavati snagu vjere, otkrivati svoj crkveni identitet, odvažno svjedočiti kršćansku prisutnost u društvu, slijedeći uzore svetih, zalažući se za dobro po sebedarju i po snazi križa.

4. Braćo i sestre, da bismo se što bolje pripravili za susrete s Benediktom XVI. i da bi oni ostavili plodonosan trag u našim životima, Hrvatska biskupska konferencija pripremila je prigodne kateheze. Stoga pozivamo župnike i ostale pastoralne djelatnike da se po svojim biskupijama, dekanatima, župama zauzmu u organiziranju susreta obitelji i mladih na kojima će se razmišljanjima, molitvom, inicijativama dati nov zamah našoj crkvenoj prepoznatljivosti.

Nadalje, znajući da svako djelo Crkve prati molitva, sve vas pozivamo da se molite za obitelji. Ta zajednička molitva uputit će nas prema zajedničkomu slavlju, ali i zbližavanju cijele domovinske Crkve. Zato smo pripremili prigodnu molitvu da bismo je svi molili svake nedjelje na kraju euharistijskih slavlja i u drugim prigodama liturgijske, obiteljske i osobne molitve.

Potičemo sve vas u obiteljima da u ovome vremenu pripreme u svojim domovima živite ozračje molitve i "kućne Crkve". Budite poticaj jedni drugima: roditelji djeci, djeca roditeljima, da među vama zaživi zajednička molitva, da u vašim domovima postoje znakovi kršćanske vjere, da se okupite na zajedničko čitanje Svetoga pisma, da kao obitelj ne zaboravite zahvaliti Bogu za darove, naročito za dar jednih drugima, te zazivati njegovu pomoć u nevoljama. To je izazovan put i zadaća koja nas oslobađa za vedrije svjedočenje ljepote svoje vjere u društvu i daje razlog za naše zajedničko slavlje sa Svetim Ocem.

Pozivamo vas, drage katoličke obitelji, pozivamo vas, dragi mladi, i sve vas, katolički vjernici, da se odazovete i dođete na susrete s papom Benediktom, da prepoznate da tih dana trebamo biti u Zagrebu, okupljeni ponajprije u radosti vjere i očitovanju ljepote Crkve.

Moleći blagoslov od Gospodina, zagovor Blažene Djevice Marije, Majke i Kraljice obitelji, brižni pogled sv. Josipa, zaštitnika Hrvatske, i blaženoga Alojzija, svjedoka vječne istine, u zajedništvu sa svima svetima, radujemo se slavlju s našim papom Benediktom XVI.

U Zagrebu, na blagdan Obraćanja sv. Pavla Apostola, 25. siječnja 2011.

MOLITVA ZA OBITELJ

Povodom Nacionalnoga susreta hrvatskih katoličkih obitelji
i pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj

Gospodine Bože, izvore života i ljubavi,
blagoslivljamo te i zahvaljujemo ti što si
darom svoga Sina posvetio zajedništvo obitelji.
Radujući se dolasku pape Benedikta
u našu hrvatsku domovinu, povjeravamo ti:
roditelje i djecu, djedove i bake, mladiće i djevojke.

Molimo te da našim obiteljima daješ snagu
za velikodušno prihvaćanje dara života.
Obiteljske domove ispuni svojim Duhom,
da budu mjesta molitve i kršćanskih kreposti,
uzajamnoga poštivanja, nesebičnosti i opraštanja,
te osjetljivosti za potrebe bližnjih.

Sve nas ispuni životnom radošću,
da te svjedočimo u ljepoti otajstva Crkve, i da ti
– po uzoru i zagovoru Blažene Djevice Marije i sv.
Josipa - služimo u vjernosti i istini, zajedno u Kristu,
koji s tobom u Duhu Svetome živi i kraljuje
u vijeke vjekova. Amen.

KONFERENCIJA GENERALNIH MINISTARA
PRVOGA FRANJEVAČKOGA REDA I TOR-a

Pismo za 800. obljetnicu utemeljenja Reda siromašnih sestara sv. Klare

Gospodin dao mir svima vama, siromašne sestre svete Klare!

Još je živa jeka slavlja utemeljenja Prvoga franjevačkoga reda i sad smo već svi okrenuti prema 2012. godini da zahvalimo Gospodinu za 800 godina Klarina posvećenja u Porcijunkuli. Obljetnica nije spomen slavne prošlosti, nego je događaj koji postaje memorijom, s ciljem da i iz “vlastite prošlosti crpimo dodatni zanos da obnovimo volju da služimo Crkvi”.¹

Pozvane od Duha da slijedite Krista siromašnoga, raspetoga i uskrsloga, živeći sveto Evanđelje u poslušnosti, bez ikakvog vlasništva i u čistoći, čuvarice ste klarijanske karizme, posvećene žene koje surađuju sa svijetom, kontemplirajući znakove koje Duh sije i širi u povijesti. U osluškivanju Boga i danas govorite srcu muškaraca i žena našega vremena jezikom ljubavi, čije riječi prodiru u korijen egzistencije koju Bog nastanjuje.

Čvrsto se držite polazišta

Spominjati se vlastitoga poziva pruža prigodu da si ponovno posvijestimo motivacije vlastitoga “da” Bogu. Iščitavajući ponovno svoju povijest poziva, vraćate se susretu s Gospodinom koji se dogodio po Riječi, po nekoj osobi, po nekome događaju ili nekom iskustvu. Nakon početnih teškoća odlučile ste slijediti Isusa Krista, dopuštajući njemu i njegovu Evanđelju da vas određuje. Privuklo vas je iskustvo Franje i Klare i, danas, njihovo “da” Kristu se po vama nastavlja u vremenu. Svjesni da su različite zgode i nezgode promicale i uvjetovale čistoću vaše “Forma vitae”, da su različite stoljetne naslage ponekad preinačile izvornu intuiciju, uvjereni smo da se obljetnica utemeljenja vašega Reda ne može ograničiti na to da bude samo jednostavno obnavljanje uspomene.

Što želimo slaviti zajedno: spomen na jedno pravilo ili sjećanje na Božju povijest s vama koja se kroz vjekove ostvarivala u vremenu i koja vam još i danas daje zanos da “opslužujete sveto Evanđelje Gospodina našega Isusa Krista, živeći u poslušnosti, bez vlasništva i u čistoći?”² Kako ponovno iznijeti na svjetlo, u njegovoj cjelovitosti, način života koji svima čini vidljivim i vjerodostojnim da je “Sin Božji postao za nas put što nam ga je riječju i primjerom pokazao i poučio nas preblašeni otac Franjo, njegov pravi ljubitelj i nasljedovatelj?”³ Kako vi i danas možete biti u Crkvi i za cijelu franjevačku obitelj živi spomen onoga što smo svi mi, kao krštenici, pozvani živjeti?

Znamo da trošite najbolje snage da budete vjerne onom što ste izabrale i obećale i, upravo stoga, osjećamo hitnost da zajedno s vama nanovo iščitavamo ovaj povijesni trenutak, koordinate vašega života kao Siromašnih sestara koje je Bog postavio u Crkvu, u franjevačku obitelj i u svijet.

¹ Benedikt XVI. na 23. općoj skupštini Međunarodne federacije katoličkih sveučilišta, 1. studenoga 2009. godine

² PrKl I, 2, FF 2750

³ OprKl 5, FF 2824

Živeći Evanđelje...

U društvu bombardiranom slikama gdje je pojedinac gurnut da traži trajno predstavljanje sebe, vas je Duh pozvao da budete jednostavan znak Božje prisutnosti. Znamo da nije uvijek lako, osobito kad to zahtijeva trajno evanđeosko obraćenje uma, srca, ponašanja, struktura vaše osobnosti, da biste bile značajne i da ne biste upale u lako svjetovno takmičenje, da ne biste trgovala stožerima vašega života.

Dok se poruka koja proizlazi iz vašega svjedočenja izražava strukturama, znakovima i simbolima, Pravilo što ga je Klara napisala traži danas od njezinih kćeri da evanđeoski život žive kao siromašne *sine glossa*. Znamo da u bratstvima Duh Božji potiče da se traži, da se evanđeoski razlučuje, da se održi budnom pozornost i da se razmotre strukture koje ne dopuštaju da se izravno odsijeva Božju prisutnost. Stoga ste pozvane ponovno razmotriti znakove i simbole kako bi bili shvatljivi u ovom vremenu u kojem je sve prijeporno i sumnjivo; također i sveto koje ne upućuje na ono Božje riskira da uđe u logiku “upotrijebi i baci”.

Od posvećenih se traži da izražavaju ono apsolutno Božje. Vi ste, na poseban način, pozvane živjeti životom utemeljenim na znakovima i simbolima koji ne upućuju na prazninu jalove indoktrinacije, ritualizma ili aktivizma, nego na to da danas umijemo spajati korijene prošlosti i proroštvo budućnosti: strukture, znakove i simbole koji jednostavno pokazuju Boga.

Kako možete biti svjedocima njegove nazočnosti kroz način života što ga je jednom Duh povjerio Klari i kojega nastavlja povjeravati vama u ovom vremenu u kojemu se čini da slabe najelementarnije koordinate egzistencije?

Dok se cijeli svijet vrtoglavo vrti, vi, u stabilnosti, činite vidljivim da Bog oduvijek čeka muškarce i žene našega vremena da ih ljubi.

Hraneći se Božjom riječi, vi je utjelovljujete u svakidašnjici kroz poslušnost u vjeri⁴. Vjera u Krista nije događaj stečen jednom zauvijek, nego je dar Duha. Ona traži stalan odgoj, stoga je treba slaviti, ispovijedati i živjeti. Njegovanjem liturgije svjedočite da Bog, Otac koji se čini blizim svakom stvorenju, poziva čovječanstvo da u povijesti stoji u njegovoj nazočnosti. Postanite u svakidašnjici vidljivi tražitelji Boga, na način hodočasnika u svijetu i prosjaka smisla.

Ako liturgija daje formu našoj vjeri, onda vjera, da bi bila uvjerljiva, treba nalaziti odjeka u svakidašnjici života na osobnoj i bratskoj razini. Nije dovoljno, dakle, misliti da se vjeruje, nužno je da slavljeno otajstvo u svakomu ostvari lice Kristovo. I danas je proširen rascjep između vjere i života.

Pomozite nam da nanovo provjeravamo naša slavlja: njegovanje liturgije časova i euharistije, dok je trajno usmjerena na hvaljenje Boga, treba omogućiti, po klarijanskoj jednostavnosti, milost prisutnosti uskrslog Gospodina.

Dajući se prožeti Duhom i oblikovati Evanđeljem, vi ste posvećene žene koje se predaju Bogu. Po primjeru Franje i Klare, vi, Siromašne sestre, imate u sebi, kao i Djevica, Onoga koji obuhvaća svaku stvar i sve stvari⁵. Svjedočite u šutnji da “kontemplirate Krista evanđelja, da ga snažno ljubite, da nasljedujete njegove kreposti”⁶.

⁴ Usp. . Služenje autoriteta i posluh 7

⁵ Usp. 3PJa 26, FF 2893

⁶ Benedikt XVI., Opća audijencija, 27. siječnja 2010. godine

Kazujte nam, stoga, svojim životom ono što čujete, ono što gledate svojim očima, ono što kontemplirate i što vaše ruke dotiču od Riječi života⁷. Nastavite naviještati svojim postojanjem, živeći mističnu dimenziju, da Bog postoji, da je Bog ljubav⁸.

U ovom svijetu koji se čini ravnodušnim prema Bogu pozvane ste da upućujete na prisutnost otajstva koje ima lice Oca. Samo tražeći strastveno Krista i njegovo kraljevstvo možemo stati uz muškarce i žene našega vremena s nadom u srcu, svjesni da smo dio iste užetom povezane skupine planinara. Dajte nam da vidimo ljepotu, da se uvijek osjećamo osobama na putu koje svaki dan u povijesti igraju kartu na život s Bogom.

Kontemplativno iskustvo Klare nas propitkuje. Ako ona poziva Janju Prašku da se sva stavi u sliku Isusa Krista (usp. 3PJa 12-13), i danas traži od vas da se dadnete preobraziti kroz kontemplaciju, da darujete svoju egzistenciju u neprekidnom traženju Boga, da se oslobodite svega onoga što zauzima njegovo mjesto i da ljubite do kraja.

Ako Bog danas traži od svih kršćana da budu odrasli u vjeri, s većim pravom od vas, posvećenih žena se traži odrasla vjera koja će znati pripovijedati vaše novo iskustvo susreta s Gospodinom, da odgovorite s nadom, ondje gdje jeste, na duboka pitanja muškaraca i žena našega vremena. Samo onaj tko neprestano korača pod Božjim pogledom, može se staviti u oslušivanje onoga tko traži smisao.

Hvala za vaše neumorno traženje Boga: sloboda življena u njemu je poziv da svaki dan uranjamo u otajstvo, da vjerujemo da Bog jest jer ste ga susrele.

kao siromašne...

U ovom vremenu u kojemu samo nekolicina plovi u obilju i velik dio osoba nema ni čime se nasititi, vama, Siromašne sestre sv. Klare, Franjo nastavlja povjeravati svoju Posljednju volju: "Ja, nezatni brat Franjo, hoću da nasljedujem život i siromaštvo najvišega Gospodina našega Isusa Krista i njegove presvete Majke, i hoću da ustrajem u njemu do kraja; i molim vas, moje gospođe, i savjetujem vas da u tom presvetom životu i siromaštvu trajno živite. I mnogo se čuvajte da po čijoj nauci ili savjetu nikada ni najmanje od njega ne odstupite".⁹

Vas, Siromašne Klarine sestre, Bog je stavio na stvarno mjesto da budete znak osporavan, ne zato da branite strukture, nego da - kao siromašne - svaki dan izabirete da radikalno živite Evanđelje.

Svako bratstvo postaje alternativan znak u mjestima obilja i znak nade među onima koji žive u oskudnosti, samo ako se svjedoči vlastito predanje i povjerenje u Oca koga nam je Isus Krist objavio. Nije riječ o nekom ideološkom ili intelektualnom siromaštvu, nego o stilu života koji svjedoči potpuno povjerenje u Oca, koje se uobličuje u svakodnevnicu egzistencije. Ima naime u svijetu nekih iskustava bratstva koja izabiru da "svjedoče život krajnje trijezan i umjeren, da budu solidarni sa siromasima i da se pouzdaju samo u Providnost, da žive svaki dan od Providnosti, iz povjerenja da se stavljaju u ruke Božje"¹⁰.

Ne dopustite da vas ništa i nitko ne odvraća od te odluke. Provjeravajte je li se različitost mišljenja unutar vašega Reda temelji na zajedničkom traženju da budete vjerne Isusu Kristu i njegovu Evanđelju ili je li možda obrana stilova života ne upućuje više na Svevišnjega. Bog nastavlja zvati neke da budu proroci, ne zato da se sami slave, nego da budu znak

⁷ Usp. Iv 1,1

⁸ 1Iv 4,8

⁹ PosVo FF 140

¹⁰ Benedikt XVI., Opća audijencija, 13. siječnja 2010. godine

njegove ljubavi, njegove blizine čovječanstvu: “Gospodin reče: 'Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu i čuo sam tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove’”¹¹.

Kazujte nam stilom siromašna, trijezna, ponizna života svoju vjeru u Providnost Božju: “Siromaštvo je znak pripadnosti njemu, ono je jamstvo vjerodostojnosti kraljevstva Božjega već prisutnoga među nama. Ono je sve uvjerljiviji znak u našim danima kad je riječ o siromaštvu koje se živi u bratstvu, s jednostavnim i bitnim stilom života koji je izričaj zajedništva i prepuštanja volji Božjoj”¹².

Učinite da okusimo radost slobode jer, kontemplirajući, vidite Boga u svakom trenutku života. Dokažite nam da ne slijedite današnje mode, da niste u konkurenciji s mondenošću, u kojoj prividan izgled, samo-slavlje, individualizam, upućenost samo na sebe pretendiraju da izbljedu remek djelo Božje. Pripovijedajte nam svoju povijest s Bogom koja se hrani šutnjom, osluškivanjem, dubokim duhovnim životom.

Živeći u čvrstoći pokazujte nam ono što je istinski bitno, lijepo, autentično. Znamo da je Bog istinsko ljudsko bogatstvo¹³ i da siromaštvo oslobađa od ropstva stvari i umjetnih potreba prema kojima potiče potrošačko društvo: pomozite nam da ponovno otkrijemo da je Krist jedino blago za koje se uistinu isplati živjeti¹⁴. Za Klaru i Franju “presveto siromaštvo” nije jednostavno neka krepost, niti je samo odreknuće stvari, nego je osobito jedno ime i jedno lice: lice Isusa Krista siromašnoga i raspetoga (usp. 2PJa 19). Za njih oboje kontemplacija siromašnoga Krista ne svodi se na neku lijepo mističnu teoriju odreknuća, nego se utjelovljuje u stvarno, konkretno, bitno siromaštvo¹⁵. Pogledajmo njihovo svjedočanstvo: oboje su ljubili siromaštvo da bi nasljedovali Krista s potpunom predanošću i slobodom da budu i za nas poziv da njegujemo unutarne siromaštvo kako bismo rasli u povjerenju u Boga, ujedinjujući također stil trijezna života i odreknuće materijalnih dobara¹⁶.

Pozvane da slijedite, na njegov način, siromašnoga Krista, da prigrlite dakle siromaštvo, trebate pronalaziti, ako je potrebno, nove oblike da ga izrazite¹⁷ proročkim duhom kroz “jasnije svjedočenje osobnoga i zajedničkoga siromaštva [...]”¹⁸, upravo kako su učinili Franjo i Klara. Inkulturacije nekih bratstava što se suobličuju sa siromašnima koji žive u njihovu ambijentu ponekad je iznenađujuća. Kad uzajamno dijelite s onima koji nemaju, kad izabirete živjeti od nužnoga, kad ne gomilate, kad se povjeravate bratstvu, činite vjerodostojnim izbor siromaštva jer živite svoju vjeru u Boga, Oca koji se brine za čovječanstvo.

u svetom jedinstvu...

Sadašnji svijet, uronjen u globalno selo, riskira da postane pozornicom na kojoj se miču svi i nitko. Mnoštvo doista riskira da ostane zapetljano u mrežu anonimnosti: individue koje gube osjećaj pripadnosti obitelji, skupini, povijesti, čini se da napreduju bez svoga imena i bez da poznaju neko “ti”.

Vi, premda u samostanu, živite u tom društvu u kojemu se umnažaju “ne-mjesta” i gdje sve utječe da život strukturira izvan vremena i bez smisla. Pojedinci često kruže bez svijesti

¹¹ Usp. Izl 3,7

¹² Fra Giacomo Bini, OFM, generalni ministar, u: *L'Osservatore Romano*, 1. veljače 2003, godine, str. 6.

¹³ Usp. *Vita consecrata* 90

¹⁴ Usp. Ponovno krenuti od Krista 22

¹⁵ Usp. *Chiara d'Assisi e di oggi*, fr. José Carballo, n..dj., str. 15.- 16.

¹⁶ Usp. Benedikt XVI., Opća audijencija, 27. siječnja 2010. godine

¹⁷ Usp. *Perfectae caritatis* 13

¹⁸ *Instrumentum Laboris IX. biskupske sinode 'O Bogu posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu'*, 1994., 53

vlastitoga identiteta, osiromašeni u komunikaciji s drugim s kim se uspostavljaju odnosi koji se često hrane uhodanom običnošću.

Vi, u čvrstoći, odražavate u povijesti nazočnost Boga koji daje smisao svakidašnjem življenju. Vi ste važan znak u Crkvi, u franjevačkoj obitelji i u svijetu, jer u ovom vremenu u kojemu svatko zahtijeva svoja prava ili živi u funkciji vlastitoga ja, vi nam, kroz svoje odnose, nastavljate kazivati da je još moguće zaigrati na kartu ljubavi.

U svijetu koji želi svesti pojedinca na potrošača uronjenoga u zakone velikoga tržišta, vi igrate na kartu autentičnih odnosa koji se hrane šutnjom, osluškivanjem, iščekivanjem, praštanjem, besplatnošću, darivanjem, predanjem samoga sebe u vjeri, poštivanjem različitosti uloga, odnosima koji teže za tim da učine da osoba raste u slobodi, sukladno uzrastu Krista. Danas, naime, dok je opći mentalitet protegnut prema izravnavanju uloga, vi nam pokazujete kako biti “zaručnica, majka i sestra”¹⁹: u vašim bratstvima spajate čvrstoću i slatkoću, autoritet i empatiju, odgovornost i slobodu, samostalnost i povjerenje.

Prihvatajući svaku sestru kao jedinstvenu i neponovljivu, pokazujete svijetu Božje remek djelo koje je dio stvorenoga što ga vi čuvate. Ljubite svaku osobu u njezinoj cjelovitosti, sačinjenoj od biološke, psihološke i duhovne razine, prožete Duhom, koja se ne može svesti na samo jednu dimenziju.

Raširenim primjerima netolerancije, nepoštivanja, sumnje, ugnjetavanja, vi odgovarate tako što ste uvijek jedna s drugom i zajedno, kao bratstvo, u srcu muškaraca i žena našega vremena, u dijalogu sa svima onima koji kucaju na vaše samostane. Pomognite nam da budemo osobe slušanja, da promičemo evanđeoske odnose, duboko ljudske, koji imaju za cilj uzajamno prihvaćanje svakog različitoga. Značajno je za nas zapaziti da vi u običnosti tražite uvijek sve više sreću drugoga, želite “biti za” drugoga²⁰.

Crpeći iz kontemplacije novi način kako biti posvećena žena, učite u školi Duha povezivati trajnu pozornost za Boga i za sestre. Zapažamo u vama stalan hod da se oslobodite svakoga egoizma. Ne brinite se da pod svaku cijenu budete središte svijeta i svemira: živite sukladno ekonomiji dara, sukladno duhovnosti zajedništva, ljubav ne mjerite količinom ili brojem i ne zahtijevate je od drugoga kao neko svoje pravo. Označava vas radost darovana u besplatnosti što ste naučile iz iskustva Kristove ljubavi.

Imamo potrebu da iz vaših laboratorija kulture, koja se temelji na Evanđelju, crpimo metodu koja bi nam pomogla da povežemo etičke vrijednosti sa socijalnim vrijednostima, da možemo radikalno živjeti sukladno Bogu Abrahamovu, Izakovu, Jakovljevu..., Bogu Isusa Krista i da budemo nositelji evanđelja po kulturi pravde i mira.

Znakovita je briga koju pokazujete prema formaciji. Ne dopustite da bude samo poučavanje, nego imajte pred očima umijeće bivovanja. Prodirite s emotivnom inteligencijom u ono što učite i što držite značajnim za vašu egzistenciju i egzistenciju drugih. Svjedočite u svakidašnjici, po ljudskom sazrijevanju koje podržava trajno obraćenje, da je moguće slijediti Isusa Krista kao siromašne sestre.

Vi za mnoge predstavljate oazu mira gdje se muškarci i žene mogu propitkivati o Otajstvu koje obavlja i prožima život. Pozvane ste učiniti vjerodostojnim da je želja za Bogom u dubini svakog stvorenja i da Bog neprestano traži muškarca i ženu da sa svakim uspostavi, u slobodi, odnos utemeljen na ljubavi. Znamo koliko na sebe uzimate brige svijeta i kako

¹⁹ 1PJa 12, FF 2863

²⁰ Usp. *Deus Caritas est* 7

nastavljate pred Bogom moliti i zagovarati. Gledajući vas, podsjećate nas da treba sanjati zajedno da se evanđeoski svijet učini vidljivim.

Uvjereni smo da svjedočanstvo "svetog jedinstva" danas zahtijeva razmišljanje o odnosu između Prvoga i Drugoga reda. Ne možemo ne znati da je "jedan i isti Duh učinio da franjevci i one siromašne žene iziđu iz ovoga svijeta"²¹.

Koji značaj ta istina ima u našem životu? Jesmo li uvjereni da nam sveto "[...] jedinstvo omogućuju da prihvatimo, u različitosti poziva, duboku potpunost dimenzija Crkve, koju Sabor definira potpuno gorljivom u djelovanju i predanom kontemplaciji. [...] Ako nije prihvatljivo da ženski ogranak bude podložan onom muškom, ni potpuna odijeljenost ne predstavlja prihvatljivo rješenje. Štoviše, to bi bila šteta kako za franjevce tako i za sestre. Naši redovi naprotiv mogu pružiti Crkvi i svijetu svjedočenje zdrave i nužne komplementarnosti življene među dvama ograncima i u stavu velikoga i uzajamnoga poštivanja, ali istodobno i zajedništva i recipročne pomoći, da to bude slika Crkva - zajedništva"²².

Možda je došao trenutak da učvrstimo odnos koji bi znao spajati samostalnost i uzajamnost. Svjesni smo da se karizma svetoga jedinstva ne živi u zamjenjivanju niti u tutorstvu, nego u stavu oslušivanja jedni drugih i obratno, u uzajamnom poštivanju, u kontemplativnom stavu, da učinimo vidljivima zajednička bogatstva i različitosti koje čine lijepom vlastitu specifičnost i vjerodostojnim svjedočenje zajedništva življenoga u Bogu, bez zbrke i bez ovisnosti.

Gospodin vas blagoslovio i čuvao

Želimo s vama sanjati kako bi Klara mogla vidjeti ostvareno Pravilo u njegovoj cjelovitosti među svojim kćerima. Ako je aktualnost Franje i Klare pred očima svih, to je stoga što Bog još nastavlja igrati na nas, i na vas osobito, kako bi se izvorno nadahnuće koje je Duh jednog dana povjerio našim utemeljiteljima, moglo uobličiti danas. Tko zna koji utjecaj može još imati u ovom vremenu svjedočenje Siromašnih sestara sv. Klare na Crkvu i na svijet!

S Franjom želimo obnoviti s vama naše zauzimanje: "Budući da ste po božanskom nadahnuću postale kćerima i službenicama vrhovnoga svevišnjeg Kralja i nebeskoga Oca, zaručile se s Duhom Svetim odabirući da živite prema savršenosti svetoga Evanđelja, hoću i obećavam za sebe i za svoju braću uvijek voditi o vama marljivu brigu i posebnu skrb".²³ I s Klarom vas molimo da budete "uvijek brižne da obdržavate ono što ste obećale Gospodinu"²⁴.

Na slavu Kristovu!

Fra José Rodríguez Carballo, OFM, generalni ministar
 Fra Mauro Jöhri, OFM Cap, generalni ministar
 Fra Marco Tasca, OFM Conv, generalni ministar
 Fra Michael Higgins, TOR, generalni ministar

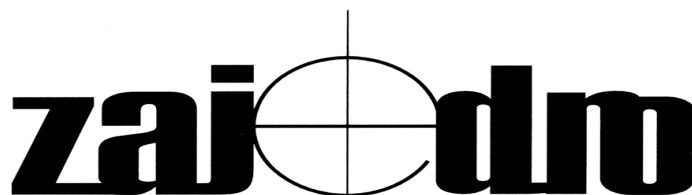
Rim, 2. veljače 2011. godine

²¹ 2Čel 204

²² *Uzajamnost i komplementarnost manje braće i sestara klarisa*, Relacija generalnoga ministra fra Hermanna Schalücka na Međunarodnom kongresu asistenata Federacije kontemplativnih franjevačkih sestara (3. rujna 1996.)

²³ PrKI VI, 3-4.

²⁴ BIKI 16.

Glasilo Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini

Godina 35.

Uskrs - 2011.

Broj: 33

Gle, cijela priroda naznačuje buduće uskrsnuće: Sunce zalazi i opet izlazi, zvijezde zalaze i ponovno se vraćaju, cvijeće vene i cvjeta, grmovi stalno dobivaju mlado lišće nakon što su ostali bez njega, a iz umirućeg sjemenja klija novi život.

Kako je s cvijećem u zimi, tako je s tijelom u vremenitosti ovoga svijeta: prividno zamrli, oboje ipak kriju svježju životnu snagu.

Zašto pun nestrpljenja zahtijevaš da tijelo već sada ponovno zaživi, dok još vladaju mraz i zima? Ta i za tijelo moramo pričekati proljeće!

(Marcus Minucius Felix, kršćanski apologet iz 2./3.st. u djelu „Octavius“)

Prvo proljeće Crkve

Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedničkom životu, lomljenju kruha i u molitvama. Strah spopadaše svakoga, jer su apostoli činili mnoge čudesne znakove. Svi koji prigrlīše vjeru držahu se zajedno i sve im bijaše zajedničko. Prodavali bi pokretna i nepokretna dobra i to bi dijelili svakom prema njegovoj potrebi. Kao što su svaki dan postojano – kao po dogovoru – bili u Hramu, tako su po kućama lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca. Hvalili su Boga i zato uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan pripajao Crkvi one koji se spasavahu (Dj 2,42-47).

SRETAN I VESEO USKRS!

**Ništa se vrijedno, lijepo i dobro ne rađa bez muke -
i uskrsnuće dolazi tek nakon patnje i umiranja**

Koliko smo puta pokušali požeti gdje nismo sijali, izbiti za sebe neku korist gdje se nismo znojili? Nastojali smo prečacem postići uspjeh mukotrpnih i dugih putovanja. Htjeli smo se sačuvati od *nepotrebne* muke, ne rasipati *nerazumno* životne snage. Ukratko, željeli smo *živjeti*. I svaki put smo se onda morali uvjeriti, nekad i s vrlo gorkim posljedicama, da to ne ide. Još

smo dobro prošli, ako nas je neko takvo iskustvo sačuvalo od novih pokušaja da idemo životnim prećacima. Svijet je tako mudro sazdan da se ne isplati nikakav životni prećac.

Kao školarci imali smo iz nekog predmeta lekcijâ koje smo slabo ili nikako shvatili. Bile su nam preteške, jer smo prije toga propustili steći određeno predznanje ili su naši talenti na tom području bili *prekratki*. Uz to smo se ponekad bojali ili stidjeli zamoliti profesora da nam ih dodatno objasni. Tako smo ostali prikraćeni za znanje, zbog čega možda i danas u nečemu šepamo.

U Evanđelju čitamo da je tako nekako bilo i sa Isusovim učenicima. Isus im je održao jednu nastavnu jedinicu, koju oni nikako nisu razumjeli, a *bojali su se pitati ga*, kaže Evanđelje (usp. Mk 9,30-37). Govor je o Isusovoj patnji, koju je Isus unaprijed najavio i kroz koju je morao proći prije uskrsnuća. Patnja je jedno od ključnih životnih pitanja za svakog čovjeka, a za današnjeg zapadnog, naviklog na lagodan život, svakako i najteže. To pitanje Isusovi učenici u ono vrijeme još nisu bili razumjeli. I umjesto da o tome intenzivno razmišljaju ili mole Učitelja da im to razjasni, oni – zapodjenuše razgovor o sasvim drugoj temi: Tko je među njima najveći?!

Nelagoda s patnjom i napast da se tu temu zamijeni nekom lakšom i “suvremenijom” tinja, ponekad i bukti, i u nama, današnjim Isusovim učenicima. Toliko je ugodnijih tema, toliko je prilika da misli odlutaju i dugo ostanu na tim temama ! Zar nam se to ne događa svaki dan? Ali ostaje istina: osim puta patnje nema drugog puta do blaženog uskrsnuća. Uzaludna su sva naša razmišljanja poput *Možda Isus ipak nije mislio tako ozbiljno, Pa kršćanski se život da uskladiti s normalnim ljudskim životom, Ta nismo više u srednjem vijeku* i slično, jer Isus uporno zahtijeva da prvo riješimo pitanje patnje – prihvaćajući ju i živeći ju dragovoljno – pa tek onda sanjamo o uskrsnuću. Isus zahtijeva ništa manje nego da prihvatimo i živimo sudbinu zrna, koje mora prvo umrijeti pa onda obilato “uskrsnuti”. Ne malo griješimo, ako živimo i naviještamo vjeru nezahtevno: ako govorimo samo o ljepotama neba, bez naglaska na činjenici da se u nebo, po Isusovim riječima, ipak dolazi samo na uska vrata i trnovitim putem. Prorjeđujemo svoje redove, kad svoje kandidate novačimo kako to rade svjetovna zvanja: prednostima života u zajednici, gdje je pojedinac posve oslobođen svagdanje brige za radno mjesto, kruh i krov nad glavom. Redovnički i svećenički redovi znatno su bolje i kvalitetnije popunjeni, kad se u njih novači predstavljanjem cjelovite Božje volje, *svega nauma Božjeg* (Dj 20,27), što ga Bog ima s našim životima.

U nagovoru austrijskim biskupima (posjet “ad limina”, 05.11.2005.) Papa je - znajući da se u Austriji u naviještanju vjere neke teme izbjegavaju, a druge nedovoljno obrađuju – upozorio biskupe: *Ne stvarajte si iluzije. Katoličko poučavanje u vjeri, koje se nudi osakaćeno, proturječe je u sebi i ne može biti trajno plodno. Propovijedanje Kraljevstva Božjeg uvijek ide ruku pod ruku sa zahtjevom za obraćenjem i s ljubavlju, koja daje hrabrost, koja pokazuje put, koja uči shvatiti da je s Božjom milošću moguće i ono što je prividno nemoguće Dajte ljudima u nesigurnostima ovog vremena i društva sigurnost neprikraćene vjere Crkve.*

Nesigurnosti vremena i društva još će podugo potrajati – sve do ponovnog Gospodinova dolaska. Valja dotle držati i živjeti neprikraćenu vjeru Crkve *da nam je kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje* (Dj 14,22). Jer, u Božjem je planu ne spašavati Kristove sljedbenike od patnje i smrti, nego ih po patnji i smrti privoditi slavi uskrsnuća.

ZAPISNIK

Plenarne sjednice Vijeća franjevačkih zajednica u HR i BiH

U samostanu Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu 28. siječnja održana je Plenarna sjednica Vijeća franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini pod predsjedanjem dr. fra Ivana Sesara, predsjednika Vijeća i provincijala Hercegovačke franjevačke provincije.

Na sjednici su sudjelovali sljedeći poglavari i poglavarice franjevačkih zajednica: fra Ivan Sesar, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM i predsjednik Vijeća, s. Ivanka Mihaljević, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Preč. Srca Marijina, i potpredsjednica Vijeća, fra Ljudevit Maračić, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franj. konventualaca i treći član Predsjedništva Vijeća, fra Lovro Gavran, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene, fra Željko Tolić, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, fra Željko Železnjak, provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, fra Josip Sopta, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, fra Ivica Petanjak, provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda B. Mandića, fra Ivan Paponja provincijal Hrvatske provincije franjevaca trećoredaca glagoljaša sv. Jeronima, s. Nevenka Grgat, vrhovna poglavarica Družbe sestara franjevki od Bezgrješne, s. Ružica Barić, vrhovna poglavarica Sestara franjevki Bezgrješnog Začeca iz Dubrovnika, s. Franciska Molnar, provincijska predstojnica Milosrdnih sestara sv. Križa, s. Leonka Bošnjak Čovo, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Presvetog Srca Isusova, s. Franka Bagarić, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki Krista Kralja, Provincija Sv. Obitelji, s. Anica Jureta, provincijska predstojnica Sestara franjevki misionarki iz Asiza, Hrvatska Provincija sv. Maksimilijana Kolbea, s. Marijana Merdita, provincijska predstojnica Crnogorske provincije franjevki Bezgrešnog Začeca, Cetinje, br. Stjepan Kelčić, nacionalni ministar Franjevačkog svjetovnog reda u Hrvatskoj, s. Mirjana Pinezić, zamjenica s. Albine Zec, regionalne predsjednice Male franjevačke obitelji, Regija Hrvatska-Slovenija, s. Dragica Petrović, odgovorna grupe, Svjetovni institut Misionarki Kristova Kraljevstva.

Sjednici nisu nazočile i svoj nedolazak su ispričale: s. Nelija Pavlović, provincijska predstojnica Družbe kćeri milosrđa TSR sv. Franje, Hrvatska provincija Krista Kralja, i s. Nives Kanevčev, nacionalna ministra Franj. svjetovnog reda u BiH.

U prvom dijelu sjednice sudjelovali su pročelnici povjerenstava koja djeluju pri Vijeću: fra Mirko Kemiveš, pročelnik Povjerenstva za duhovnost, fra Ivan Ševo, pročelnik Povjerenstva za studijsku i izdavačku djelatnost, fra Petar Antun Kinderić, pročelnik Povjerenstva za *Zlatnu harfu*, fra Mijo Džolan, ravnatelj Franjevačkog instituta za kulturu mira, i fra Pero Vrebac, koordinator za izdavanje *Franjevačkih izvora*.

Nakon molitve te pozdrava i dobrodošlice predsjednik Vijeća fra Ivan Sesar predstavio je sljedeći

Dnevni red:

1. Izvješća radnih tijela, povjerenstava, koordinatora:

a) FSR:

- za Hrvatsku: nacionalni ministar brat Stjepan Kelčić
- za BiH: nacionalna ministra s. Nives Kanevčev

b) FRAMA:

- za Hrvatsku: fra Milan Krišto, nacionalni duhovni asistent
- za BiH: fra Josip Vlašić, nacionalni duhovi asistent

c) List franjevačkih zajednica *Brat Franjo*: s. Antica-Nada Čepulić, glavna urednica

d) Radna tijela:

- Povjerenstvo za duhovnost: fra Mirko Kemiveš
- Povjerenstvo za studijsku i izdavačku djelatnost: fra Ivan Ševo
- Povjerenstvo za *Zlatnu harfu*: fra Petar Antun Kinderić
- Povjerenstvo za apostolat i evangelizaciju
- Franjevački institut za kulturu mira: fra Mijo Džolan
- Koordinator za izdavanje *Franjevačkih izvora*: fra Pero Vrebac

2. Rad članova VFZ

- a) Izbor upravnoga vijeća Franjevačkog instituta za kulturu mira
- b) Usvajanje zapisnika sa sjednice VFZ-a od 21. lipnja 2010.
- c) Usvajanje Statuta VFZ-a
- d) Financiranje Franjevačkog instituta za kulturu mira
- e) Godišnje blagajničko izvješće za 2010.
- f) Distribucija izdanja VFZ-a
- g) Rasprava o visini članarine za 2011.
- e) Program rada za 2011.

3. Razno

Usvojen je predloženi dnevni red sjednice, nakon čega su uslijedila izvješća radnih tijela, povjerenstava i koordinatora.

1a) Izvješće o radu Franjevačkog svjetovnog reda u Hrvatskoj podnio je nacionalni ministar brat Stjepan Kelčić. Predstavio se nazočnima kao novi nacionalni ministar te je izložio rad FSR-a kroz proteklu godinu. Između ostalog istaknuo je *Četvrti nacionalni izborni kapitul* na kojem je izabrano novo Nacionalno vijeće, a koji je održan od 8. do 10. listopada 2010. u Samoboru. Također je spomenuo da su održani *Izborni kapituli* u 3 područnim bratstvima.

U izvješću je istaknuto obilježavanje desete obljetnice preustroja Hrvatskog nacionalnog bratstva u 5 područja. Također je istaknuta formacija, koja je imala prioritet u djelovanju FSR, kao i izdavanje *Zbornika radova* s formacijskih susreta. Ustanovljena je radna skupina za prevođenje odgovarajućih inozemnih materijala. U izradi je internetska stranica FSR-a i radi se na uređenju novog broja lista *Bratstvo*.

FSR je razvio široku socijalno-karitativnu djelatnost. Navedeno je sljedeće:

- Prihvatilište *Ruže sv. Franje* u Rijeci (zbrinuto oko 250 beskućnika)
- Časopis za beskućnike *Ulične svjetiljke* (do sada tiskano 11 brojeva s ukupno više od 70.000 primjeraka)
- Akcija *Mladi protiv gladi - Socijalna samoposluga* u Rijeci
- Pučka kuhinja pri samostanu na Kaptolu 9 u Zagrebu (dnevno se podijeli 150 toplih obroka siromasima)
- Započet projekt za poboljšanje života romske populacije u Rijeci
- Mobilni tim za palijativnu skrb pri samostanu na Kaptolu 9 (20 pacijenata s različitim bolestima)
- Udruga *Veronikin rubac* u Osijeku (pruža njegu i pomoć starim i nemoćnim osobama)

FSR nastavlja organizirati obilježavanje dana *Duh Asiza*. Također, u skrbi za sve stvoreno, prati razvoj događaja oko projekta *Družbe Adrije*, zauzima se za ekološko gospodarenje otpadom i stvara bazu svojih projekata i inicijativa. Usko surađuje s FRAMOM. Priprema tiskanje novog *Obrednika FSR-a*. Priprema se za održavanje Drugog nacionalnog tematskog susreta za formaciju te za sudjelovanje na redovitom generalnom kapitolu FSR-a u Sao Paulu (Brazil).

Za nastavak svojih aktivnosti u ovoj godini FSR moli financijsku pomoć Vijeća u iznosu od 20.000 kuna.

Izvješće o radu Franjevačkog svjetovnog reda u BiH pripremila je nacionalna ministarica s. Nives Kanevčev. Izvješće je pročitao fra Josip Vlašić. Istaknute su sljedeće obavljene aktivnosti:

- održavanje sjednice Nacionalnog vijeća;
- održavanje seminara za voditelje FSR-a;
- održavanje izbornog kapitula Bosanskog bratstva FSR-a;
- hodočašće Bosanskog bratstva FSR-a kraljici Katarini u Kraljevu Sutjesku;
- seminar *Duhovnost i formacija u FSR-u*. (Članovi FSR-a iz Hrvatske održali su za FSR u BiH trodnevni seminar *Svjetovni franjevac u suvremenom svijetu*);
- razne aktivnosti održane po pojedinim mjesnim bratstvima FSR-a.

Za 2011. planirano je:

- nacionalni izborni kapitul;
- rad na dovršenju *Statuta nacionalnog bratstva FSR-a u BiH*;
- posebna pozornost posvećuje se formaciji članova FSR-a.

1b) Izvješće o radu Franjevačke mladeži u Hrvatskoj podnio je nacionalni duhovni asistent fra Milan Krišto. U izvješću su istaknute sljedeće aktivnosti:

- održavanje triju sjednica Nacionalnog vijeća, dviju sjednica Nacionalnog izvršnog odbora te Trinaeste nacionalne i Šeste izborne skupštine FRAME;
- izbor Nacionalnog vijeća i vodstva u 3 područnim bratstvima;
- hod FRAME pod naslovom *Na izvor života*;
- seminar za voditelje formacije i odgovorne u bratstvima (više od 500 framaša sudjelovalo je na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Zadru);
- suradnja FRAME s FSR-om (postoji posebno Povjerenstvo za suradnju);
- zauzimanje za pravilno gospodarenje vodom i otpadom, za palijativnu skrb, za radnička prava i čist okoliš (prate projekt *Družba Adrija*);
- već dvije godine FRAMA radi na tome da joj se prizna pravna osobnost;
- izrada *Pravilnika Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata FRAME*;
- važnost duhovne asistencije što ju FRAMI već 10 godina pružaju Milosrdne sestre sv. Križa iz Đakova i Školske sestre franjevke iz Splita.
- FRAMA već 18 godina izdaje list *Tau*.

Za 2011. planirano je:

- Osmi nacionalni susret FRAME;
- Međunarodni susret FRAME u Madridu (kolovoz 2011);
- Peti nacionalni susret za voditelje formacije i odgovorne u bratstvima.

Podneseno je također i financijsko izvješće te zamolba da Vijeće pomogne planirane aktivnosti FRAME u Hrvatskoj novčanim iznosom od 38.900,00 kuna.

Izvješće o radu Franjevačke mladeži u BiH podnio je nacionalni duhovni asistent fra Josip Vlašić, koji je izvijestio o događanjima u FRAMI na nacionalnoj razini BiH te posebno u Bosanskom a posebno u Hercegovačkom područnom bratstvu.

Na nacionalnoj razini:

- održan je u Sarajevu *Framafest 2010* s izdavanjem CD-a;
- priprema za izdavanje Statuta.

U Bosanskom bratstvu (1.500 framaša) održani su:

- *Dan ekologije Frame*;

- *Duhovni kapitul;*
- *Sportski susret Frame.*

U Hercegovačkom bratstvu (oko 1.500 framaša) održani su:

- seminar za članove dramskih sekcija;
- godišnja skupština bratstva;
- seminar za framaše kandidate za FSR;
- seminar za animatore;
- seminar za članove glazbenih sekcija.

Na nacionalnoj razini za 2011. planira se:

- Izborna skupština i izglasavanje Statuta;
- tiskanje Statuta;
- sudjelovanje na Međunarodnom susretu FRAME u Madridu;
- *Framafest 2011;*
- stjecanje pravne osobnosti u državi.

Bosansko bratstvo za 2011. planira:

- Godišnju skupštinu;
- seminar za animatore,
- *Dan ekologije,*
- sudjelovanje u *Franjevačkom maršu;*
- *Sportski susret.*

Hercegovačko bratstvo za 2011. planira:

- seminar za članove dramskih sekcija;
- molitveni seminar za framaše maturante;
- mjesne kvizove i Olimpijadu znanja o fra Didaku Buntiću;
- Izbornu skupštinu;
- hodočašće u Asiz;
- kampiranje u planinskom području;
- školu animiranja i seminar za članove glazbenih sekcija.

Za planirane aktivnosti FRAME u BiH moli se financijska pomoć Vijeća u iznosu od 30.000,00 kuna.

1c) Izvješće o listu franjevačkih zajednica *Brat Franjo* podnijela je glavna urednica lista s. Antica Nada Čepulić. List je u 2010. izašao šest puta. Zadržano je prijašnjih 11 rubrika, uvedeno je novih stalnih 6 te povremenih 6 rubrika, dok su se dvije prigodne rubrike ugasile. List i dalje ima 36 stranica. U 2010. list *Brat Franjo* dobio je novi grafički izgled, a broj suradnika je 25-30.

Za 2011. u planu je obilježavanje jubilarne godine sv. Klare Asiške, zatim teme o obitelji, Papin pohod Hrvatskoj, intervjui s osobama povezanim s franjevaštvom, teme o hrvatskim franjevačkim slugama i službenicima Božjim te teme iz franjevačke povijesti. Urednica je posebno naglasila važnost rubrike *Iz života naših bratstava* i zamolila je sve nazočne da šalju vijesti iz svojih zajednica.

Uredništvo lista i suradnici rade volonterski, skromna naknada isplaćuje se samo grafičkom uredniku. Stoga, urednica je zamolila financijsku pomoć Vijeća u iznosu od 10.000 kuna.

1d) Radna tijela:

Izvješće o radu Povjerenstva za duhovnost podnio je pročelnik fra Mirko Kemiveš. Povjerenstvo je održalo prvi sastanak 6. prosinca 2010, a svrha sastanka je bila planiranje za 2011. godinu.

Fra Mirko je izvijestio da Povjerenstvo predlaže sljedeće aktivnosti tijekom 2011. godine: izdavanje *Komentara Pravila TOR* od Hardicka, izdavanje *Komentara Oporuke sv. Franje* od Essera, predstavljanje knjige *Iuridica franciscana*, predstavljanje knjige *Klara Asiška* od M. Bartolija te predstavljanje zbornika *Verba Domini mei*.

Povodom 800. obljetnice utemeljenja Reda sv. Klare Povjerenstvo predlaže održavanje *Studijskih dana o Spisima sv. Klare* kod klarisa u Mikulićima 2012, nakon blagdana sv. Franje. Za taj događaj bilo bi potrebno naći predavače koji bi obradili teme što ih je predložila s. Tarzicija Čičmak OSC (11 tema). Poteškoća je u tome što se predložene teme podudaraju s temama prijašnjih skupova. Stoga mole pomoć Vijeća u odabiru tema. Zaključeno je da Povjerenstvo predloži Vijeću određene teme koje bi Vijeće razmotrilo i odobrilo.

Također je naglašeno kako je potrebno zadržati trećoredske susrete u Zagrebu (subotom drugog tjedna u studenom) i obilježavanje dana *Duh Asiza* na Kaptolu i na Sv. Duhu u Zagrebu.

Izješće o radu Povjerenstva za studijsku i izdavačku djelatnost podnio je pročelnik Povjerenstva fra Ivan Ševo. Istaknuo je da se kao pročelnik obratio članovima svog Povjerenstva i pozvao ih na komunikaciju i izmjenu iskustava, ali od njih nije dobio odgovor. Predlaže sljedeće:

- * usvajanje Pravilnika Povjerenstva;
- * provjeriti dokle se stiglo s izdavanjem *Povijesti franjevaštva*;
- * provjeriti što je s tiskanjem Esserovih *Komentara Oporuke sv. Franje*;
- * provjeriti što je s projektom (iz 2006.) *Svijetli zaboravljeni likovi naše franjevačke povijesti*;
- * u bližoj budućnosti pokrenuti izdavanje niza svezaka, opširno i temeljito obrađenih, o franjevačkim svecima i blaženicima u svim franjevačkim redovima i ograncima od 13. stoljeća do danas (*Franjevački perivoj*);
- * napraviti reprint-izdanje *Životopisa sv. Franje* Tome Čelanskog.

Izješće o radu Povjerenstva za Zlatnu harfu podnio je pročelnik fra Petar Antun Kinderić. Istaknuo je da su članovi Povjerenstva izrazili želju ostati u sklopu *Povjerenstva za apostolat i evangelizaciju*. Jedna od poteškoća je i pomanjkanje ideja u odbiru tema za ZH. Fra Petar je također darovao sudionicima knjigu koja je nedavno izašla je iz tiska.

Na prošlogodišnjoj ZH sudjelovalo je sveukupno 6.680 djece u 137 dječjih zborova. Po (nad)biskupijama u HR: u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji i Srijemskoj biskupiji ZH se održala u 5 mjesta, sveukupno 26 zborova sa 1.170 djece; u Zagrebačkoj nadbiskupiji 11 dječjih zborova sa 500 djece; u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji 33 zborova sa 1.450 djece; u Zadarskoj nadbiskupiji 17 zborova sa 750 djece, u Varaždinskoj biskupiji 9 zborova sa oko 350 djece; u Sisačkoj biskupiji 5 zborova s 300 djece.

Iz pridodanog izvješća s. Krešimire Skopljaković za BiH fra Petar je istaknuo sljedeće: u BiH su nastupila 23 zbora sa ukupno 1.060 djece. Zlatna harfa je i dalje potrebna. Tema ZH za 2011. izabrana je po koralnoj pjesmi *Salve, sposa Dei – Zdravo, zaručnice Božja*.

U financijskom izvješću, navodeći primitke i izdatke, fra Petar ističe da su realni troškovi za knjigu *Zlatna harfa* oko 50.000,00 kuna. Vijeće bi trebalo nadoknaditi nedostatak od 30.000,00 kuna za knjigu, a za redovite izdatke 7.000,00 kuna.

Usvojen je prijedlog Povjerenstva za Zlatnu harfu da se njihov plan rada usvaja na lipanjskoj sjednici Vijeća. Također je jednoglasno reizabrana s. Krešimira Skopljaković, ŠSF, kao članica povjerenstva.

Nakon stanke za kavu nastavilo se s radom. Prije početka rada fra Ljudevit Maračić ukratko je predstavio i preporučio (i svima darovao) vrijednu knjigu fra Ivana Karlića OFMConv *Franjevački tihi pregaoci o Kristu i Mariji*.

Izvješće o radu Povjerenstva za apostolat i evangelizaciju - Pošto fra Stipe Nimac OFM, pročelnik Povjerenstva za apostolat i evangelizaciju, nije prihvatio mandat, izvješće o radu Povjerenstva nije podneseno. Fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća, istaknuo je da fra Stipe Nimac pravno još nije razriješen službe pa je predložio rješavanje ovoga problema u drugom dijelu sjednice.

Izvješće o radu Franjevačkog instituta za kulturu mira podnio je ravnatelj fra Mijo Džolan. Nabrojio je projekte za koje je Institut dobio i određenu financijsku potporu. Planirani projekti su:

- izdavanje knjige prof. dr. Inge Tomić-Koludrović;
- tiskanje Vodiča za animatore PMSS (Pravde, mira i skrbi za stvorenja);
- projekt s mladima u Kninu;
- prekogranični projekt HR-BiH *Zaštita prirode i okoliša*;
- kolegij *Sv. Franjo i ekologija* na Sveučilištu u Mostaru;
- projekt *Franjevačka ljetna škola kulture i mira*;
- simpozij o Ustavu BiH;
- trogodišnji projekt *Čemu treba reći DA, a čemu NE na globalnom tržištu*.

Fra Mijo je naglasio dobru suradnju s FSR-om te da Institut ima mrežu suradnika. Naglasio je da je u prošloj godini više vremena posvećeno planiranju, dok se u ovoj, 2011, planira realizacija spomenutih projekata.

Fra Mijo je prikazao financijsko stanje Instituta. Naglasio je da određene dobivene donacije Institut mora upotrijebiti za spomenute projekte po želji donatora, a za *hladni pogon* Instituta moli pomoć Vijeća od 200.000,00 kuna.

Naglašeno je da se kao franjevačka obitelj trebamo uključiti u obilježavanje dana *Duh Asiza*, a Institut je za to prikladan.

Izvješće o Franjevačkim izvorima podnio je koordinator za izdavanje *Franjevačkih izvora* fra Pero Vrebac. Istaknuo je da su završeni gotovo svi prijevodi, osim: *Kronike fra Salimbene Parmskog*, koju prevodi fra Josip Mrnjavac (dovršetak je predviđen do 20. veljače 2011.), te *Pravila Leona XIII.* i *Pravila Pavla VI*, koje prevodi prof. Antica-Nada Čepulić. Također je istaknuto da za nekoliko djela treba još obaviti lekturu (biblijsku, jezičnu i franjevačku). Ujednačavanje tekstova radi gđa Anita Konjicija. Kratice su dogovorili franciskanolozi i franciskanologinje, a zadnju riječ, tj. stručni osvrt, dat će prof. dr. Ivo Pranjković. Korekturu i redakturu obaviti će prof. Ante Šoljić.

Fra Pero je istaknuo da je potrebno napisati predgovor i uvod za *Franjevačke izvore*. Uredničko vijeće predlaže da predgovor napiše u ime Vijeća predsjednik fra Ivan Sesar, a uvod u *Franjevačke izvore* onaj koga Vijeće imenuje glavnim urednikom. Uredničko vijeće predlaže da glavni urednik bude dosadašnji koordinator.

Prijelom teksta uraditi će se najvjerojatnije u ožujku. Sinoptičke tabele prevest će s talijanskog fra Marinko Pejić OFM, a kazala će prirediti gđa Anita Konjicija.

Uredničko vijeće predlaže sljedeći oblik izdanja: 1 svezak (oko 2000 stranica) formata talijanskog izdanja, s kutijom tvrdog uveza, boje bordo, biblijski papir, dvije vrpce, kartica s latinskim i hrvatskim kraticama i sadržajem knjiga, uz knjigu i CD.

Tri su ponude za tiskanje knjige, najbolja je ponuda Tiskare *Zrinski*. Tiskanje bi moglo biti u lipnju. Dosad je isplaćeno 39.849,00 €.

Nakon što je predsjednik Vijeća zahvalio fra Peri i odao priznanje za uloženi trud, prešlo se na diskusiju o nakladi *Franjevačkih izvora*, o kriteriju kako ih podijeliti po zajednicama, o prodajnoj cijeni i o drugim pojedinostima. O određenim zaključcima vezanim za *Franjevačke izvore* predviđena je rasprava u popodnevnom radu.

U 12.30 sati uslijedio je ručak, a u 14.30 sati nastavljen je rad sjednice.

2a) Izbor Upravnog vijeća Franjevačkog instituta za kulturu mira - Predsjednik Vijeća fra Ivan Sesar podsjetio je nazočne da Upravno vijeće sukladno Statutu FIKM-a ima pet članova, čiji mandat traje 3 godine. Po službenoj dužnosti fra Mijo Džolan, ravnatelj Instituta, i fra Ivan Sesar, predsjednik VFZ-a, članovi su Upravnog vijeća. Potrebna su još 3 člana, rekao je fra Ivan te upitao nazočne za prijedloge. Nakon diskusije i prijedloga jednoglasno su izabrani sljedeći članovi Vijeća: s. Leonka Bošnjak Čovo, s. Franka Bagarić i fra Josip Sopta.

2b) Uslijedilo je **usvajanje Zapisnika** sa sjednice VFZ-a održane u Mostaru 21. lipnja 2010. Na zapisnik nije bilo primjedbi te je jednoglasno usvojen.

2c) Rasprava o predloženom nacrtu Statuta VFZ-a i usvajanje Statuta

Nakon što su nazočni članovi dobili primjerke Nacrta Statua VFZ-a, dogovoreno je da se čita članak po članak. Na većinu članaka nije bilo primjedbi, izuzev kod 8. članka, gdje je umjesto predloženoga teksta u Nacrtu Statuta usvojen sljedeći tekst: *Tajnika Vijeća tajnim glasovanjem, relativnom većinom izabire Vijeće na tri godine. Tajnik nije član Vijeća. Ista osoba može biti birana više puta. S izabranim tajnikom treba se sklopiti ugovor o radu, valjan i u građanskom pravu.* Također kod 15. članka razgovaralo se o Povjerenstvu za apostolat i evangelizaciju te o ukidanju ovoga Povjerenstva. Nakon diskusije jednoglasno je odlučeno da se ukine Povjerenstvo za apostolat i evangelizaciju.

Uslijedilo je glasovanje za Statut u cjelini. Statut je usvojen jednoglasno.

2d) Godišnje blagajničko izvješće za 2010. podnio je Anto Matković, tajnik i blagajnik VFZ-a. Pripremio je dvije verzije izvješća:

* opširno izvješće na 23 stranice (dato predsjedniku i potpredsjednici te još dva primjerka dostupna svima...)

* kraće izvješće na 5 stranica (dato na uvid svakom članu)

Na izvješće nije bilo primjedbi.

2e) Izdanja VFZ-a - Razgovaralo se o tiskanju *Franjevačkih izvora*. Nakon diskusije glasovanjem je odlučeno da se tiska 4.000 primjeraka. Odlučeno je da se podijeli po franjevačkim zajednicama prema broju svečano zavjetovanih članova. Također je spomenuto kako je potrebno primjerke *Franjevačkih izvora* darovati Vladi, svim ministrima te pojedinim ustanovama. *O pojedinostima dogovoriti ćemo se na sljedećoj sjednici u lipnju*, kazao je fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća.

2f) Financijska potpora projektima VFZ-a – Vijeće se osvrnulo na izvješće o radu FIKM-a. Fra Mijo Džolan, ravnatelj Instituta, traži financijsku pomoć Vijeća u iznosu od 200.000 kuna. Članovi Vijeća jednoglasno su odobrili financijsku pomoć Institutu u visini traženog iznosa.

Također je jednoglasno odlučeno da se listu franjevačkih zajednica *Bratu Franji* odobri financijska pomoć u iznosu od 10.000,00 kuna, FRAMI u HR i BiH po 30.000,00 kuna i FSR-u u HR i BiH po 20.000,00 kuna.

Odobreno je da se od prodaje knjige *Zlatna harfa*, čija je cijena prema odluci Vijeća 50,00 kuna, fra Petru Kinderiću nadoknadi trošak od 30.000,00 kuna za tiskanje knjige i 7.000,00 kuna za tekuće troškove.

Jednoglasno je prihvaćeno da fra Pero Vrebac bude glavni urednik *Franjevačkih izvora* te da napiše uvodnu riječ, a fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća, da napiše predgovor za *Franjevačke izvore*.

2g) Rasprava o članarini za 2011. - Jednoglasno je prihvaćeno da članarina za Vijeće ostane kao i dosadašnjih godina.

2h) Prihvaća se prijedlog fra Mirka Kemiveša, pročelnika Povjerenstva za duhovnost, o održavanju *Studijskih dana o Spisima sv. Klare*. Dogovoreno je da fra Mirko razgovara sa sestrama klarisama te do lipnja dostavi Vijeću konkretne prijedloge. Nisu prihvaćeni drugi prijedlozi iz fra Mirkova izvješća.

3. Razno

a) Fra Lovro Gavran pismeno je podnio Vijeću prijedlog da se na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu pokrene Franjevački studij (zasad master, kasnije licencijati i doktorat), ukoliko su i druge franjevačke zajednice spremne slati svoje članove u Sarajevo (umjesto kao dosad u Rim, Canterbury ili u Ameriku). O ovom prijedlogu raspravljat će se na sljedećoj sjednici.

b) Razgovaralo se o obilježavanju obljetnice dolaska sv. Franje na našu obalu, ali nije dogovoreno ništa zajedničko.

c) Razmatrano je pismo sestara klarisa iz Zagreba upućeno Vijeću, kojim pozivaju na sudjelovanje u otvaranju početka proslave Osamstote obljetnice početka Drugog franjevačkog reda u njihovoj samostanskoj crkvi. Odlučeno je da se razgovara sa sestrama klarisama u čemu bi se konkretno sastojalo to sudjelovanje.

Uz pristanak domaćina jednoglasno je odlučeno da sljedeća sjednica Vijeća bude 20. lipnja 2011. u samostanu Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu.

Zapisao: Anto Matković, tajnik Vijeća

Odobrili:

Fra Ivan Sesar, predsjednik Vijeća

S. Ivanka Mihaljević, potpredsjednica Vijeća

Početkom lipnja Hrvatsku će posjetiti papa Benedikt XVI. Naša Crkva čeka ga s ljubavlju u molitvi. On danas nosi teški teret službe što ju je Gospodin povjerio Petru. Koliko samo čimbenika danas u svijetu rastače tkivo Crkve, a Petar naših dana čvrsto drži kormilo Kristove Lađe da ne propadne ništa od onoga što mu je Gospodin povjerio! U zajedničkoj zauzetosti za Crkvu pozdravimo dragog Gosta i ovom molitvom za Crkvu, što ju je sastavio sv. Ćiril neposredno prije svoje smrti.

***Gospodine, Bože moj,** usliši moju molitvu i očuvaj svoje vjerničko stado kojemu si za predstojnika dao mene, neprikladnoga i nedostojnoga ... Umnoži svoju Crkvu brojčano i privedi sve k jedinstvu. Učini ju izvrsnim narodom, jednodušnim u tvojoj pravoj vjeri i pravom ispovijedanju. Udahni srcima vjernika riječ nauka. Jer, tvoj je dar da si nas primio da propovijedamo Kristovo evanđelje, da revnosno pozivamo ljude na dobra djela i da smijemo činiti ono što ti se sviđa. Vraćam ti one što si mi ih dao, jer su tvoji. Vodi ih svojom čvrstom desnicom, sačuvaj ih pod zaštitom svojih krila, kako bi svi slavili i veličali tvoje ime – ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.*

Pozorno oslušivati pitanje što i danas tinja u mnogim mladim srcima:

Tko će probuditi u nama redovnicu, redovnika, svećenika?

Iz Isusovih riječi *Žetva je velika, a radnika malo. Molite dakle Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju* (Mt 9,37) i *Doista, mnogo je zvanih, a malo izabranih* (Mt 22,14) nameće nam se misao da sudbina žetve Gospodnje zapravo uvelike ovisi o ljudima. Gospodarevo sudjelovanje u žetvi sasvim je zajamčeno. On će uvijek dati dovoljno radnika, ako ga se moli. On već sam od sebe poziva mnoge, a o ljudima ovisi hoće li se mnogi i odazvati. Gospodar daje i milost i snagu da se

mogu odazvati, ali ostavlja ljudskoj volji slobodu odaziva. Njegov način nije prisiljavati, nego pridobivati ljubavlju.

Dakle, mnogo je stalo do čovjekove dragovoljne i usrdne molitve za dovoljan broj radnika i do čovjekovog slobodnog odaziva na Božji poziv. U oba slučaja u pitanju je čovjekova volja. Ona se da mijenjati odnosno odgajati pridobivanjem ljubavlju. *Odgoj je primjer i ljubav – ništa drugo*, napisao je Friedrich Fröbel prije više od 150 godina. Volja treba dovoljan razlog za odabir ili odbacivanje nečega. Što je veća stvar o kojoj se mora odlučiti, potreban joj je jači razlog. Svednevice je suočena s odlučivanjem, nekad se mora odlučiti u istom trenutku. Slobodna je odlučiti se za ovo ili za ono, ali nije i ne može biti slobodna od samog odlučivanja : ne može izbjeći odlučivanje, jer je i neodlučivanje neka odluka. Tu je prilika za roditelje, odgajatelje i druge da savjetom pomognu mladom čovjeku u odlučivanju i pritom probude u njemu jedno od više mogućih zvanja za koja mu je Bog dao uvjete.

Danas se živi vrtoglavo brzo. Život je pun iznenađenja. Stalno se mora računati s nečim novim. Svaka nespremnost da se ide ukorak sa životnim zahtjevima otežava ne samo život, nego i ono temeljno: *biti čovjek*. Zato se mora stalno učiti: učiti živjeti, učiti ljubiti, učiti umirati. Pa i učiti kako donositi odluke. I kako drugima pomagati u tome.

Kršćani žive u svijetu punom suprotnosti i nenaklonjenosti kršćanima. Najsudbonosnije je pitanje kršćanskog redovništva i svećeništva danas i uvijek kako dati volji dovoljno razloga da se, unatoč svim drugačijim trendovima u svijetu, „isplati“ neopozivo odlučiti za Isusov križni put poniznog služenja u zavjetima poslušnosti, čistoće i siromaštva. Dati slobodi mladog čovjeka dovoljan razlog i motiv za tu odluku znači probuditi u njemu redovničko ili svećeničko zvanje.

Nekoć je Gospodin sam hodao zemljom i tražio radnike za svoj vinograd. U njegovim božanskim riječima *Pođi za mnom* bili su sadržani i motiv i snaga i odgovor na možebitna pitanja pozvanih. Pozvani su ostavljali kuće i obitelji, imanja i svaku drugu zemaljsku sigurnost da bi slijedili njega koji *nema gdje bi naslonio glavu* (Mt 8,20b). Danas zemljom više ne kroči sam Gospodin, nego njegovo otajstveno Tijelo - Crkva. Sada udovi tog Tijela imaju Gospodinovu zadaću: s njegovim riječima na usnama, s njegovim argumentima u govoru, s križem u središtu svog života, sa srce punim vječnosti pristupati mladim ljudima i reći: *Pođi za mnom!* Mnoge su odluke u životu pitanje pravog trenutka i pravog načina pristupa. Pravi trenutak može se nekako iščitati. Način se da naučiti. Ali argumenti pristupa moraju se svakako imati. Mladi čovjek želi u onome tko ga poziva vidjeti samog Isusa na djelu. Traži vidljiv dokaz da se taj nije prevario u odluci. Kako redovnički i svećenički životni uspjeh nije plod većeg znanja ili umijeća nego veće vjere, mladi čovjek želi u njemu vidjeti upravo plodove, čak samo čudo vjere: želi dokaz da duhovno zvanje ima viši životni smisao, dublje tumačenje života, bolja rješenja za patnje i druge nevolje, da može nositi veće terete i trpjeti veće nepravde nego druga zvanja i uz to živjeti radosnije od njih. Tako, tko dolazi sa inventarom sveca u sebi, najbolji je novačitelj za duhovna zvanja. Jer, tko vidi sveca, morao bi u njemu vidjeti samoga Krista. Ne treba ga tražiti dalje.

I u našem vremenu ima svetaca. I danas Gospodin polaže u mnoga mlada srca klicu duhovnog poziva. Zato će, čvrsto se nadamo, biti i odaziva. Martin Buber u svojim *Pričama hasida* donosi ovu zgodicu: Rabin Schlomo pita: *Što je najgore što se može dogoditi čovjeku?* I odgovara: *Kad čovjek zaboravi da je kraljevsko dijete!* Iz ovoga se nameće zaključak da čovjeka treba podsjećati na njegovo dostojanstvo, buditi u njemu svijest o tom dostojanstvu. Slično je s duhovnim zvanjima. U mnogim mladim srcima tinja duhovni poziv. Treba ga samo – probuditi.

KONGREGACIJA ZA KLERIKE

Euharistijsko klanjanje za posvećenje svećenika i duhovno majčinstvo

Prijevod 2. njemačkog izdanja iz 2009. godine

Eliza Vaughan

Biblijska je činjenica da se svećenička zvanja moraju izmoliti. Sam Isus podvlači to u Evanđelju, kad kaže: Žetva je velika, a radnika je malo. Molite, dakle, gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju (Mt 9,37-38). Neobično lijep primjer sasvim svećenički raspoložene žene i majke, koja je veoma mnogo molila za svećenička zvanja, je primjer engleske majke obitelji Elize Vaughan.

Eliza je potekla iz protestantske obitelji, iz obitelji Rolls, koja će u kasnijim godinama konstruirati čuvene Rolls-Royse. Ali već kao djevojčica za vrijeme svog odgoja u Francuskoj bila je duboko zadivljena uzornim zauzimanjem Katoličke crkve za siromahe.

Udavši se u ljeto 1830. godine za pukovnika Johna Francisa Vaughana, prešla je u jesen, unatoč protivljenju njezine rodbine, na katoličku vjeru. Taj je korak učinila s unutarnjim uvjerenjem, a ne samo zato jer se udala u tradicijom bogatu, poznatu katoličku obitelj Engleske. Preci te obitelji radije su za vrijeme engleskog progona katolika pod kraljicom Elizabetom I. (1558-1603) prihvatili zatvor i lišavanje imanja nego da iznevjere svoju vjeru.

Courtfield, sjedište obitelji, u tim je desetljećima terora postalo utočište za progonjene svećenike, mjesto, na kojem se često potajno slavila sv. misna žrtva. Od tada su doduše prošla gotovo tri stoljeća, ali u katoličkom stavu te obitelji ništa se nije promijenilo.

Poklonimo Bogu svoju djecu

Duboko obraćena u srcu, Eliza je revnosno predložila svome mužu da svoju djecu poklone Bogu. Uz to, ova spomena vrijedna žena učinila si je navikom da se svakodnevno klanja jedan sat pred Presvetim u kućnoj kapeli u Courtfieldu. Pri tome je molila Boga za veliku obitelj, za mnoga duhovna zvanja među svojom djecom. I bila je uslišana! Četrnaestero djece nadarila je životom, pri čemu je uskoro nakon rođenja posljednjeg djeteta umrla 1853. godine. Ali od njenih 13 žive djece šest od osam sinova postali su svećenici: dvojica su bili svećenici-redovnici, jedan svjetovni svećenik, jedan biskup, jedan nadbiskup i jedan kardinal. Od pet kćeri četiri su postale redovnice. Kakav blagoslov za obitelj i kakav odraz na cijelu Englesku !

Sva Vaughanova djeca doživjela su veselo i sretno djetinjstvo, jer je njihova svetačka majka tako dobro znala u odgoju, na sasvim prirodan način, duhovni život i vjerske obveze istovremeno spojiti sa zadovoljstvom i vedrinom. Zahvaljujući majci, kod Vaughanovih su molitva i svakodnevna sv. misa u kućnoj kapeli jednako samorazumljivo pripadale svakodnevlju kao i glazba, šport, amatersko kazalište, jahanje i igre. Djeci nikad nije bilo dosadno, kad im je majka pričala o svecima, koji su im sve više i više postajali poput pouzdanih prijatelja. I za njegovanje bolesnika i patnika u okolini majka Vaughan rado je uzimala za pratnju svoju djecu, koja su u takvim prigodama učila biti velikodušna, žrtvovati se i poklanjati siromasima svoju ušteđevinu ili igračku.

Kratko nakon rođenja njezinog 14. djeteta, Johna, Eliza je umrla. Dva mjeseca nakon njezine smrti pukovnik Vaughan, koji je stalno bio uvjeren da mu je Elizu poklonila Božja providnost, napisao je u jednom pismu: *Danas sam prilikom klanjanja zahvalio Gospodinu što sam mu mogao natrag pokloniti svoju tako dragu suprugu. Istresao sam mu svoje srce puno zahvalnosti što mi je dao Elizu kao uzor i voditeljicu, s kojom me još i sad povezuje nerazdruživa duhovna veza. Kakvu divnu utjehu i kakvu milost mi ona posreduje! Još uvijek je vidim kakvu sam ju uvijek vidio pred Presvetim: u njezinoj čistoj i tako ljudskoj ljubaznosti, koja se za vrijeme molitve zrcalila na njezinom lijepom licu.*

Radnici u vinogradu Gospodnjem

Brojna zvanja iz braka Vaughanovih doista su jedinstvena ostavština u britanskoj povijesti i blagoslov, koji je proizašao prije svega od majke Elize: Kad je Herbert, najstariji sin, sa 16 godina priopćio svojim roditeljima da želi postati svećenik, reakcije su bile vrlo različite. Majka, koja je za to mnogo molila, samo se nasmiješila i rekla: *Dijete, to sam već davno znala*. Otac je, dakako, trebao neko vrijeme da se s tim pomiri, jer je upravo u svog najstarijeg, u nasljednika, polagao velike nade i mislio da će on napraviti sjanu vojnu karijeru. Ta kako bi bio mogao znati da će upravo Herbert jednom kao nadbiskup Westminstera postati utemeljitelj Misionara iz Mill Hilla i kardinal. Ipak, i otac se priklonio te je napisao jednom prijatelju: *Ako Bog hoće Herberta za sebe, onda može uzeti i sve druge*. Dok se Reginald oženio, a isto tako i Francis Baynham, koji je naslijedio obiteljski posjed, Gospodin je doista pozvao još devetero daljnje Vaughanove djece. Roger, drugi po starini, postao je benediktinski prior, a kasnije omiljeni nadbiskup Sydneya u Australiji, gdje je dao sagraditi biskupsku katedralu. Kenelm je postao cistercit, a kasnije svjetovni svećenik. Joseph, četvrti Vaughanov sin, postao je kao i njegov brat Roger benediktinski prior i utemeljitelj jedne nove opatije. Bernhard, najživahniji od svih, koji je volio ples i šport i sudjelovao u svakoj šali, postao je isusovac. O danu prije njegovog ulaska (u Družbu Isusovu) priča se da je otišao još na jedan bal i rekao svojoj plesnoj partnerici: *Ovaj ples, koji plešem s Vama, moj je posljednji ples, jer ću postati isusovac! Začudena, djevojka je odgovorila: Dajte, molim Vas! Želite postati isusovac? Vi, koji ljubite svijet i tako izvrsno plešete? Njegov višeznačni ali nadasve lijepi odgovor glasio je: Upravo stoga posvećujem se Bogu*. Johna, najmlađega, za svećenika je zaredio njegov najstariji brat Herbert. John je kasnije postao biskup Salforda u Engleskoj. Od pet kćeri te obitelji četiri su stupile u samostan. Gladis je otišla u Red pohođenja, Teresa je postala milosrdnica, Claire je postala klarisa, a Mary priorica kod augustinki. Margaret, peta kći Vaughanovih, htjela je postati redovnica, što je pak bilo nemoguće zbog njezinog slabašnog zdravlja. Ali ona je živjela i kod kuće na Bogu posvećen način, a zadnje godine provela je u samostanu.

Blažena Marija Deluil Martiny (1841-1884)

Prije kojih 120 godina počeo je Isus u nekoliko privatnih objava povjeravati svoj plan za obnovu svećenstva Bogu posvećenim ženama u samostanima i u svijetu. Duhovnim majkama povjerio je tzv. „Svećeničko djelo“. Jedna od preteča tog djela za svećenike je blažena *Marija Deluil Martiny*. Svoju najintimniju želju srca ona je ovako izrazila: *Žrtvovati se za duše lijepo je i veliko djelo! Ali predati se za duše svećenika ... tako je lijepo, tako veliko, da bi čovjek za to morao imati tisuću života i tisuću srdaca! ... Rado bih dala svoj život da Krist nađe u svećenicima ono što On od njih očekuje! Rado bih ga dala, ako bi samo jedan jedini od njih savršeno ostvario Njegov božanski plan!* Doista, ona je sa 43 godine kao mučenica zapečatila svoje svećeničko majčinstvo svojom krvlju. Njezine posljednje riječi bile su: *To je za Djelo, za Svećeničko djelo!*

Časna službenica Louise Marguerite Claret de la Touche (1868-1915)

Godinama je Isus pripremao i *Louisu Margueritu Claret de la Touche* za njezin apostolat za obnovu svećenika. Ona je izvijestila kako joj se Gospodin ukazao 5. lipnja 1902. godine u predvečerje blagdane Srca Isusova za vrijeme klanjanja: *Molila sam Ga za naš mali novicijat. Usrdno sam Ga molila da mi dadne nekoliko duša, koje bih mogla oblikovati za Njega. On mi je tad odgovorio: 'Dat ću ti muške duše.' Nadasve začudena tim riječima, čiji smisao nisam razumjela, ustrajala sam u šutnji. Onda mi Isus reče: 'Dat ću ti svećeničke duše.'* Još više time začudena, rekla sam mu: *Isuse moj, kako ćeš to ostvariti? On mi je onda pokazao Djelo koje On priprema, kako bi svijet zagrijao ljubavlju*. A Isus joj je dalje objasnio da se zbog toga želi obratiti svećenicima: *Kao što sam prije 1900 godina s dvanaest muževa – a to su bili svećenici – mogao obnoviti svijet, tako bih mogao danas obnoviti svijet s dvanaest svećenika. Ali to moraju biti sveti svećenici*. U daljnjem tijeku Gospodin joj je dao da konkretno vidi tu Svećeničku udrugu. *To je posebna Udruga svećenika, djelo koje obuhvaća cijeli svijet*, napisala je ona. *Želi li svećenik u njoj izvršiti svoje*

poslanje i navijestiti Isusovo milosrđe, mora prvo sam biti u svom srcu prožet Isusom i u svom duhu obasjan ljubavlju. Svećenici trebaju međusobno njegovati jedinstvo, biti jedno srce i jedna duša i nikad se međusobno ne ometati u svojem djelovanju.

Louise Marguerite je u svojoj knjizi "Srce Isusovo i svećenstvo" tako izvrsno napisala o svećeništvu da su mnogi svećenici mislili da autor toga mora biti neki iskusan svećenik. Jedan je isusovac čak izjavio: *Ne znam od koga je ta knjiga, ali jedno znam sigurno: da to nije djelo neke žene!*

Lu Monferrato

Zapućujemo se u malo mjesto Lu u Sjevernoj Italiji. To selo s nekoliko tisuća stanovnika leži u ruralnom kraju 90 kilometara istočno od Torina. Do danas bi ta općina zacijelo ostala nepoznata, da nije 1881. godine nekoliko majki obitelji donijelo odluku "s ozbiljnim posljedicama".

Neke od tih majki nosile su u srcu želju da jedan od njihovih sinova postane svećenik ili da jedna kći stavi svoj život potpuno u službu Bogu. I tako su počele, pod vodstvom svoga župnika msgra Alessandra Canora, skupljati se svakog utorka pred tabernakulom da se klanjaju Gospodinu s molbom za duhovna zvanja. S istom nakanom primale su svake prve nedjelje u mjesecu sv. Pričest. Nakon sv. Mise sve su majke molile zajedno za svećenička zvanja.

Po pouzdanjoj molitvi tih majki i po otvorenosti roditelja došli su u obitelji mir i atmosfera radosne kršćanske pobožnosti tako da su djeca mnogo lakše mogla prepoznati svoje zvanje.

Ako je Gospodin rekao *Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih* (Mt 22,14), onda to moramo ovako shvatiti: Mnogi će biti pozvani, ali samo malo će ih na to odgovoriti. Bog je uslišao molitvu ovih majki na tako izvanredan način kako to nitko ne bi bio očekivao.

Iz tog malog mjesta proizišla su 323 (tristodvadesettri!) zvanja: 152 redovnička i dijecezanska svećenika i 171 sestra. Pripadaju 41 različitoj družbi. Iz nekih obitelji proizišla su čak tri do četiri zvanja. Najpoznatiji je primjer obitelji Rinaldi. Iz te obitelji Bog je pozvao sedmero djece. Dvoje od njih postalo je sestrama salezijankama, a obje su kao hrabri misionarski pioniri poslani u Santa Domingo. Od sinova petorica su postali svećenici, a svi su stupili u salezijance. Najpoznatiji od petorice braće Rinaldi je Filippo Rinaldi, treći Don Boscov nasljednik, kojeg je papa Ivan Pavao II. Proglasio blaženim 29. travnja 1990. godine. Doista, mnoga zvanja su postala salezijanci. Nije to slučajno, jer je Don Bosco četiri puta u svom životu posjetio selo Lu. Svetac je zajedno sa svojim duhovnim sinom Filippom Rinaldijem proslavio i njegovu mladu misu u Luu. Filippo se uvijek rado sjećao vjere obiteljâ iz Lua: *Vjera, koja je učinila da naši očevi i majke kažu: Djecu nam je Bog poklonio, pa ako ih On zove, ne možemo ipak reći ne.*

Luigi Borghina i Pietro Rota tako su vjerno živjeli Don Boscovu duhovnost da je jedan nazvan "brazilskim Don Boscom", a drugi "valtelinskim Don Boscom". Iz Lua je potekao i msgr. Evasion Colli, nadbiskup Parme, o kojem je Ivan XXIII. rekao: "On je trebao postati papa, ne ja. On je imao sve da postane velik papa."

Svaki deset godina sastaju se ti svećenici i redovnice koji su još na životu u svom zavičajnom mjestu. Don Mario Meda, dugogodišnji župnik u Luu, priča kako je taj sastanak u stvari prava i istinska svetkovina, svetkovina zahvale Bogu, koji je Luu učinio tako velike stvari.

Molitva, koju su molile majke u Luu, bila je kratka, jednostavna i duboka: *Bože, daj da jedan od mojih sinova postane svećenik! Ja osobno želim živjeti kao dobra kršćanka i želim svoju djecu uputiti u svako dobro, da bih dobila milost da Tebi, Gospodine, mognem pokloniti jednog dobrog svećenika.*

Blažena Alessandrina da Costa (1904-1955)

I primjer iz života *Alessandrine da Costa*, koja je 25. travnja 2004. godine proglašena blaženom, pokazuje na dojmljiv način, kakvu preobrazbenu moć i kakav vidljiv učinak može imati nevidljiva žrtva jedne bespomoćne, bolesne djevojke.

Bilo je to 1941. godine. Alessandrina je pisala svom duhovnom vođi o. Marianu Pinhu da ju je Isus zamolio: *Kćeri moja, u Lisabonu živi jedan svećenik, koji je blizu toga da bude vječno izgubljen. On Me vrijeđa na zao način. Zovni svoga duhovnog vođu i moli ga za dopuštenje da te za vrijeme muke pustim da na poseban način trpiš za tu dušu.*

Nakon što je dobila dopuštenje, Alessandrina je strašno trpjela. Osjećala je težinu pogrešaka tog svećenika, koji nije želio znati za Boga i kanio se prokleti. Sirota djevojka doživjela je na sebi pakleno stanje, u kojem je svećenik bio, i usrdno je molila: *Ne u pakao, ne! Nudim se kao žrtva za njega ... dokle god Ti hoćeš.* Čula je čak ime i prezime tog svećenika!

O. Pinho želio je dokraja proučiti tu stvar pa se dao raspitati kod lisabonskog kardinala, da li mu trenutno neki od njegovih svećenika zadaje posebnu brigu. Kardinal je otvoreno potvrdio da se stvarno sasvim posebno brine zbog jednog svećenika. A kad je čak spomenuo njegovo ime, bilo je to isto ime koje je Isus rekao Alessandrini.

Nekoliko mjeseci kasnije ispričao je ocu Pinhu njegov svećenički prijatelj Don Davide Novais neobičan slučaj. Don Davide je upravo držao duhovne vježbe u Fatimi, u kojima je sudjelovao i jedan skroman gospodin, koji je svojim uzornim ponašanjem svima bio ugodno upao u oči. Zadnje večeri duhovnih vježbi dobio je taj gospodin iznenada srčani napadaj. Zatražio je svećenika te se mogao ispovjediti i primiti sv. Pričest. Malo nakon toga umro je – potpuno pomiren s Bogom. Ispostavilo se da je taj kao laik odjeveni gospodin i sam bio svećenik, i to onaj, za čije se obraćenje Alessandrina borila tako snažno.

(nastavlja se)

Iz odabranih misli sv. arškog župnika Ivana Marije Vianneya:

Čak i kušnje imaju svoje dobro

Kao što dobar vojnik ne poznaje strah od borbe, tako se ni dobar kršćanin ne smije bojati kušnji. U vojarni su svi vojnici hrabri, ali na bojišnici se dijele na hrabre i kukavice. Najveća je kušnja ne imati nikakvu kušnju. Mogli bismo gotovo reći da se radujemo kad smo kušani. Naime, to je vrijeme žetve za dušu, gdje ona skuplja blago za nebo. Kao za žetvu, čovjek ustaje ranom zorom i teško se muči. Ipak, pri tome se ne tuži i ne stenje, jer bogato skuplja u svoju žitnicu. Đavao kuša samo duše koje se žele otkinuti od grijeha i one koje su u milosti. Druge mu ionako pripadaju, ne treba ih kušati.

Kad bismo bili pravo prožeti svetom Božjom nazočnošću, lako bi nam bilo oduprijeti se neprijatelju. Nikada ne bismo grijeshili, kad bismo pomišljali da nas Bog gleda.

Neki se svetac jednom nakon kušnje požali našem Gospodinu: *Pa gdje si bio, predragi moj Isuse, za vrijeme ove strašne oluje?* Gospodin mu odgovori: *Bio sam usred tvoga srca, i činilo mi je radost gledati te kako se boriš.*

Kršćanin mora uvijek biti spreman za borbu. Kao što se u ratnim vremenima uvijek postavljaju straže da paze da li se približava neprijatelj, tako i mi moramo uvijek biti na oprezu da nam neprijatelj ne postavi zamku i ne navali na nas.

(Preveo a.m. iz: J. Frossard, Ausgewählte Gedanken des hl. Pfarres von Ars, str. 33)

Izdaje:

Vijeće franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini
Tajništvo: Prilaz Gjure Deželića 75, HR-10000 Zagreb, tel.: (01) 3765-061, faks: (01) 3765-062, mob.:098/9244-901
e-mail: vz-tajnistvo@zg.htnet.hr

Odgovara: dr. fra Ivan Sesar OFM, predsjednik Vijeća
Uređuje: Anto Matković, tajnik Vijeća